

8908

AFENDOPOLO, CALEB BEN
ELIJAH,

אפנדופולו, כלב בן אליהו,

PATSHEGEN KETAV HA-DAT.

פתשגן כתב הדת.

JERUSALEM, PALESTINE: 1867
SEPHARDIC SCRIPT



פסוקי דשירה

מלך המלכות

דבר יחיד

ע' ח' ז' ב' א'

הנהגת הציבור -

ספר פולקס בן אליו ידן

בן יחזקיה האבן יעקב יחזקיה אברהם פתחיה בנה

יגד יב יא יז יח יט כ

ספר תורה של גי'ל בטבת

במלכותו וברצונו ומה שכתבנו לך לה מלכותו

אשר יבין פתח חכמה וסוד

אברהם בן שמואל

二、三、四

7-10-68

שטענדיג - שטענדיג - שטענדיג -

הענין שבבית יטור פשוט היינו

שבתותיה חסדא בחספון אלספר שבתות חסדא

~~המלך וברך ייחודם חסדו רפאנו נחמה וברך בשר~~

בזרונה בזבוננו גדול הקרה מן המלך וגם

שבתות שני חייב השם שנים בכל שנה חיים יתחיל

מספר פרטיות המורה כי תהיו עומד בהם

רס"פ פ"ה ול"ה ש"ה הא"מ ש"ה ח"ה

2017/11/17

בפירותיהם הרבים אשר קוראים בכל שנה פירות
והיה להיות חסדו המורה בכללם תוך שנה אחת
שלמה בלחם שיתבאר

לכן נחשבנו בקרב השנים לשנה קצת פירות
ול לקרוא פירות אחת בשנה ששנה ול שנה
פעמים ובקרב השנה לחפץ קצת בשנים ול לקרוא
שנה פירות בשנה אחת עד היום קראת הפרטים -
בכלל בשנה אחת שלם בתורה קצת פירות אן -
תחברה משבתות השנה יהיה

וכבר נחשב קוראיהם אשר מתקין החכמים
התעדים המובות עד מאחן עשרה חכמים
על וביה יבין והם הנקראים אנשי כנסת הגדולה
החכמים אשר היה כתוב מתקין חסדו בקריאת הפרטים
אין פירות ישנו ואין פירות יפליין ועם היום
כתוב בו סדר הקריאת בתורה בידים ובמועדי על
סדר יפה אין בו חסרון כלל ולחיות שהקוראים יהיו
אינו נחשב לכל איש והיה סדר הקריאה בטוב מלבד -
האנשים והיה קורה מזה קצת מחלקת בין נכבד קהל
קוסטרינה בקריאת הפרטים בדעותם ובדפנותם
ובקטן קצתם מאחן לכתוב להם סדר בקריאה כפי
מה שנחשב בקוראים מתקין התעדים המובות על
על דרך

פתחון כתב יד

ב

על דרך קצרה עד היות נחמיה הסור בבית הכנסת
הוא בית המדרש שהיה למקדש מעט וכבר כתבתי
הענין המפורט על סור נכון בטבת בוא יבוא ברכה
והוא מונה בבית המדרש להחמיר שנים ומעט בעבודה
המחלוקת והקטטה

הבשרתי לסור הענין בצדקת אמת להיות לי לאכר
בצדקונה ועם זה סור כלל קריא' דשני

והמנהגים המסוכים אשר בהם בקריאות

ובכלל אבא קריאה אשר קראו בעת שיוצאין ספר
הורה גי' בין בשבתות בין במועדים בין בשלש חגים
בין ביה"ת אכסני' בין ביה"ת אחר' ואבא לך הפטות
כלל המושבות המכלתן וסוכן ובא לה נביא דהפטר
קריאות אחר' במועדים ובחגים בסור ישר מקורן -
נחמך דהו' דשרש המושבות והמקום לכן מיתאני דעובד
המחיצה על שיהי מסור בירידה חפ' עזרה הסופר
הכין ובית דינו ע"ה

והנה מונה אשת הצדקת היא קריאת פרשת המורה
ומכונה בשם פתחון כתב יד וזה שיהי

ישני מיתאני להנין דל' מאמץ כל הלך לאה י' עברו
להלך ולהטיל כ' בן בשתי לעולם ועד קורא כל
דבר דהו' שם יוכבד קצת ענינים בדבר אין חשט פי
שני

הפרק השש

במנוח ישיבת המורה ביהמ"ק

חנה אן חתן ומיר לחולות

הפרק השביעי

בביאור ס הקריאה במה החולות

הפרק השמיני

בסדר הקון הקריאה במה העצמות

הפרק התשיעי

בסדר הקריאה ביום תרועה

הפרק העשירי

בסדר הקריאה ביום הכתובים

הפרק האחד

בסדר הקריאה במה הסכום

ובשמיני פורת

הפרק הי"ב

בביאור פסוקי התפילות בכלל

פרטיות המורה

הפרק הי"ג

בביאור הקריאות והפטרות

בשבתות ובחגים במה ובמועדי

ואילתם על דרך קבוע והקריאת

בהן ולוי נישאכל בגיל

הפרק הי"ד

לסדר פסוקים בכלל וסדר מועד

שיעמרום פתיחה ביהמ"ק

ואם שנה חגיגה פתיחה ביהמ"ק

מתקון ספרינו פה

הפרק הי"ה

יחלק לשבעה פרקים

לכאן שחמורה לא יתה ככתבת

הפרק הי"ז

אם לישיבה ואם בדברי והחלק

הפרק הי"ח

פתח פתח דת

הכרזת השם	בביתך נסה הברכה הפרטית
	זה הפרק יחלק לטבעה טעם
השם הרשון	בברכה דמין מיני קטני נסחתה
השם השני	בביתך נסה הברכה של השם
	למאכל האדם כפי עין וזוהר
	דיון השוכה או החלוק נסה הברכה
	ומה שכתב לזה

השם השלישי	בנסח ברכת הריאות הפרטית
השם הרביעי	בנסח ברכת נאק שוליון וכל ובר
	שיעור לאדם וברכה כל ובר חזק
	זה חלקי או חלקי פיר

השם החמישי	בברכה החלוקה
השם הששי	בברכה עניני אחר שיהי לעתיד
	למאכלים
השם השביעי	בברכה האחרת והנה התבאר
	החומר

ואחר שכתבנו זאת הדפעה נבוא אחר כן אל התכלית

החלקי ראשונה ונאמר

ההקדמה	בביתך החלקי שבין הכותל בהחלק הבורה
	זה היה חזקו או בתמי ורשיו כל כח חזק
	זה לא היה חזקו חזקו כלל הכותל הסביב לקדוש
	כל התורה

פתשן כהב ירת

כלל העולם והארץ מאדם ועד חיה נקראת כרש
במקום שיהיה חיה להרש - זהו הנקראת העשרה

השבע במלכות ית' ויתבאר

והנה אין לכלל החיות שום דבר לרעות
מחבתו - והכלים (אחרים) אחר שרש

לחיות החלה החיה בהרש משהו ומכלל הרש -

בשבת שיהיה יום שלישי עברה ששה שבועות יום סוף

דמרים ששן ראוי לקחת ראיה בהחלה מחבתו כי

כבר קצת זמנים אחר שהעולם נברא בתשרי א"ת

ששן רעה לו נכונה שבתשרי נברא העולם וזה לא

נקח ראיה אם יאמר ישראל מלכיה בהרש הארץ והנה

יותר טוב שיהיה להיות החלה התורה באין שבת

בזכות וברקיה והנה הרש סין אחר

ראוי לנו ללמוד בהחלה התורה על מה שחל לנו

החשוב והדבר הנבואה על מה שנחשב ברוב הרש

שהיו באין הנביאים שנחלצו בגלות להיות החלה

הקריאה בתשרי בשבת ששן להיות אחר יום שלישי

עברה בין שהיה יום שלישי עברה שבת בין שהיה יום

חול כי הנה כתוב בתורה ומה בפרשה אתם נבנים

ויכתוב ומה אם התורה האת דבר אל הנה כי ב

לפי הנשנים את ארץ ברית ה' אל כל קני ישראל

פחטין כתב יד

יבן משה דהם לאמר מקץ שבע שנים במלמד שנה
השמיטה באה הסבות בבה כל ישראל לאדם את פני
אלהם במקום אשר באו הקדש את המורה האת
באר כל ישראל באנשים הקדש את העם האנשים
ואנשים ודען ידון אשר בשערין למען יחטעו
למען ילמדו וידעו את אלמיהם ונר
והנה ידעו לאה כי לא היו קוראים הדורה נה
כל ישראל באי לא למן רבן ולא ביום
האר היו קוראים כל הדורה חלה היו מובילים הדורה
חיוה דאטין של סבות וידן קורא ד קנה חלק חלנה
בכל יום ויום מטבעת חל סבה ומטל חיה הדורה
ביום שמיני עברת שרין נעבדים שם כל ישראל
בעבורה שם ולחבין ולחטבין במלכות וחקוהין
ותורוהין ולטפטין דכתובים בתורה פני נביא חטה
רבינו פה ויהי לא הענין למען כל חיליה עד אל
על דהם רבין פה ומלמד דהם חנה הקדוש
שנלכו בו חבורה נעם נוספת לארץ נמו סבת
שם בעל דהם וקדש בספר תורה חלחיה יום ביום
מן חיוה דאטין עד חיוה דאטין ויהי חלק חלק
גם כן שנתנה באה חלחיה ולחטבין על דנר חלחיה
שכונן ית בתורתו ועל חלחיה שנתן כלל דור

פסוקי חזון

והבין יצחק עשר הספר ע"ה שיהיה בחזון
הנביא ובהחלף בלוחות אלה ויהיה להיות ששן אנה
בני חורן ושינן מתקבצים בארץ חלבי ביום חזון
החורב פנים בעונותינו וכל ישראל נפוצים בארבע
כנפות דרום אין לנו יועץ לחורב כל יתורד בארץ -
שכונת לנו חורב

לכן הסכימה הרעה הנפונה להיות החלף חורב
ושלמותה בשנה זאת בארץ אשרי ויהיה -
החלף בשבת שאל להיות אחר יום שמיני עצרת -
ושלמותה בשבת שאל להיות חורב יום שמיני עצרת
ואם יקרה יום שמיני עצרת להיות שבת להיות חלום
חורב ביום ביום ובארץ נחמד לרעה חורב ומהנה
החורב להיות חלום חורב בארץ הסכנה ויהיה
לחיות שאלה הרעה היא החלף ומהחלף חלום
חורב מחשבו חלום לקבלה ומהחלף חלום
זה לחלף ומהחשבו כלל חלום ישרון חלום
ורבנים ומהחלף להיות החלף חורב חורב בארץ
חורב אחר חלום הסכנה ומהחלף חורב חלום
פסוק להם אין לב אחר נוטה חלום ומהחלף
חורב חלום להיות החלף חלום חלום חלום
בשכונת וסוף חלום חלום חלום חלום חלום -
חלום

2000 1000 500 250 100 50 25 10 5 2 1

דזשיט'ה ^{מ'ה} ~~זמנה טעטלעך~~ ~~פאר טעג~~

המסור התפלה היה אחר בעל המבחר אל שיהיה
לגדל קדוש לאבותינו בקרב הקדושים להיות
בארץ כנסת. והנה המנהג הוא בדונה מהם לפני סבת
המחלקת שחוקרה ביניהם ובין אבותינו הרבנים כי קבלה
יש לנו מהם לבנו ואחר לבנותינו שסבותינו חקור
היו באתיקה חברה בתורה כחן מנהג היוה שישנו
למנהגים. והנה היו תלמידי חכמים מטיילים בחפשי
חברה בפרטת השבוע והיו קרובים מתוכים עם
אבותינו הרבנים על דברי תורה ופוסקים ונאותנים
בתלמודה עם שורה מה מחלקת וקטטה גדולה
ביניהם וברו שלם תהיה קטטה ביניהם ולהטקט
המחלקת הפכו אבותינו הקדושים ענין האור החסידי
אל סור הקדושה והתחילו חברה בעיסן ובה האור
שקטת מחלטה ונחה המחלקה וסור הקטטה
לאביניהם בחפז כל מה מנהג מנהג בעת שבזה
שאלה לה מהם החברה מפני פרטת השבוע
באמרה שלם עינינו בפרטת אל שאלה מחנה
כי נבר חבת החברה התחילה חברה בעיסן והחברה
בתורה. והנה נחשף המנהג הזה ענין
שאלה החלק הגדול שולטתן מאמר בן מורד בדי
א/טמאני

[illegible]

פסוקי תורה

ומהם שבתיו הקדושים ומפיוס כל הקהל ולא עבד
 ובר כי שב המנהג הרע והחמור לא יתכן ומה היה
 להם ועל זה המנהג המושגים הנחשבים עוון ימים ימים
 מנהג כל הקלות יסרון ודוח המנהג החמור והרע
 המכונה אשר השכל גורם בה ניש לא סיוע מן הכח
 ונש לפי רעה הנחשבו בעלי הקדש המלכים אשר -
 הרשום בכתב חמור טלח נכח להמנהג במנהג תור
 טען לו סמך מן התורה ופס לרבר שהיה בחנה -
 עליו כש שבתים במנהג אשר שבתים סיוע וסמך חזק
 מן התורה אך נכח לעשרה העקר טפל והטפל טק
 לכן היה החלף הדין התורה בארש תשרי כחן
 שחמול מן ויבן מטה לא מארש חסד ניסן כפי חיה
 טפסון קפת מן החמורים טען להם רחיה מן הכתובים
 ונחתום הענין בהקדמה ונשנה בבשר עניני -
 הפרקים

הפרק הרשון

הפירוש לראשית השנה

ועד אחרית שנה מנהג פושט לישראל לפי הרעה
 המור והעסקה המשתלשלת מאב לבנו וארוב -
 להלכות שיש לה סיוע מן הכתוב להיות החלף הדין
 התורה בכל שנה ושנה בטבת טלח להיות אשר יור
 שחיה

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

בשנת ה'תרס"ב

מורנו, בטה שיהיה אצל חברי לך לך

מקוריהם וכלבים על סמך דאז עז שחטלוי יתורה

[illegible]

השטח הזה נמצא בקרבת הים ויש בו

100

החלום יום חם היה יום יטחני עזרה זר שבת

יום חמשה ימים ביום שבת

ה'תרס"ב יום חמישי כ"ח שבט ה'תרס"ב

עזר ה' יושר יצאיון עתה בעונתינו ברחמי יגדל שמים

כר ישראל ומתבב'ם בבית מועד יציר טבר'ם

טו זלז כל ידו יתן לרוב לבם רכבה לאבד

לְיָהוּדָה שָׁרָף בְּתוֹךְ נִגְזְרֵי בַמֶּלֶךְ לְיִשְׁרָאֵל

הרבה לשבת לשבת כפי סדר פרשתה שבתה שבתה

יבין ע"י וז"ל ר"ע מרדכי שנה ועד עתה שנה

אריה שמשון בערד מאן יאר ובשרה חס

חסדים ואנן פרטיון אהרן מאנן השבתה בטה

השנה | לכן בתהלה קריתם חסנה וטובה לאטוביה

ממנו פמיליון פוטיוק וקורא שם פוטיוק פוטיוק

פער יעדן זאך וואס ווארען פארטאן דאס געזעץ

פרטמן כתב יד

יחד מזה לא פחות ולכן ידוע כי סדר הקדשה
בהיות יטנה פטורה וזהו כי בטתהו מעבירה וזהו
יבנה שיהי הקדשה בהם ואלוה

הפרק הישני בסדר קדשה הפרטין בטנה פטורה
הוא סדר הקדשה בפרטין בטנה פטורה

באלוה ואלוה ע"ה תהיו לקדש פוטח בו זה
זהו בטבת שיהי קודם הפסח בין יום
הפסח יום חול בין יום שבת ונתנו סוף כי נפסח ונקדש
פוטח בטוח זה ידוע בטבת השביעי והטבת שבועות
טל חרות היה יום זה הטבועל הקדש בפי קדש חרות
ע"ה יום חתן תורה וסוף חתן ועליו ולקדש פוטח
ואתה בטבת טלל להיות זהו יום החליט השטח
טח יום עשרה לאחר שב שבן ביום באר ובחמור
מאת ית' בטבוע שבן תחת משה ובן ע"ה טחל השטח
לישראל ושב חתן סוף וכן הפרט נחמן נחמן ע"ה בין
שניה יום הנחמה שבת בין שיהיה יום חול כי שפי זה
היה חתנות שבת הנה קדשה הפרטה היה לעולם
קודם קדשה הנחמה ולכן היה קדשה פוטח ואחרי
בטבת הבאה כי אין תכן לקדש נחמן נחמן קודם
הנחמה ונשכח לחתן וכן נחמן לקדש פוטח חתן
בטבת שחול חול עשרה ימי טובה הקדשה עשרה

ויהי ויהי שיהי קורא יום הכפורים בעבור שכל
 הפרטת כופת לשראף גר ביה המטות טובה שיהיה
 שיהי כבוד ליה המטות ולכן יהיה וסור להכפיל
 קנה פרטיות שיש לכן זמן וכן כחצר בעיניה ובריה
 כבוד ויהי עם עלי קורא יום כי גאריע עם אלה
 ביה יחיד חלף עם קרואים תהיו ביה סני עם
 ביה קרואי ראשי המטות עם עלי מסע יחיד אמרו
 שברוך לכבוד קהל עם קורא לקרואה בטבת אחר
 כר שיהי פרט כל בטבת סוף להיות קורא הפסח
 ויהי יתקרא טבת הדור ובטבת חודש תהי קרואה
 ויהי גם יהי חודש הפסח ויהי יום ראשון של
 חג המזל יום ראשון לטבות גר בארץ יום
 חג יום הנפת העמר ואל נחיל לספור חמשי יום ושבע
 טבת יהי יום שביעי עברת יום טבת ויהי ראשון לטבת
 טבת וכן ביום קרא פרט ויהי ביום המזל ונשאר ער
 פרט נשאר ויהי חג בחג משע פרטיות וטבת הן
 שש ער יום חג תורה
 לכן נכפיל שלש פרטיות מהסודי חמשי וקרא
 שש פרטיות בשלש טבת וכן גאריע עם
 מלכות ויהי חלף עם קרואי ויהי עם ביה קרואי
 והשלש פרטיות הנשאר קרא בשלש טבת הנשאר

פתחון כתב הרב

בסדר בנן שבת פרשה אחת על חוקת פרשת פסח
נקראת בשבת השביעית שלמחרת יום מאן תורה
זכן אם יפול חלקו הואשן שיהיה
מחרת חסד יום שני לשבוע יהיה הנפת העור
ורספיה ביום ראשון משבוע הבא שיהיה בעלות יום
שביעי פלגת ולא נקרא פרשת שמיני בשבת שיהיה
תוך שבועת ימי חלה ונשחרות שבוע שבתות לחטא
פרשיות ונטות עומד ולא כדרך להכפיל לבד שני
סרורים חרשגש הקדוה אי לא חיה שררה ונקרא
ארבע פרשיות בשבת שבת ראש פרשיות הנשאר בחטא
שבת הנשאר על סדר ער חיות פרשת נשוא נקראת
בשבת השביעית לספירת שבוע שבתות כפי סיון חפץ
ועל כן ובשבת שאחר אב השבוע נקרא פרשיות בהלכות
וכן בזה שאחר אב פרשה בכל שבת על סדר ופסגים
בשבת שבה נקראת פרשת ראשי חוטן לא נאמר עומד
פרש אלה חסד זה יהיה כורך כלומר זה תהיינה השבת
אשר על השבת שאחר הנחמה חסות מן הפרשיות אשר
על ואתה כן שיהיה להקרא אחר הנחמה ונקרא חטות
חסד שיהיה פרשיות בשבת אחת ייטל ס' בחורב וזה
כן פרשה בכל שבת על חיות פרשיות ואתה נקראת בשבת
שאחר יום הנחמה וזה שאחר אב מן הפרשיות נקראת

פתח פתח דת

כסדרן בפל שבת פרשה אחת עד שבעה פרש' אחת
 פסוקי ופסוקי שם נחמה השבתות משה עד השבת
 שם לחיות מן ימי הספרה וזה נחמה הפרט' עד תשל
 התורה וזה השבת' יתרו נחמה פרש' אחת נחמה
 לקרא בשר שבת' בעבור שבו ובר' יעור וברית
 ברית לקרא התורה בכלל ובר' הוכח בין טוב וחלופה
 וזה ישיב סגן הפרט' עד השבת' הרי טוב וזה יתיר
 עד השבת' נחמה גר פרש' האלי' לקרא בשר שבת'
 ובפל' מסורן בסור נכס עד שתקרה לח' פרש' האלי'
 נקראת בשבת שקור' יום הספור' או ביום הכפור' עכ"ל
 זה אל לחיות שבת ופרש' זאת הזכרה בשבת שיתן
 ימי ספרה

והכ' מסור לך סורן זה יהי וזה חרט משרי וזה
 יום תרועה יום טט' לטבע נקרא לחיאת בשבת
 פרש' אתה פסוק בין שנקראת בשבת טעבורה בין של
 נקראת בשבת דעניה שיהי חטיט' לחרט וזה תוך עשרת
 ימי וזה יום קור' יום הכפור' נקרא פרש' האלי' בעבור
 שבה דבר' תוכחה ובה הפרט' שובה ישראל' ובשבת
 השלישית שיהי יום טע' לאב הסבות נקרא פרש' זאת
 הזכרה ויהי תשלום התורה בשבת שיהי תוך שבעת ימי
 ספרה בשבת הרביעית שיהי וזה חרט חטן א' סוף
 תשרי

פסוק בתב דג

משירי נקרא פוט בראשית שהיה התחלת התורה יסוד
אם היה ראש חוט משיר יסוד ראשון נקרא פוט נלב
בשבת שבעה שהיה התחלת שבת סוף חוט אלול
בשבת הראשון של חוט תשרי שהיה שבעה לחוט נקרא
פוט האלול כי היה תוך עשרת ימי החלב בשבת -
משירי שהיה יסוד לחוט נשנה עשר פוט האלול לקראת
פער שבת בשבת השלישית כל לחוט נקרא פוטת
ולאם הברכה כי היה תוך שבעת ימי סכה בשבת הרביעית
שהיה כל לחוט נקרא פוט בראשית וכתחיל התורה אחר
שמיני עשרת כפי הסדר והתקן הכללי שכן אם נפלג -
החודשים שבת הנה בשבת הראשון שהיה ראש חוט
תשרי ויום תרועה נקרא פוט אחר נלב בשבת השנית
שהיה תוך עשרת ימי תשובה נקרא פוטת האלול בשבת
השלישית שהיה יסוד ראשון של חג הסוכות נשנה עשר
פוט האלול ער היום פוט לאם הברכה נקראת בשבת
הרביעית שבין ביום אל ליום יסוד שמיני עשרה וזה היה
שלאחר התורה בקריאתה ובהלכות פרטיות בשבת
החמישית שהיה פוט לחוט תשרי ויום הבד אחר יסוד
שמיני עשרה זה היה התחלת התורה קריאת פרטיות
שהיה פוט בראשית ועור האלו חלפה על לה הסדר כל
החלית ישורון כחוט סדר והתקין כל האנשי טובב ער

אמר היה בידה הסוד המסודר לסוד האהבה
האמת של כל האדם הסודר בית דין של כל
אדם למטה הפסוק הזה כל האדם יאן וכל
הפרק השני ישיב בידו קוים פרוטין בטנה -

החשבון של חשבון חסדא בידי ר' יצחק בן שמואל

אשר לא יאמר כי יצאנו ממצרים

הפירק העשר ישי 221 קו'את תרומת בשנה -

١٢١٥

ה'תש"ב י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

הנהגת הנהל וזהו

על שבטנו האנושי ח' חכמים פרטו וזה חטא' דורס

אלה קוראי וקוראי על סדר בבל שבת פרשה אחת עד חות

פרט אשר הוא בקרבת שבט שמון שבעת ימי אשר יאין

מאמר סימני בטנה אל פי אין סימן נהרן בנחמה נחמה פוט

מחנה בצבא סדור יום תחלה בעבור שבן הפרט

כפי חזק שיהיה הפעם בטובה הפשוטה וזהו טעמו להזכיר

מן פירשיות בטנה המעובדת נקראת לפי הסדר שסדרתן

עליון בענה המטותה ער יום מרט העליון נהנה -

בשבת שמך עשרת ימי תשובה על כל פנים ואם קרה

יחינו השבחים יתרוט יטען פאר אים נצח' קורב וקורא

ע/ת בשר טעם יפה עור דעבאר יפה וואס

מטעם גם כחם דלילי, כחם שקר, כחם זעמן, לה בטחא חתוב

ס'מנה ב'ה' יב'ז ברנה קהות חטי פרטות הנלכות

בשנת ה'תר"ס

٢٨١٢

פתח ספר חרדים

קריאת התורה בשבת דבשה אחר יום שמיני פורים כפי
התקן המולד וסדר המעלה אשר תקן עשרה דברים באין
הגלות עליה ואלמלא ראש בית דין גמלי בריך הנה היה
יבן של הרב רבינו עזר נשיא ראש הגולה נשיא משיביל
גלותו ער מלכות מלך ועשרים אהבים הנקראים
אנשי כנסת הגדולה היום בית דין של עשרה דברים -
הסופר ומחבר הדין נביא הגולה חגי אברהם ואלהם רמב"ל
ואברהם מיטל ועשרה נחמיה בן חפזי וחורכי בלשן
מרוכזים ועלמם היו שמו חכמים גדולי ומה קבל עליו
לא יסור מן מקדש אחרים ומהם חכמים טובים ליהודים
במטות אחרים בקריאת הפרשיות בכל שנה ושנה -
מטות המורה בפשוטות ובמטובות השם יעלה
מעפרם וילכדם ברבן עזרי ליתחלל עם נאמני הקים
עליהם פסוק הנאמר חפזי משיביל אברהם בן דודן עמך
וגו' ופסוק הנאמר ורבים מיטני חרמתי עפר יקום
אלה לשיעור עולם והמטבילים יאמרו בלתי ידעו -
ומכריזו הרבים בנכבדים לעולם ועד אמן

ואחרי כן פרשיות התורה הנקראות בכל שבת
ושבת הנקראת אל
ברחמים ברה' אלהינו ומה
וישחרה אל אברהם וירא אליו וישיב שרי
ושלח

וואס מ'האט דאס יאר יעדן יעדן טאג
 וועט זיין דאס יאר יעדן יעדן טאג
 וואס מ'האט דאס יאר יעדן יעדן טאג

וואס מ'האט דאס יאר יעדן יעדן טאג
 וועט זיין דאס יאר יעדן יעדן טאג
 וואס מ'האט דאס יאר יעדן יעדן טאג

וואס מ'האט דאס יאר יעדן יעדן טאג
 וועט זיין דאס יאר יעדן יעדן טאג
 וואס מ'האט דאס יאר יעדן יעדן טאג

וואס מ'האט דאס יאר יעדן יעדן טאג
 וועט זיין דאס יאר יעדן יעדן טאג
 וואס מ'האט דאס יאר יעדן יעדן טאג

וואס מ'האט דאס יאר יעדן יעדן טאג
 וועט זיין דאס יאר יעדן יעדן טאג
 וואס מ'האט דאס יאר יעדן יעדן טאג

וואס מ'האט דאס יאר יעדן יעדן טאג
 וועט זיין דאס יאר יעדן יעדן טאג
 וואס מ'האט דאס יאר יעדן יעדן טאג

[illegible]

פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

וזהו פסוקי פסח חזק

פתשון כתב יד

מטבילנא שיה העתקה מטבילנא ביום מלחן עורא
ע"ה בכל שנה ושנה גבול אחר בן לבאר התקן אשר
תקנו התאגיד המזבנה על בטבנות ובחוקע"ה קריאת
הפרטה והפרטה לקרוא במעור באג"ד

ביציאת סת גניל

הפרק הרביעי בבאר סור הקריאה בטב
הרשון שבו התחלת קריאת

המורה ואיכות קריאת המורה

בשבת טרופים להחיל המורה נטיטל"ה התחלה
ו"טב"י הקהל כהנהג ובתקון ואם לא הניע

שום אדם נכבד זה באור א"ן לכן לבוא כי בתאור מלך
סב"ה מה שולח לר"ה בקריאת הפרטה והחתי"ה ל"ן ער
שיבוא ואחריו בן קר לכן אחר נכבד ת"ה באור ת"ה
ומתחיל להחיל כל הקהל על ובלילה לבוא המורה
ומוכיח המורה אומט לא גייל ופסמול"ה אומרי הקהל -

בקהל רב אסור למורה כמון פסוק תורה ה' תחילה משיבה
נפש וגו' ער מאירת פנים ונשים האומט על הדוכן וסוגר
ר"ה להחיל ר"ה הדוכן שבו הספרי תורה ומכסה ע"ה

הפרכת המבטלה אשר עליו ואם יטב המוכיח להקדוש
ויוטב"י כל אנשי הקהל איש איש על הקדוש ואחריו בן קר
איש המן נכבד מהיר בקריאה דא ועומד על הדוכן לקרוא
ורטב

פתשן כחב חרב

רבינו לך תאמר

הקורא בתורה תוך

הקורא בבית הכנסת על חזון חיים

לש' פניו

גבר היכל שטח האורח ספר תורות שפנה לתור

מקום תפלה כל מתפלל ונבר ירעה האשליה שהקרה

בה' ל בייתו בעיר חריר ופולן שהיה לו מלחמה

לחיות עליו הקורא בתורה בכר מהיכל לך כנדר

ואין קצת חלום להיות פני הקורא גבר פניהם וקצת

כחן כן עו שפלה קטנה גדולה ביניהם ושב הענין

כפי הרעיון כי מאמר ית' יתה לאל והתקיעו להיות -

פני הקורא גבר היכל כפי כונתו ית' וראיתו תלקח

מענין התפלה כחן שכבר יסבר הענין בספר השכונ

ע' בסדר התפלה ואין להחריף

לכבוד בלן השבת הרשונה שבה התחיל התורה

וקראו פרשת בראשית היה מלחמה ישראל אחרי שהיו

חטאים ופרשה באומם היה עומד חזן והיה מוציא

סת גולל ומחיל בשמחה ובפסוקים כאשר כתובים -

בסדר ובמועד אה השבועות הקודם יום נחמן תורה -

לרעה קצת ע' וזמר ויהי בנסוע השון ע' שיגיע

בפסוק תורת ה' תמונה מטהר' אל כלל הקהל ומחיל

חזן ואומר מאמר ה' חלק גלות לבט' ומאמר לרוד מ

יגור באהלן ומאמר אה חזק ומלואה ופטאמר אה

המאמר

המלמוד השגות מלפני כלל הנבדק יושגן יושגן

והשגות השגות פני מלפני השגות הנבדק והנבדק הנבדק

ומלפני כלל פני השגות ומלפני כלל פני השגות

ומלפני השגות השגות ומלפני השגות השגות

מלפני השגות כלל השגות ומלפני השגות השגות

220 השגות כלל השגות פני השגות השגות

מלפני השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

השגות של השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

שגות השגות השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

של השגות ומלפני השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

השגות ומלפני השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

שגות השגות השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

ומלפני השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

מלפני השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

בפני השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

השגות פני השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

ומלפני השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

השגות פני השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

ומלפני השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

השגות פני השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

בפני השגות פני השגות פני השגות השגות ומלפני השגות השגות

השגות

פסוקי חזק

יקרה יפטר כי יפני בנר שמו חרש שמו
 ומה לענין כענין יפטר וקורא טיחל יפטר
 ומה כחיה שלטת פסוקים ודברים על יבבי
 כי לא יעשה ארץ שם אן ומה ברוך אתה ה' אלנו
 חנן יעלה אשר באר בנביאים חסוד ורזה בהם
 ובדברים הנבואים באה ברוך אתה ה' יבאר
 בתורה בחטה עברו ובישראל עמו ונביאי דתיה ומה
 ואחר כן מהחל יפטר ונביאי חנה ומה תשלום
 יפטר כאשר כתוב בסדור ומה לא חנה שקרה
 יפטר באחש ואחר כן עז קורא אתה פעם שנית
 בדיל עי כח ולי ואחש שרשלה חנה כן חנה היה
 חקוד לא בפרט ברחמים לבו שיה חנה חנה
 חנה שם יבטיח קורא איהן בכל שבת פרשה
 באחש ונביא חקוד יפטר מפעור קורא יפטר
 וחשלה כח חנה לכן את עתה עמי בפרט ברחמים
 כח חנה לך חנה בפרק חנה
 כבד ספר לי את יהודה בלי ילד בן חבי ואחש חנה
 בשנת חנה בהלכות בארץ בפס וקרה ירי
 שולח שם חנה חיה להם עז חנה שקרה יפטר
 באחש ופני חנה חיה ספר חנה חנה כפי חסוד חנה
 יקרה כח חנה חיה עז חנה חנה עז חנה חנה
 בני חנה

והנה מטביעו ונחלתו ונחלתו ונחלתו ונחלתו
ביתו ונחלתו ונחלתו ונחלתו ונחלתו
הנה מטביעו ונחלתו ונחלתו ונחלתו ונחלתו

כחטור ישרה ימין הרב ישרה ישרה ישרה ישרה

נאמר יהוה ייבן על יהוה דאט לאבא ונאמר

ה' יתן לך חסד ורחמים רבים

בער דאס פאר אים זיך פון וואס ער האט געזאגט.

יפה ודומה שמים ישרה ל' אלהינו ל' חזק וטוב ל' חזק

היהל בזהל פנים יעור אמר אחר אלמין ודו ימסר

הזרע בסוף שבע ישראל אחר כל פסוק שבעה דמיון

ועוד אמר האן ה' אלמנו חבינו בורחם מלפני ה'

אליהו דורטמן כל האמן טהור על סדר אלפי בינה

ה' אלשיך רומבאך נאחרט געווען יעדן בעלמא חת

ואשר בו אומר ה' מלך ה' מלך ה' מלך

ה פול לפול בן א ברך את פול בטלס ופסחיות פסח

ה' ע"א לעמנו ימן מאהריב אל היכל ומזבח יספר תורה

ב'ריו ולוכ' א' א'ר' ו'א'ר' י'ר' ב'ר'ס'ט' ד'א'ר' ו'א'ר' י'ר'ס'ט' 1/

אברהם אבינו ואלה הן שמותיהם

בעבור דוד עבדך, וחתול ולחור טמאים ואסורים

[illegible]

יובה דהאן לומר שים 1/25 ו 2/25 ו 3/25 ו 4/25

היה שומר שבת ויכבד חמנו אלהים
על משקל וקדש שמו לבנה ויהי

חמנו ייחוס ייחוס

מאיר ייחוס כלל ספר ברכה

פסוקי ייחוס וקדש קדש

וישומר שבת ייחוס וקדש

יהיה ייחוס וקדש ובר

מסורה בספר חמנו וקדש

כלל ייחוס וקדש ברכה

ופסוקי שבת וקדש

לפסוקי כלל ייחוס

לפסוקי שבת וקדש

בפסוקי כלל ייחוס וקדש

פסוקי חמנו וקדש

לפסוקי כלל ייחוס וקדש

לפסוקי שבת וקדש

לפסוקי כלל ייחוס וקדש

לפסוקי שבת וקדש

לפסוקי כלל ייחוס וקדש

לפסוקי שבת וקדש

לפסוקי

והנה יין על יד ישראלי

והנה יין בסוף שנה

ואכריה וטוהרה כסור

והנה יין על יד ישראלי

פרות תעלה לנפש ישראלי

לחטוביה במטבח ברוח

ועדן יין חלה תפתח ברוח

לחטוביה בעץ יין נטול

לפניה בורות יין ופנה

חזריה חסור שחוק נחמ

ובימיה חריפות יין לימים

ובשמה כבוד עטור ונחמ

חשוק יין בכורו נח חזק

חלה חורב יין יין חזק

ואם לא ירבה יין לחור טוהר חסור חסור יין נסתר

חמור חמור חסור חסור יין וזה חורב יין חמור

עדות יין נחמה יין חסור חסור יין חסור

ענין יין חסור יין חסור יין חסור יין חסור

חסור יין חסור יין חסור יין חסור יין חסור

חסור יין חסור יין חסור יין חסור יין חסור

וכן יאמר פסוק ויבנה עמודי הספר וכן יבנה עמוד
 עז אפי' ארצה ומטהאיה כל הקהל כנגד התורה
 לן ית שבעה לעמוד שיהיה יא'ב' מלחיל האן ויהיה
 פסוק אפיו תורה משה עברי יא' י אפ' למען ברוך
 ויבנה ומתקדם ברובן יעור עמוד פסוק תורה בנה
 ומל' עז הרובן ואמר פסוק ואלה התורה אשר מס
 משה ואלה חשיה התורה על הרובן ואמר פסוק כי
 התורה האלה לא בשמים היא ולא מעבר לים היא
 כי קרוב אלך הרבו ואמר בפ' ובלבבך לעשותה
 ויחדר בן מלחיל לקרוא הכן ואמר כי שמה כהן
 שמואל רעה ותורה יבקשן מלחיל כי מלחיל
 כבאים הם וקורא הכן ואמר ואלה חשיה הכן כ'ר
 בל' בן כבש תורה קרב לקרוא בספר התורה בכבש
 דוד ויבנה ב' לעלות ברובן לקרוא ואמר הקהל והאן
 אשר לו פסוק ויהיה לו ולארעו אחר' ומלחיל הכן
 בקול וי' ועושה ביהיה תורה הם בסוקים חור'ם
 בשור התורה ובעין הפרטה א' חבור מורה על זה
 כ' ירעמו ואחרי' ואלה חשיה ברובן ואמר הכן
 פסוק י' בזמן גדול ברוב י' אלה יאמר כי ישר ובר
 י' י' אפ' למען ברוך תורה בנה לען משה
 ואלה התורה וכן י' א' אלה חשיה כתובים
 בספר

פסוקי פתח חור

פניה בברכה תורה תכלה וינמר ה' בפניו גדול פיה -
טוב כתוב בסוף ואתה בברוך ה' אלהים אלהי ישראל
ואשר בן חתם פתח לקריאת הפטורה פסוק וברכה
ואולם ופסוק הפטורה אותה באה מה שאלוה
בבית ובה לבין גוף ואני אהב ברה"ק לא תושב מפני
בוך ה' לעולם אן פה שכתוב בסוף והנה הפטורה
לחקוהו ואשר בן אה היה שם ורשן היה עושה דרשה
והסבר קורה ב' חסן כי ה' אהבם וברורש השכלה
מורה ואמר אה היה טוב פוך בקהל
מכרין שנים סוף להרהר אחרים בשבת היו -
נושאים ונותנים עליו פרי להקנו שלם היה קהל
בקהל קורבן ופיה תורה כי אין ראש להיות תורה
חוק לחקוהו וקהל ידבר ודבר טהור מליצה וחיונה
ואם לא היה דרשה בן שוקים כל קהל והיה קדש
חסן עם סוף שבירין והיו קהל כל קהל והיה חסד
פניו נכח היכל והיה חתם אשר העב טובה לך
אשר העב מה אלהי והיה חסד חסד חסד פועל
כל והיה חסד תורה בחקוהו בחקוהו בחיכל
והיה חסד ובהן יסוד ונר וסוד פתח היכל ופועל
הפועל על חתם ופועל הפועל בהחיה וחתם כי
אל דוד ה' וגו' וכן ה' אהב וגו' לא נהן דוד בראש

וְגַם עַד וְלַעֲבָדֵי אֵל הָיָה תַרְעֵן כְּאִשֶּׁר כְּתוּב בְּזִבְרֵי הַיָּמִין
 וְחֹסֶר פֶּחַן שִׁירָה לֵאמֹר הַכְּתוּב שֶׁסָּד עַד לְשִׁכּוּט אֵת הָאָרֶץ
 וְיִמָּר שְׁלֹשׁ פְּסוּקֵי שְׁאֵרֵי לֵאמֹר וְהָיָה הַיָּרֵךְ לֵאמֹר כִּי טוֹב
 וְהָיָה הַיָּמִין יוֹשִׁיעֵנו אֲלֵהֵי יִשְׁעֵנו בְּרֹךְ הָאֵל יִשְׂרָאֵל מִן
 הַעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְכֵּן וְלֹא יִשְׁלַח בְּרֹךְ הָאֵל לֵאמֹר
 וְיִמָּר הָאֵל הַרוֹשֵׁת בְּהָדוֹר וְיִשְׁלַח הַתְּכֵלֶה כְּתוּב שְׁכָמוֹ
 מֵאֵל בְּסֻדּוֹר לֵאמֹר הַסֵּדֵר הַחֲסוּדֵר בִּירֵינֵנו בְּסֻדּוֹר הַתְּכֵלֶה
 בִּיכֵס סֵפֶר הַתּוֹרָה דָּל גִּיּוֹל כִּי לְקוֹרֵא בֶן כֶּרֶם הַיּוֹם
 אֵין קוֹרְאִים בְּתוֹרָה כְּאִתּוֹ הַעֲשֵׂה פְסוּקִים וּפְסוּקֵי -
 יִזְבֹּר עוֹלָה בַּחֲנִין וְלֹא הֵיךְ הַקּוֹרְאִים כְּאִתּוֹ מִטְּלָה
 אֵת מִן וְאֵת לֵךְ וְאֵת יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לְזִבְרֵי הַיָּמִין בֵּית -
 יִשְׂרָאֵל בְּרֹכֵי אֵת בֵּית הַיָּרֵךְ בֵּית הַלֵּךְ וְאֵין הַקּוֹרְאִים
 קוֹרְאִים כְּאִתּוֹ מִטְּלָה פְסוּקִים וְאֵת הַיּוֹסֵף אֵין חֲשֵׁשׁ מִטְּלָה
 מִקֶּדֶם מִטְּלָה פְסוּקִים מִיָּד קוֹרְאִים מִטְּלָה מִטְּלָה וְאֵת
 חֲרֻבָּה וְבַחֲרֻבָּה הַלֵּלִים יִשְׁמַעֲלֵה וְקוֹרְאִים יִשְׁמַעֲלֵה בֵּית
 אֵת כִּי שִׁירָה הָיָה כִּי כְּבוֹד גִּיּוֹל יִשְׁמַעֲלֵה לְקוֹרְאֵי
 בְּתוֹרָה אֲחֵרָה עַל הַרְבֵּה קוֹרְאִים הָאֵל אֵין הַקּוֹרְאִים
 וְשֵׁם לְהַגְבִּיחַ הַלֵּךְ וְהָיָה מִתְּחִלָּה וְלֹא מִתְּחִלָּה חֲמִשָּׁה
 אֵין הַמִּפְטוֹר וְשֵׁם לְהַפְטוֹר עַד שִׁיבְלֵנו סֵפֶר תּוֹרָה -
 חֲמִשָּׁה כְּבוֹד הַתּוֹרָה עַל זִבְרֵי הַנְּבִיאוֹת
 חֲמִשָּׁה מִלֵּב אֶפְרַיִם הַחֲבֵר חֲמִשָּׁה לְחִיּוֹת שְׁחֵמָה
 הַיָּרֵךְ

ויהי ויסר מוסר יבשת ונתקיים פסוק ויהיו יבשר
 בלען ונקלה בנבחר ועלי הארץ לטמאיה על
 האכלים ויטמאיה האכלים על הנבונים האוכלים
 אשר על יריה האכלים האכלים ויהיה בלבם נחיה
 חלצים במלחם האכלים האכלים את רבם האוכלים
 בנבואה ויהיה האכלים בפרט האכלים לא יקרא
 ואי יקרא ואשן ואי שני ואחרון נבט בעונותיו שלא
 הו נלכסם בנבים ונלכסם ואם נלכסם היה אחד
 מעיר ושנים האוכלים נבט הם היו על הארץ חרוב
 האכלים האכלים האכלים האכלים פסוקי בנבואה
 ויהיה האכלים האכלים האכלים האכלים בנבואה
 לא יהיה האכלים האכלים האכלים האכלים
 אשר שיתקונו בהנהגה האכלים האכלים האכלים
 הנבונה כדי להשקוט האכלים האכלים האכלים
 הקהלה שלא יפסדו אורה בקרית האכלים האכלים
 אורה חרוב בכל שבת האכלים האכלים האכלים
 בראשית שבה האכלים האכלים האכלים האכלים
 אכלים יורע לקרוא בנבואה בנבואה ובטעמים בנבואה
 ויהי שקט האכלים האכלים האכלים האכלים
 לאברן כאשר בנבואה האכלים האכלים האכלים
 לא ואנחנו האכלים האכלים האכלים האכלים

02

222 1000

[illegible]

— זהו שישלם המכירה המן חלק וישלם המן לחלק
 ונתן טעם לכל הקהל וכן כל הקהל נותן —
 טעם זהו למכור וזה לא מביע לבוש טעם זה —
 נכבד לפני סביב זה לפני כרך זה לפני שילך
 לבקר אצל זה לפני שילך ללמוד תורה זה פירוש —
 למלחמה כחן שמאמר המעמד לנו באמן זה שמאמר
 שימאמר בבית המכירה הישיר ומשלח עולם המאמר
 של בקר וישלם וישלם וישלם וישלם וישלם וישלם
 זהו המכירה וישלם וישלם וישלם וישלם וישלם —
 זהו וישלם וישלם וישלם וישלם וישלם וישלם
 המאמר המכירה המכירה המכירה המכירה המכירה
 לפני המכירה זה לפני עין המכירה המכירה המכירה —
 להם הקהל שלם לבוש בבית הכנסת בקריאת הפרשה
 והמאמרים להם עד שיבואו להם שימאמר לענין המכירה

۷۷۷

עשה איתו ואלו ברוך ל' עולם ברוך אלה
 אלה ישראל ברוך שם כבודו סוף דבר כל נשמה
 אשר היא יראת אלה תורה אלה עזרה אלה פקודי אלה יראת
 אלה הנחמדים מלמד כל השומר עו כעו ונאלי -
 ומאבר פסוק עם איים היא ורפיה רפיה נעם שלום
 וז' האלו נשחק ואלה האלו בונה יושלם בונה
 פב טפח ב' החטל ופחד ה' עול לעמו יתן ברוך
 ה' לעולם ואשרי כן יושב האפסיר

לחזקו ואלה ירכו שום חכם לרוח חוש ה' לטמא
 אב לאבלות אב לענין אחר וכן אב יהיה כחך בקהל
 מרדכי עליו כח שמואל הענין ואשרי כן מאתה הפיות
 ואחר פתיסה בעד הכנסת התורה בתקומה כח שיעשו
 תפילת הדברים ומה אומר פסוקי נאום לטמא
 אב יהיה אבן א' לאבלות אב תהיה אבלות א' אטור
 לדרטן א' אטור בעד העניים א' העניים שיהאכרן
 בפרשה כפי רבונן ומאבר אשרי כן חביר ובר
 ליעקב לא עשה כן לכל בני הללויה כי טוב אמרה
 תהיה לדור חזקו כל האומר ואומר אחרון -
 חרשה בקור אין חרש כל יאמר בשלל ה'
 וחמלן א' אלהינו כי בנה ה' ה' אין כמון ובר ואומר
 הריסה שחט בקור ומתחיל מן ה' אלהינו אל אחר אחר
 חושט

פסוקי תהלים

הוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי בְרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַיָּם
 אֲשֶׁר בָּתַן לַחַיִּים וְגַם עַד כִּי הָיָה הַיָּם יַחַד עִיר
 וְחֶבְרֹן חֲבוּרָה אֵין עוֹר אֲלֵיהֶם מִבְּלַעַרְיָךְ עַד עֵתָה הוֹשִׁיעַ
 יִחוּשִׁיעַכֶּם יִשְׁמַח אֲתָם תְּהִי תִרְחֹם בֵּין בְּרַכְתִּי עַל־יָדֶיךָ
 ה' לִפְנֵי בְרוּךְ יוֹסֵף עַל־יָדֶיךָ בְּרוּךְ אַתָּה ה'
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַקָּדוֹן הַיָּחִיד לֵאלֹהֵינוּ בְּנֵה יִירוּשָׁלַם בִּירוֹשָׁה
 בְּבִב שַׁכְמֵיךָ הַחֲטָן הַיָּחִיד לֵאלֹהֵינוּ בְּנֵה יִירוּשָׁלַם בִּירוֹשָׁה
 לְעוֹלָם אֵין וְלִשְׁתֵּמֹחַ הָעָם עַד הַיָּסֵד וְהַיָּסֵד וְגַם
 לְהַקְדִּימוֹ וְלִשְׁתֵּמֹחַ כָּל אִישׁ עַד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁשֶּׁם
 הַפְּבוֹרֵי נִיבֹשׁ כָּל הַקָּדֹשׁ וְהַקָּדֹשׁ אִישׁ לְבֵיתוֹ
 וְהַקָּדֹשׁ הַקָּדֹשׁ כָּדֹן הַקָּדֹשׁ לְעוֹלָם וְלִשְׁתֵּמֹחַ
 וְהַקָּדֹשׁ וְהַקָּדֹשׁ שְׁמוֹת שְׁמוֹת לְעוֹלָם וְלִשְׁתֵּמֹחַ
 נִבֹּשׁ וְהַקָּדֹשׁ סֶפֶר תּוֹרָה גִּיּוֹר בְּשֵׁמֶת בְּעַת שְׁחִידָה קְדוּדָה
 וְגַם אֲחֵנֶיךָ אֲלֵיהֶם מִשְׁחָךְ אֲחֵיהֶם בְּפִיכֹן כְּדֵי שִׁקְרָה
 הוֹשִׁיעַ הַפְּרָשָׁה כָּלָה אֲחֵר כֵּן וְלֵךְ כִּי מִנְהַג פְּשׁוּטָה הוֹשִׁיעַ
 לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּעַת שִׁינּוּכֵיכֶם סֶפֶר גִּיּוֹר שִׁקְרָה כֵּן וְלֵךְ
 עַל כָּל פְּנֵיכֶם וְאֵם אֵין כֵּן וְלֵךְ יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל בְּחֻקֵּיכֶם
 כֵּן וְלֵךְ וְאֲחֵרֵי כֵן יִהְיֶה הָעָם לֹא אֲמַשֶּׁה בְּנֵי אֲדָם לְבָר
 אֲלֵךְ כְּמֵה שִׁירָה עַד שֶׁשֶּׁם לֹא הִיָּה קְדוּדָה וְגַם הַקָּדֹשׁ הוֹשִׁיעַ
 בְּעוֹסֵיכֶם כִּי הִיָּה לְהַב לְכַבֵּד לְקַדֵּשׁ בְּסִימָה תּוֹרָה אֲשֶׁר־הִיָּה
 וְגַם לְהַב וְכֵן הִיָּה חֲמִידָה קְדוּדָה לְהַבֵּיכֶם גִּיּוֹר בְּעַת

שהיה

שמים ונחם את בני ישראל ויאמר להם
בן ורני וכל אלה מלכא טוב כי הוא מורה על כבוד המלך
ומעלה כי יתבססו בזה מלכות בעיני אדם ויחזקו
מה יתן בחלק בשבעת ימי האכה

ספר ר' יצחק שילר לזכר ר' יצחק שילר
על יום לידתו ס"ה ג'קל שנת תרמ"ד

פרשה זו שהיה מנהגן מקורם ועד הנהגה להם
לחובים המיל ביום שני וביום חמישי לשבוע בחגג חסידים
הרבים לקרוא פרשת השבוע לדעת שיהיה חסיד
לא טוב אלא הוא טוב מזה כי באה יגדיל תורה וחסידות
והכל שיהיו מחנכים גם אנחנו בחגג הזה והנה
זה יוכלו סוף בשני ובחמישי כי לקרוא בהן קרי ולישראל
חזר לא חסיד בני אדם אך הם יקראו גם ה' בני אדם
אין חסיד כי באה יגדיל תורה וחסידות

הנהגה בלשון אברהם בן אברהם שו"ת

לְהוֹפִי־סָה בְּכֹל וְשֵׁשׁ חָמֵשׁ חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה

הער ש"נב בן חוסף ואב נולידהו נקרה חפושא פינחס

מן וירב ר"ל לך את בני ישראל ואת מלכות עליהם אתה רבנו

על השלם קרבן חסד 70/100 רשט חרש פון יעשה ונספח

קורא בהן לבד כי הוא המהריב המוסק של זה לא אולי

והדברים בזה חלקי שבתקן המכיל ע"ה בקריאת וטעם

פ"ג נ"ג. מנחם עזר פ"ג איש מחולתו ויהי ביחודו
 ובראש חודש שנה להיות יום חנוכה. פטירת
 יום חנוכה הוא שסלביה. ורע כי לא
 פטרו הפטות ובו בפיסת ספר חנוכה שלש
 שתי פעמים. אם יקרה כי אם הפטות הענין שכל
 חלשט ובהמשך אם יקרה שבת ראש חודש ינוצח שני סת
 פטרו הפטות ראש חודש ואם יקרה שבת ומועד פטור
 הפטות חנוכה ואם יקרה שבת וראש חודש ומועד כיום
 חנוכה פטור הפטות יום חנוכה. וכן ראוי להבין סת
 בחול חנוכה לראש ענין המוסף של היום הוא כמין
 שבבאר בפרק י"ב וט"ז. ומהבאר הדברים
 היום גם כן נשיקרה חלל יוצאן סת בזמן יום וקוראים
 ענין חלל שבהם אלה הכתוב בפרשת לך לך ער
 סוף הפרשה וקרא כהן ולוי ואב היצר והשופטים
 והואיל הוא חולל ומהבאר טוב הוא והם חפצו הפטות
 בעת היום אמר ה' אל יושט עשה לך חבות כוונת
 יקרא שם החקוק היום נלמד ער היום הזה
 אין חפצו בנביאים אלא בשבתות וימים טובים
 במועדי ישראל החקוקים חלל י"ג דה אמר
 שחש רבין ע"ה תקן להם לומר שיהיו קוראים בתורה
 ברבים בשבת ובשני ובחולות בשחרית כפי שלש ימי
 שלשה

4/2/82

פתשגן כתב הרב

על המורה חבור בעמך לקרוא בתורה אינה כחן שכתב
 בסורג ואחריו כן זה יהיה החתן
 תהי מקלס לך החן ואמר לו חבור של הרב רבנן אהרן
 אסף ברובת אן ומשרת האונות ואם לאן מאהל פסוק
 אל תירא תלעת יעקב וכו' עד ובטח ישראל יכנס
 ואחריו כן קורא החתן בלחש פסוק ואברהם לקן בזה בית
 וא' בור זה אברהם בכל וא'כ מאהל החן ואמר
 אבני עטיתי ארץ עד יהי האדם לנפש חיה ועור
 יקרא החתן פסוק שני בלחש ואמר אברהם אל עברן
 לקן ביתו האוסל בכל אשר לו שם נא ירן אהרן ירכי
 ועור יאמר החן ועתה כח אמר ה' בוראך יעקב עד
 והיו לבשר אהרן ועור יקרא החתן פסוק שלישי בלחש
 ואטביעך ב' אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקה
 אשה לבני חבנות הכנעני אשר אבני יושב בקרבן
 ואחריו כן אומר החן חבור אטביעך גאלי בטעם
 ובגדן יפה והנא של אברהם הספרדי מאכחילינן ע"ה
 ואמר הוא פרק אהרן ואחריו כן קרא אהרן מאהל השמים
 מקרובי החתן והכלה ומקיסים לנכבדי הקהל הם הרוב
 להם אן והוקרים ואמר כל אחד נכבד פרק אהרן וכשיטל
 יקרא החתן עוד פסוק רביעי בלחש כי אל אהרן וא'כ
 מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליכאך ומאהל החן
 ואמר

14

ביום פותח את בני ישראל להקריב הקל ב' וקוראים
 פרוטה כל כהן ולוי ויהי ישראלים כהנה ומפטיחים -
 הפטרה וכן החלק - יט מחנה קלות וכן מפטיחים -
 הפטרה עור היום בנזב לעמוד ינופק ידן והוא ביטעיה
 קרוב בהחלתו עור כי גרול בקרבן קרוב ישראל יטעיה
 הפטרה יתר טובה לשמרה כי יש בה ענין גב והכרה
 שיהיה לישראל כמו שנהיה בחכמים יסורן של -
 משה ופיה יגאלם ויכלם וכן כתוב באם הפטרה ענין
 הגואל האחרון הוא משיח בן דוד ע"ה כמו שאמר יוצא חטא
 יגאל ע"ה יט ודרכה בשורות וכן כתוב פרק ויהי ביום
 ההוא יסוף ה' שניה ידן לקנות את שער עמון וגדל כל כהן
 מגאלם וקנה מחכמים בן יקם יגאלם מכל האחרים
 בן יגאל האל יהיה בימינו חן יסורן בן יסבי ואופיאים
 חוט וקוראים בפרשה היום א' עב השנה פטרה קוראים יורה
 ביום השמיני וזה היה מעברה קוראים פרוטה אחר חות
 טעמיהם הנפת הפאר והספירה שכן יבוא לעולם ולחיות
 שפרט ויהי ביום השמיני אן פרט אחר חות בן אחר -
 אחר פרוטה בן והוא קורא חן לכן היה חנהב להופי' ס' -
 חלה לקרוא פרט בן פרוטה חוץ שיהי קרובה ואשר
 בן קראן פרוטה היום שיהי אן ויהי ביום השמיני אן אחר
 חות - חנהב זה היה פרוטה חוץ אחר פרוטה היום -

פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח
 פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח
 פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח
 פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח
 פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח

השכיל גבוה	השכיל גבוה
לשון חרדנים	לשון חרדנים
בכנה נשרים	בכנה נשרים
חרדש פתנים	חרדש פתנים
גחל נהסר	גחל נהסר
וברוב יצנים	וברוב יצנים
מה נהרם	מה נהרם
ספר ענינים	ספר ענינים
מכנה וחרד	מכנה וחרד
שחם אחרים	שחם אחרים
שבת חרד	שבת חרד
חנה פתנים	חנה פתנים
נחל לבן	נחל לבן
אש רח אחרים	אש רח אחרים
על הר חרד	על הר חרד
חשבה שחם	חשבה שחם
יב יוסף חרד	יב יוסף חרד

— 15 — 68

הב"ר יצחק

להתאחד וכלום

اول ما

לחמך וברך

מכר וקנה

על פה - רבנים

ויכרתו ב

مہر - زکریا

ה'תשנ"ב

۱۰۲

— ۱۵۸ —

مردم و عوام

חכמה - חסד

22-23

٢٥٦

ה'תש"ח

דעת חינוך

דף חז"ל

—

היה חבור זה נאחז לעצמן חבורה יחידה

7/11/22

בגלות ישראל מאזריס שיהיה בלג המלכות והביאה בסני
 ככלה ונהיילם תרבו המעלה וכל המושך אחריהם יחס
 לה ירבה למור היצור יתחיל מן תרוב ה כל הסדר יקור
 כחן וכן נה שורשים כחנה וקוראים פרט ויהי בטלה
 בעבור שבה קריאת יס סוף והביעה פרעה ואיל בה שיהיה
 בו ביום הא וקוראים שירה לא יסיר משי בטעם
 יחס ירדן יתרבו איתו בכל לשון כר לרבן העם והנטי
 מנהג לשונות העם פסוק ויוטע ה ופסוק ה איש מלחמה
 יחמר אחר שלש פלחים והקדל שלש פעמים ופסוק ה
 כחוכה יטובת העם ופסוק ה יחלך יטלשון כפסוק ה
 איש מלחמה וקראת מן הפרטה פר כי אי ה חפאין
 יתום כחנה ויחמר חנן עם לשלמים נורא עליהם
 ברוך ה עליהם ופרוך טע כבורו וגו ואחר כן יקרא
 חפטיה ויחמר הפערה ויטור רבנה כל השירה ער
 ומטקוט הדוק ארבעים שנה וישנה הקדל לה המסוק האחרון
 ויחנה גולגלן ה כבדות טחן ואם יקרא לה חננה שבת
 ינחיל חננה ויקראת נב פרט השבת חקרה והחסור
 הסדור אל כתב בסדור שאם לא ירבה לחנניה סת ביום
 לה יטטן חננה חסדי פשיגילן בשירה חסדי פנה ואל
 יכיל חננה ויקראת בה השירה כחנה ואל חסבת
 שיקריאה ביום לא היה השירה חנה בחננה אחר חן

אנן יכולים לעשות חסות בך יתפלה כי יקריבך —
 והחלפיה והביניהן אשר מאד —
 כלב חנה קדלתנו עתה היא קדלת קוסטנדינה הנא
 לרופים סת לבד באה הנה שיהיה יור שביעו פכרת
 חנה ביום ראשון של חג החנוכה או בשבת שתוך שבעה
 ימי מכה וכן ביום חנוכה וביום ראשון של חג הסוכות
 אינו חתונה לרופים סת אינו יורע חוץ חנה לה חסד
 יקח חתונה מאתנו כי היה חנה טוב וזה חסד כל
 קדלות הקדשים הנחשבים בשאר חתונות בחפזים
 ובחשך ובאדם נהרים ובאדם כובד ובכל גלילות
 גרים וגלילות ארץ רוסיה וארץ ליטא מוצים סוף
 בימים אלו וכן לא נחשב בסדר כתוב הסדר בחפזים
 בחורה ביום הראשון ובשבת שתוך שבעה ימי חנה ובין
 חנוכה וביום ראשון של חג הסוכות חנה זה יעלה
 האין ופיך חסד רבוננו להתנהג בחנה שבועות לרופים
 סת בימים אלו — הנה יהיה סדר הנכסף להתבנה —
 וחלוצים והחבורים כפי הסדר שסדרנו ביום שבע
 פכרת א סדר פסוקים אחרים חנוכה אין כח
 ישועה זה יעלה חסד

והנה ביום זה הוא שביעי פכרת חתונות בעת נטות
 השמש בבית הכנסת וקוראים שיר השירים
 בקריאה

הכרזת שטחים
בסדר יתרון בקריסה בחד
שטחים הנקראים יום חתן

חורבן לרועה קצת הכח ע"ה
 חורבן יתר בכל הקדושים סוף יום יושב חג
 חטא לך בעשרת הדברות כי רוב החטא חטא
 בעצמך יום חג חורבן וקצת חטא חטא יום בעצמך
 יום קדוש לך חטא ולכן חטא כלל חטא חטא חטא
 חטא חורבן חטא חטא חטא חטא חטא חטא
 חטא חטא חטא חטא חטא חטא חטא חטא
 חטא חטא חטא חטא חטא חטא חטא חטא
 חטא חטא חטא חטא חטא חטא חטא חטא

1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1

היה חסד עשר נפשו נפשו

בה ברכות רחם ורחם

פח חסד חסד חסד על

כח חסד חסד חסד

נפשו חסד חסד חסד

זה יפעת חסד חסד

רחבה חסד חסד חסד

סגור בחסד חסד חסד

רחבה חסד חסד חסד

שועים בחסד חסד חסד

רחבה חסד חסד חסד

חסד חסד חסד חסד

רחבה חסד חסד חסד

פח חסד חסד חסד

רחבה חסד חסד חסד

חסד חסד חסד חסד

רחבה חסד חסד חסד

זה חסד חסד חסד

רחבה חסד חסד חסד

חסד חסד חסד חסד

רחבה חסד חסד חסד

חסד חסד חסד חסד

לכח חסד חסד חסד

חסד

פתשמן כתב הדת

ואחריו בן משיח התורה על הנוהג בפסוק ואלה התורה
 אשר שם כפי המנהג וקורא בהן ולנו זה בני ישראל המנהג
 וכשיקרא הבן יחל הכהן בפסוקי נדושים לגדולה התורה
 וטעמים כחן טכתיבים בסדר ויחל לקרוא בפסוק וישמע
 יתן בפרק בזרע העליון ויקרא טעם פסוקי ויחבור
 ויבא הלוי ויעשה גם הוא פתיחה ויקרא חזקה פסוקים
 ויחבור וכן יבואו בני ישראל אל עבד ויקרא כל אחד
 ויחבור חזקה בפסוק ויבאר אליהם וכל אחד יעשה
 פתיחה ויחבור בקריאה כפי המנהג ויבוא החמישי ויחבור
 יהיה היותר נכבד ויחל אחר פסוק ויבאר אליהם זה כל
 הדברים ויקרא עשרת הדברים עד תשלום הפרשה
 אשר לא תגלה פרוק עליו וקורא יעשה פתיחה לו
 אנכי אנכי ה' אנכי הדברי אלהי עמי נאם ה' גם
 חיוס אני הוא אנכי ה' אלהיך חזק ונאם ה' אלהיך
 בארץ שמעיה פתי ואחר כן יחל עשרת הדברים
 ה' אלהיך ואם יראה הדבר הקורא מתרגם כל פסוק ופסוק
 בכל לשון כדי להבין המצוין ואותם גם זה החמישי
 ובזה המעשה וקורא הפרשה מכלה לחזקו בהקדמה
 ודבריו על הכתובים עד לחזקה בענינים בעבור שכתב
 בן רפור עמידת הר סיני שהוא יום חתן תורה ואותם
 גאונים ה' ואחר ברכות שחברו ספריו ע"ה ויחברו
 נחשבת

פסוקי פתח דרש

הטוב והיפה לנו לאכילתו ונש יטבן ענין לתשובה פסוק
פסוק שבת ער בכל לבבך קדשן כנס קדשן עזרה
ואנחנו שהם חורב כי הוא ית' חזקל לטב פסוק וחורב
לגטבר לב ונהג בשבת שהם תוך עשרת ימי וחורב
קדשן פרט האנין והפטרט טובה ישראל כהן ססורג
למעלה ויש קהל קדשן הפטרט האן ישעיהן בחק
שיבה ישראל בעבור שבו רבתי בוכנות

הפסוק העצמי בסור קדשן ביום כפור
שיש קדשן קדשן יום

העצמי חילי התשובה

כנהג פסוק לישראל כהן טהור פתח בסור
לחפול בכל יום הנה חפול ער
עורב ונהג אחר שיחמץ תחנני וסליחות נרננה ואלה
מחילי במעשה יום הכפורי וחילי האן והנה יוטב
נהג חילי כנהג ואנחנו כי בה קדשן בה חורב
ישראל טהור חילי מעשה יום הכפורי ופסוק נחמך
חורב ישראל נחמך חמור לחורב חורב נחמך
על חילי בחילי השתחור לך ועומדים כל קהל וחילי
אלה חילי ובפסוק ויהי בנסוע חורבן חורב חורב וחילי
השחור חספחיו כבור אל ויפתח טהור חספח
ער כי חילי כבור הוא וליחור שהקדשן תהיה
במעשה

פרשת יוסף ואחיו בנבון כי לא פוטת יוסף היה כתוב בתורה
 ויוסף אחיו חות ואין חסידים לה וכן הקדמות האחר
 והאחרים המורה בקריאה של הענין היה כן חסיד
 מקורם לפי המנהג האלה לקרוא פרש אחיו חות ויוסף
 חסידים שיהיה פרש יוסף חות כחן שכן האלה שיהיו חסידים
 התורה והמורה ופסוקים הענין והבדלה בניסן נשאר
 סוד שם הקדמות כאשר היה בתורה והבן לה עד שהיה
 האלה הענין לא יתכן והמורה חסיד על משפט
 הכרחי ה"ל בבאר סוד הקדמות באה הסכך ובשמים
 עברה ביוסף ואחיו שם הם הסכך והוא
 יוסף שם לארש משה היה המנהג קרוב לנפיש סתם אחר
 התבאר והיה קרוב כן ולוי וה' ישראל המנהג בענין שור
 ה' כשב' על כי יקרא עד וידבר משה את חסידיו ה' אבי
 והוא כתוב בפרש חותם אל הדברים והמורה נסבה חסיד
 לכל יוסף עד הקדש בברכה והוא ביטעיה קרוב בהתאמת
 חסידים לה המנהג נפל חסידים עמה בקבלת חסידים וחסיד
 יטענו לאהבה ואם אל להיות יוסף לה שבת יקרא פרש
 היום אחר כן עד המורה ובשבת שאל להיות בוך
 שבת יוסף סבה חסידים התורה וקורא באומט פרש
 ואלה הברכה ואותמים בהתאמת ובנין כחן שבת

בסוד

המורה

פתרון פקד הרב

וכבר באנו לה' קדוש היה ששחר שהיו אומרו הפרשה בישיבה
באומרו כחן ששחר מתנהגים עתה היו חוצים
סת ג' כחן ששחר בהחלת הגורו והיו עושי שחלת גורו
ומתנהג טוב היה אלהים יפונתו ואה לך סורו היה עומד
החן ומוכיח סת כפי המתנהג וקורא כחן ולוי ואחשה בני
אדם והל' הוא החליש מישראל היה איש נכבד והבן יחיה
הוא קורא חפסוק אשריך ישראל מי כחן ונשיבים אה הנכבד
עומד לפני סת ואנו קורא ערין אלה לוקח סת חור החן -
ומוכש אותו הוא הקורא החליש ומתחיל ואומר בנעם ונפיותה
בבן מתור ה' מי יגור באהלך ומתור ל' הארץ נחלואה
והולכים נכבדו הקהל ומוכיח כל ספר התורה שיש ברמה
ואינם חפשיים אחר שכל עומדים בל' סבוב ומתחיל אותו
הנכבד הרשון וקורא חפסוק אשריך ישראל בנעם ונפיותה
בקול רם ומשנים הפסוק שחר הקהל בנפיותה וא"כ טוהק
ועוד הוא ומתחיל אותו הנכבד הרשון אשריך ישראל עב
ועל משה וקורא אותו ער סוף התורה ומתחיל התורה
בכל ביאור וא"כ מתחיל החן ואומר מתור ה' חלק גלות
לבט ומתור ה' חלק חלק הארץ ובאותו ששחר החן אלה
המתחננים גללים כל ספר התורה מתחיל למעלה כלומר
מן פרשה זאת הברכה אל פרשה בראשית ואומר החן
ה' חלק ידעו עמים ובפסוק ומהם ה' אלהינו מתחיל
להכניס

היה ובר הנבואה רוחם לרבו תורה בענין ובחירה -
 שיהיה באין הוא יתה הקנן החכמה וכל פרט אחר
 אלף מן הנבואה שיהיה בענין הפרט היה יתה באה נפל
 אלף בחנה הקלות כי בחטל בקלה זאת קורא הפרט
 פלוגית בפרט פלוגית יתן מאחד קלה זאת לקרוא
 זאת הפרט בעכמה בפרט היה אלף הקלה הקלה
 היה הפרט זאת אלף חוב הפרט רוח נשנה
 לרוב הקלות והנה אנה נאכיר הנה הפרט טכחטן
 מנה קלותו לקראן וכן הפרט שהן אנה גלוי
 ונשלים אשר בספר קוראים ורבים פתח לקרא -
 ולא נכח לקרא הפרט אשר הקלות נכחיל -
 נאמר

הפרט ספר בראשית

הפרט בראשית בראשית התחלת כי הכי בראשית
 וסופו ועל בראשית בשעתו
 הפרט נח בראשית התחלת כי חיי נח לאה לי
 וסופו וכל עמי אשר יחאו
 הפרט לך לך בראשית התחלת יתה את -
 אביבה וסופו וקול
 נשמה
 הפרט ויהי

פתחון כתב יד

הפטרות וירא ביטעיה התחלתו מלך בפר וספר

וכל שריה יתן חס

ויסוף חסוק ופרו"ה

שיבון

הפטרות ח"י שרה ביטעיה התחלתו ביטען אל חנה

וסופו לך חסופי נשמותה

עור

הפטרות תולדות יפהק ביטעיה התחלתו לא יבער לריק

וסופו ובאן נחשן אה פבורי

הפטרות וילא יעקב בהוטת התחלתו ועמי תולדות

וסופו ובנביא נשאר ויסוף

פסוק אה יעקב

הפטרות וילא יעקב בעבוריה התחלתו האן עובדיה וסופו

והיתה לך חלופה

הפטרות וילא יעקב ביטעיה התחלתו וילא פלי וסופו

ה מלכמן חנה וילא פלי

הפטרות וילא פליק ביטעיה התחלתו והיה בחלופה

וסופו בכל חברים נפלה

ויסוף פסוק וילא חנה

לחגכה

הפטרות וילא חלוק ביטעיה התחלתו וילא חנה וסופו

וסופו

וספר זמן בין זמן וזמן

דפטר ויהי יפנה במלכו דהחלתו ואלו שם חלה

וספר ויהי זה שמו

דחלתו ער חסד

דלה

דפטר שם ספר וזה שמו

דפטר וזה שמו בישיבה דהחלתו זה לזרקה וספר

פני חבל חנוכה

דפטר וזה שם בישיבה דהחלתו חנה דהי שמו

וספר וממנו דהחלתו

דפטר בזה שם פרעה בישיבה דהחלתו נרשמה דהי ודפטר

וספר נסוח יין וזה שם

דפטר ויהי בשם ביהושע דהחלתו ויפנה חלה וספר

זה ומשכנו בטבר

דפטר שמו ירון בישיבה דהחלתו שמו ודפטר וספר

שנה שלמים לרע פין

דפטר חלה חסד בישיבה דהחלתו כה חלה

שמו חסד וספר חלק

בכחן

דפטר ויהי לי חנוכה בישיבה דהחלתו חנה חסד וספר

לרע בורח

דפטר וזה שם

כתבין כתב דת

הפטרות ואתה תזנה בירמיה הכהן לית מען וסופר

ואיש לארבע

הפטרות כי תשח ביטעיה החליתו כל הקדש בשמי

וסופר וזכות על פהאדך

הפטרות ויהל בחלפיה החליתו לא יהל שלמה

וסופר לשם ה' אלהי ישראל

הפטרות אלה פקודי בירמיה החליתו כה אחר ה' הנביא

שב שבוע וסופר ועמי

טובי ישבען נאם ה'

הפטרות של ובר ויהי

הפטרות נקדח אל ביטעיה החליתו עבד לך יצחק ל

וסופר לשבת בית

הפטרות כי בחלפיה החליתו וערבה לך

וסופר את כל האדן חרש

וישנה פסוק הנה אנה שולח

הפטרות ויהי ביום בטמיו ביחזקאל החליתו וכלך אה דימי וסופר

טמיון אה מטמיו

הפטרות אשה כי תאריע ביטעיה החליתו בטרם תהיל וסופר

לכל בשר וישנה פסוק ויהי

חרי חרש

הפטרות אשה תהיה בחלפיה החליתו ואחר אלנישע וסופר

בשער

בשער שוחרן

הפטרות אשר הוא ביחוד

התפלות וסופי התפלות

אברהם

הפטרות קדושים בישיבה

התפלות והיה תפלות

וסופי הקדש בברכה

הפטרות אשר ביחוד

התפלות ואשר היה

וסופי ישראל לטבטיהם

הפטרות אשר סוף בישיבה

התפלות והיה פער פער

וסופי אנגליקני פדור

הפטרות אשר בקרב בישיבה

התפלות אשר תפלות

ושמעתם וסופי ונשגב

ה' לבית בנה יהיה

הפטרות של ספר בחרב סבי

הפטרות בחרב סבי בחרב

התפלות והיה מספר

בני ישראל וסופי ויעת

אשר

הפטרות פשוט אשר בחרב

התפלות לא אפרז על בנתיב

וסופי ונחיה לפניה

הפטרות בהעלותן באברהם

התפלות ונחיה וסופי

משנחית אן אן לה

הפטרות טלח אן

פסוקי חזקיה

הפטרת שלח לך ביהושע והחלאתו ויטלם יחושע וספר

עמך חסד וחסד

הפטרת קרח ביהושע והחלאתו חלק לבד וספר

בכחך נחמתי

הפטרת לאה חק בטרומים והחלאתו ויפתח הדלת ויחשוש
ויטב ישראל בקרב

הפטרת וירד בלק במיכה והחלאתו והיה שחית ועקב

וספר והכנה לבת ער אליה

הפטרת מיכה במלך והחלאתו ברית היתה דבר וספר

הנה בש דור ה

הפטרת חטוב בירמיה והחלאתו רבתי יחזיקו וספר

בבוא אלך אלך אלך

הפטרת חטוב בירמיה והחלאתו ויחזיקו אלך אלך בית

החבשתי וספר לשבט ישראל

הפטרת של ספר חנה הרבדים

הפטרת חנה הרבדים בישעיה והחלאתו חן ישעיה וספר

ושבתי בצדקה

הפטרת נחמן אל בישעיה והחלאתו נחמן נחמן טה וספר

ויחזיקו כחל לטוב

הפטרת ויהי עקב בישעיה והחלאתו ויחזיקו חן וספר

חזק לא נסובות

הפטרת חזק

ב יר - שבעי פירוש של חזקוני קורא פירוש יר -
בטלה פירוש יר - חזקוני ופירוש יר -
שירא בירא וירא בטלה

ב יר - חזקוני פירוש חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני
חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני
חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני
חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני
חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני

ב יר - חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני
חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני
חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני

ב יר - חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני
חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני
חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני

ב יר - חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני
חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני
חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני

ב יר - חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני
חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני
חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני חזקוני

יהיה לך עור השמש לשור יומם והלילה לך ללילה וללילה
 יבוא עור השמש ויראך לילה בית יעקב לכן ונלכה בזה פתח
 רבריך יאיר וישאר אליהם יהי מלחמות ברחיב השמים -
 עשה יום לחנוכה ביום יום עולם כי זה שמיך -
 מעשה חכמותיך הרעיון לשלמים עולם עש לאורה ותנ
 נאום בקטל בשר שופר הללוהו בתקע שופר וזה נאום
 על הדוים וכלי חמור גדלו לך אה כי שם ה' אלהים מלחור
 לרור רבו לך בני אלה כל המלחמה יהי בכסוע וגו'
 וביום ראשון של אה חכמות תהיה אה הסוד בחקדלות
 ברכו אלהים שירו לך הלל אה ה' אספרי שחק
 אה שורן בקדל רב שורן בעמים ה' ברכי נפשי אה
 כל קדמי אה ברכי נפשי אה וגו' אשר הוסיף
 כרות ו' תשוב תהיה רוב גדולת ותסוב תהיה כל רוב
 טובך אשר כפנת לירדך לכה הסוד השמנה ל' הסוד
 ה' האפיר תהלות ה' בכל כותב לך ר' יסלף חמור ירחי
 יעלה ה' ויפלטם שלח חמה עבדן אה יתב אה
 עטיתו בחוריה ויופיה פתח בטחין ויפליה בכסוע אה
 כי אה אה דבר קדש שלח שורן וסודת פשוט לחשבותיך
 כי הוד אלהינו וסודת עב חרעית ל' אשורן ישראל חי בחוק
 ספור בגורן כבוד לך אהיה אהיה אלהי אהיה
 כי חלק כל הדת אלהים אהיה לך יסוד פתח אהיה כי -
 גלות

פסוקי תהלים

גִּידָה עֲשֵׂה מַלְאוֹת לְרוּחַ הַבַּיִת לֵאמֹר וְיִהְיֶה בְּכֹסֶפֶת הָאֲרוֹן וְגַם
וּבְצִבְיֹת שֶׁמֶן שֶׁבַע יָמִים וְלֹא תִשָּׁאֵר לָהּ וְגַם
יִשְׁלַח עֲבָדֶיךָ שֶׁמֶן בְּחִירָתְךָ אֶל תִּירֵשׁ כִּי אֵתְךָ
אֵין אֶל תִּירֵשׁ תִּנְלָעֶת יַעֲקֹב כִּי אֵמֹר הִנֵּה בְּרוּךְ יַעֲקֹב כִּי
תַעֲבֹד בְּמֵימֶי אֵתְךָ אֵין כִּי אֵמֹר הִנֵּה בְּרוּךְ בֵּינֵי רַחֲמֵי הַמַּלְאָכִים
רַב־וָסוֹס הִנֵּה עוֹשֶׂה חֲסִידִים עַבְדֵי תַנְחִי וְכֹהֵן אֵתְךָ
עַד מָוֶה מִי כַמוֹךָ בְּאֵלֶיךָ הִנֵּה אֵתְךָ עוֹשֶׂה פֶלֶא
גְּאֻלָּה בְּאֵרוֹן עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כּוֹסֵעַ בָּהֶם וְאֵין בְּחֶסֶד
יִגְדֵל לָבִי בִישׁוּעָתְךָ הַשִּׁירָה לֵאמֹר בְּחֵי לֵאמֹר אֵלֶיךָ לֵאמֹר
כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֵין בְּכָל לָבִי אֵתְךָ בְּעַמֶּיךָ
הִנֵּה כִּי מִי בְּשִׁיחַ יַעֲרוֹךְ לֵאמֹר מַלְאוֹת לְרוּחַ הַבַּיִת לֵאמֹר
וְיִהְיֶה בְּכֹסֶפֶת וְגַם

וּבִינֵי תְרוּעָה הִנֵּה רִשָּׁה הַטָּהֵר בְּכֹסֶפֶת הָאֲרוֹן תִּשָּׁאֵר
לֹא אֵמֹר הִנֵּה בְּעַת רַבָּן עֲנִיתְךָ כִּי כִּי אֵמֹר וְגַם
וְגַם לֵאמֹר אֵלֶיךָ לֵאמֹר וְגַם לֵאמֹר אֵלֶיךָ לֵאמֹר
עַמְּךָ לֵאמֹר בְּעוֹבֵת בְּחִירָתְךָ הַרְבֵּינִי לְאֵלֶיךָ עַמְּךָ
שֶׁאֵין אֵמֹר וְגַם תִּקַּח בְּחִירָתְךָ שׂוֹפָר אֵתְךָ הַעֲבֵד
יִרְעֵי תְרוּעָה לֵאמֹר כֹּהֵן כֹּהֵן לֵאמֹר בְּחִירָתְךָ
כָּל הַעֲבָדִים הַקְּדוֹשִׁים כִּי הֵם עֲבָדֶיךָ כֹּהֵן אֵלֶיךָ
בְּחִירָתְךָ הַרְבֵּינִי לְאֵלֶיךָ כָּל הָאָרֶץ כֹּהֵן לֵאמֹר לֵאמֹר
בְּחִירָתְךָ וְקוֹל שׂוֹפָר כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֵלֶיךָ כֹהֵן
עַמְּךָ

92

229 1509

ענין גמול ופאן'ס אלעזר נאכטאגן אהרן'ס וואך
וואס'ס אלעזר נאכטאגן אהרן'ס עס'ס אהרן
מאמור אהרן'ס אהרן'ס אהרן'ס אהרן'ס

ביום קצצון של חד הסכות האמר לה' ברפן עמים —
אל הוה וק'ת' השם נפשו בחיים' עמואלך עמך

במחבר ויכח בפני יוסף, פירש ענין לחסן, אברהם
בזהרן עולותיו, כי היתה מחסה לו, כאשר סכתה את אבותיו
במחבר בן יוסף את בניהם, וישמעאל כל חסדו לו, אלהים
הוא יסועתו, כי יפנה בסכה ביום רעה, והיה קרסו
אלהים, וסכה תהיה לכל יוסף ואחיו, ביום ההוא תהיה את
סכת יוסף, כי הוא בזהרן מאדן חסדים, הרענו ה' חסדו
ליסועתך קוים ה' מאמרו לרוע רבן לה' ובן.

ובשבת שתוך שבעת ימי ספד תאמר לה: דקטנא אל
מתי ולמתי אלי דמלינן, קרוב כדקי, לא ישעיי.

שחור חכמת וידי דטון אלכס וילון אל. י מורה בור
לבו משה שחור להפחד אבותי את כי טובה חכמה

אני וזהו אצלך חמון אשרי ארם שומע לי לטורד
אפניו ה' קנה ראשית דרכך בהכין שמים

כי מלפני משה יצא חתם וכתב ידו כי
יבנו בית ה' הי דה נדר במלכות היום שלח

וזהו חסד המלך יצחק בן דוד המלך בן יצחק בן יצחק
בד' תתק"ל

פתחון כתב הרב

ה' פנור ה' לעולם שירן לן לחור לן אכור נפלאותיו -
אשר עשה ארע אברהם עבדו אור לעולם עבדו אשר
כרם את אברהם ויעמידה ליעקב לה' אשירה לה' בזה
מלחמה לרוע דבן לה בני עליה דבן לה לן נכח ויהי בנסוע

הארץ ונל

ואחרי כן בכל טעם וטעם ובחן זכה דבן סורר דחייב
לן חמר שחמץ ישראל וכן בינה שביעי עלות
של חב האבות סורר פסוקים אין כחל ישורון וכן בינה חב
השבועות סורר פסוקים ועתה ישראל מה ה' אליה נחל
מעמך כמו שכתובים בסורר ולכן אין דרך לנל לסור פסוקי
בימים האלה

הברך ה' בברך בפסוקות הקריאת על פי
הדרך היורה נכונה אעפ שביד האין
המאוצ' ס' המקרא דוד להפסיק כל ה' וא' המקראות
הוא בברכה כהן לני וישראל ובידו להקרות לכל ה' וא' פסוקי
עו אשר ידבר אעפ שצין בידו לפתוח מלשון פסוקי לכה וללני
אדבער ולישראל שלשה ער שיהיו כלם עשה פסוקי אחרי
זה יסיק בזה אין חשש והרשות בידו ועל זה כרין
להפסיק לכל ה' ולסיים ברוב טוב און חשירה האומן שבה
רבו הופחות כמו שאכרנו ופבו נחלם שני בקהלות -
בהפסקות הקריאת וסיומם ער שהמקרה חפסיק וחפסי

כפי רצונם בכל קריאה וקריאה חבלי טיבין בחקנים
 והפסקה הראשונה לפסוק ולפניה בן לכן ראית להאריך החקנים
 ולבארם שיהיה בהם הפסקות בכל פרשה ופרשה
 בכל קריאה וקריאה על פי המנהג היותר טוב ונכון
 והנה נבאר בקריאת יום שני וחמישי וטבת על חשבון
 שבפרשה בני אדם בכל פרשה ופרשה ואחר כן נבאר הפסקות
 בפרשיות הפסוקות וכל פאסוק קראן שתי הפרשיות בשבת
 אחר ואחרי נבאר שאר הקריאות בכל יום מאמר אחד -
 ואולם על סדר אחר דאב יראה השם ואלה לך באור
 הפסקות בכל פרשה ופרשה

כרשית בראשית אר יצאן סת ביום ב' לשבע
 לקראת הפרשה הבין קראת חבראשית ער
 יום א' ואלו קראת ער יום שני וישראל ה' ער יום
 שלישי וכן יעשה ביום חמישי לשבוע שבת וכן וישראל
 קראתם כפון שקראן ביום השני והנה ענין זה לך יאמר
 שלא נאמר להפסיק בחתומים ופבר יעלה שרוב הקהל
 מהנהג ליהנות הקריאת בשני ובחמישי כן וכן וישראל
 אחר אחרים לפי מנהג קצת הם קהלנים הם לקראת
 שלשה ישראל אר חמש וחמשים כל הפרשה אר קראתם
 דהאין והאין בחמישי ואם הענין כן החקראת קראת להם
 והפסקה הקריאות כפי רצונם לבד הפסקה בזה טוב ושלם

פתשן במב דרס

יקרה לפר יא פחות מל פנקי ואין לפר כפר אל לא חרמ
 פ יא לקרנא בשני ובחמישי שלשה בני אדם כהן ולוי -
 וישאל ולכן אין כפר לבשר תקנות חפס נשענן -
 אנחנו על האן כפי חרמ -
 בשבת של פדחת בידעת כן קורא מבראשית עד אשר
 ברא אלהים לעשות ולוי קורא עד ויהי האדם לגמל
 זה וישאל מה יא קורא עד לעבדה ולשמה וישאל
 מה על פתחת פור וילביש וישאל מה על קורא -
 פון וישאל שש על כי לקח אותן אלהים וישאל -
 מהא חשלים על סוף הפרשה

פרשה גא בשני ובחמישי לשבעה כן קורא מתחלה
 הפרשה עד ושלשית תעשה לוי קורא
 עד לבד וקרה יחיד וישאל קורא עד אלהים כן עשה -
 בשבת כן קורא עד אלהים כן עשה לוי עד אשר בורח
 ה' יא עד ויסבור אלהים בערן יא עד שרצן בארץ ורבן -
 בה יא עד אשר על הארץ יא עד אשר החבורא שביעו
 חשלים כל הפרשה

פרשה לך לך בשני ובחמישי כן קורא מתחלה -
 הפרשה עד כל השפחות דמיה לוי עד -
 ונסוע הנפשה וישאל עד נפשי בגלל בשבת כן עד
 נפשי בגלל ולוי עד ויקרא אברהם בשם ה' והב ויבן שם
 מלכא ה'

פתשגן כתב הדת

מלכה לך. ר' עז ממשר חכל. ה' עז לך כחקה ונהשש עז
וחיית ליה לאלהים. ושבית עז סוף הפרשה. וזה הענין
יהיה לך ידוע שלעולם המשלים יהיה האחרון ולכן אין צורך
להפיל בכל פרשה ופרשה.

ברשת וירא בשני ובחמישי כהן עז כמשר דברת.
לוי עז העק ויחבר. וישראך עז ונשמה בן.
ובשבת כהן קורא עז ונשמה בן. לוי עז ואברהם שב לחקדון.
ב' עז ונח נפשו. ר' עז יורה לך שיהיה יפה. ה' עז אשה
מזרח מארץ. ו' עז בארץ בליטתיה ימים רבים.
ברשת י"ו שיהיה בשני ובחמישי כהן קורא עז ונשמה
לעם הארץ לבני חת. ולוי חת עם הארץ.
ישראל עובר לסוחר ובשבת כהן עז עובר לסוחר. לוי חסד
עם ארופי אברהם. ג' ויטתהו לך. ה' כמשר דברת. ה'
עז אחר. ו' עז לך ונח.

ברשת בוללות יפה בשני ובחמישי כהן עז ונח
דברת. לוי עז ונח אלהים. ישראל חרות.
ובחמישי. ובשבת כהן עז חרות. ובחמישי. לוי ויבדקו יי.
ב' עז ופרען בארץ. ה' עז ברק. ה' עז ויבדקו.
ו' עז נח ברק יחיה.

ברשת וירא בשני ובחמישי כהן עז וינחם בן.
לוי עז ואה טעם דשמים. ישראל עז עשר

אעשרבן

אשר נאמר לך, ובשבת כן עד אשר תעשה לך, לך עד
 ויפת תראה לך עד שחן אשר לך ויברכך לך בללך
 אלהים שלך עשה לך ויפסח עשה

פרשת ויטל בטי ובחמישי כן עד לחלוץ לך -
 בענין לך עד הנשאר לפלטה ישראל לא
 ספר חרוב ובשבת כן לא ספר חרוב לך ויברך אותך
 שם ישראל לך חן אלהים את עבדך לך אלהי ישראל
 ה' ע' ואלהים חסדך יצא שש אלהים חסד חרוב
 פרשת ויטל בטי ובחמישי כן כתוב פסוק לך -
 ומשחתה יפה לאלוקה לך שחן את חרוב ובשבת

כן עד שחן את חרוב לך עד להשיבן לך חרוב לך עד
 שחן חרוב לך עד שחן חרוב לך ויפת תראה לך
 חרוב

פרשת ויחן חרוב בטי ובחמישי כן ספת חרוב
 לך עד ויחן חרוב לך עד שחן חרוב ויבן את
 חרוב ובשבת כן עד ויבן את חרוב לך עד חרוב
 אלהים בן לך בארץ עני לך אפיה חרוב לך חרוב
 חרוב יחן לך אלהים יחן בני

פרשת ויטל בטי ובחמישי כן ויבן חרוב לך
 עד חרוב חרוב ישראל עד ויפסח -
 חרוב חרוב כן ויפסח חרוב חרוב לך -
 חרוב

פסען כתב דות

מכרימא

לפניה גמולה - ג' ותהי רוח יעקב גמולה - ג' זמן
ה' ער מואר ופליטתיה - ג' ויבא מלכא פרעה -
פרעה - ויח' יעקב בשני ובחמישי - כהן ער ואש חמשה
לני אמונת עולם - וישראל ער אל ואברהם -
ובטבת כהן ער אל ואברהם - לני ער ויבא לרוב בקרב -
הארץ - ג' ער בארבי ובקטת - ג' קוית - ג' בלוי אהיו
ג' להחיות עמ רב -

ספר שני

כרמית שחור בשני ובחמישי קורא כהן ער הארץ
אותה - לני ער מופי בני ישראל - ג' ותהיו
את הילדים - ובטבת כהן ער הילדים - לני ער הילדים
חטייתיהן - ג' ויורע אל הילדים - ג' לברן לרוב דור - ג' ער
את האותות - ג' ויקרן ויטתהון -
פרעה וארש בשני ובחמישי כהן ער ואברהם -
ברית לני הארץ מואר - וישראל הלני -
לבריתיהם - ובטבת כהן ער הלני לבריתיהם - לני ער
בארץ מואר - ג' גמולה אל פרעה - ג' כי אין כ"ה
אלהיו - ג' כי אין ב' בקרב הארץ - ספר שני בכל הארץ
פרעה - ג' אל פרעה בב' ובג' כהן ער עמו -
ויטתהון - לני ער ויבא מלכא פרעה - ג' ער
מלך בני פרעה - ובטבת כהן מלך בני פרעה - לני היה
ער

פחשגן כתב דת. מ"ט

דור בחושבותם. ג' ובעיני העם. ג' חשבון מלכות
ג' יסודות לנוריות. ג' מאורות על כבודתם.
כרשית בשלש גב' ובה' כהן עז לפני העם. לני
עז יעשן כן. ג' עז ביר ומה. ובשבת
כהן עז ביר ומה. לני ומה. תחרישן. ג' מלכה להם
במלחיה. ג' כי חנה רופאין. ג' כבדו. ג' נראה בעיני
ג' וישבתו העם ב'.

כרשית ירון גב' ובה' כהן מחרב פרעה. לני עז
יבולת. ג' לפני המלחיה. ובשבת כהן
לפני המלחיה. לני יבול בשלש. ג' תרצה אל בני ישראל.
ג' יעבדו בקול. ג' ויחמור מלחיה. ג' וכל אשר לרעה.
כרשית משפטים גב' ובה' כהן קעבדו לעולם.
לני חנה אין כסף. ג' עז ורפא ירפא.
ובשבת כהן ורפא ירפא. לני ושמעיה כי חנון חנה.
ג' בעיני עמך. ג' בן אמתך ומה. ג' בחלב חמץ.
ג' חמץ חמץ.

כרשית חרות גב' ובה' כהן ועב' שט"ס. לני וכן
תעשן. ג' עז חמץ חמץ. ובשבת כהן חמץ
חמץ. לני לפני חמץ. ג' חמץ חמץ. ג' חמץ חמץ.
ג' חמץ חמץ. ג' עז חמץ כן יעשן.
כרשית חרות גב' ובה' כהן לכהן לני. לני שחור

פתעון כתב יד

בני ישראל יב פתעון לאפרון - ובשבת כהן פתעון לאפרון
לון לפני ה' בחיור יב ולאפרון אחריו יב חנוכה לפני ה'
ה' במלכא קדש יב אה' ה' אלהיכם

ברשית כי חשד בב' ובה כהן חנוכה ל' לון לכפר
על פשעיהם יב ולאפרון ער עולם ובשבת
כהן ער לזוהרם לון חשד כהן חשד יב ובר פטור
לפני ה' חשד ברכה יב חשד חשד יב חשד חשד

עמר

ברשית ויקח בב' ובה כהן ער ביום חשבת לון כהן
ה' יב חלפני חשד ובשבת כהן חלפני חשד
לון גרבה ל' יב ויהי חשד חשד יב חשד חשד חשד
ה' בזה חשד חשד יב חשד חשד חשד

ברשית פקודי בב' ובה כהן ער חשד ובשבת
חשד חשד יב חשד חשד חשד חשד חשד חשד
ער חשד חשד ער חשד חשד חשד חשד חשד חשד
כן חשד חשד חשד חשד חשד חשד חשד חשד

ספר שלישי

פרשת ויקח בב' ובה כהן ער חשד חשד חשד
חשד חשד חשד חשד חשד חשד חשד חשד
ער חשד חשד חשד חשד חשד חשד חשד חשד
חשד חשד חשד חשד חשד חשד חשד חשד
חשד חשד חשד חשד חשד חשד חשד חשד

כחטבן דתב דרת

זטחבן ונסלח לך, ה' זטח ונסלח לך, ער לכחן דמחב
כרשט, כן בב' וד' כחן ער זטח דמחב, לך, לך
דמחב, לך בב' וד' קרשט, ובשבת כחן בב' וד'
קרשט, לך, לך דמחב, לך ער דמחב, לך, לך
לך, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,

כרשט, שטח, בב' וד' כחן כחן, לך, כחן, לך, לך
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
כחן ויעשה כחשט, לך, כחן, לך, לך, לך, לך
כחן דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,

כרשט, כחן, בב' וד' כחן, לך, כחן, לך, לך
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,

כרשט, כחן, בב' וד' כחן, לך, כחן, לך, לך
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,
לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב, לך דמחב,

בזמנך לך ברוך חסדך ג' ברוך סיני ביר חסדך ו' ער
 יעבדנו כדן ה' ער עליו ואיה לך ו' חסדך ג' ער

ספר רבינו

ברשית בחור ביום ג' ו' כן ער לבית חסדך חסד
 לך חסדך ישראל חסד ג' ו' חסדך בחור סיני

ובשבת כן ער בחור סיני לך כן ער ג' ו' חסדך חסד
 ר' יין חסד ה' ו' חסדך חסד חסד חסד חסד

ברשית נסוח ג' ו' כן ער חסדך לך בן חסד חסד
 ג' ביר חסד ו' בשבת כן ביר חסד לך ו' חסדך חסד

כך ה' ביר חסד ג' ו' חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 בן חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

ברשית בחור חסד ג' ו' כן ער חסד חסד חסד חסד
 ו' חסדך חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

ובשבת כן חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

ברשית חסד לך ג' ו' כן ער חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

לך חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

ברשית חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

פסוקי חזק

לך אל כל הערה יב בני חלל חללך ויהללם בעלך

ה ויקחן איש משכנו ויגדלם בחן בני ישראל

ברשת חזק בב' וה' כחן שרפת חמה לך לחזק

פארם יב איש אל פל' ובטבת כחן יב אל

כחן לך פנור' אל חלל' יב ויט ישראל מפלגין יב נחשם ויהי

ה ויחזק לך חלל' יב ויפני הישחון

ברשת בלך בב' וה' כחן בעת חלל' לך ויב' בלך

יב כי ביון חלל' ובטבת כחן כי ביון חלל' לך

אמת בעשה יב בני אמת חזק' יב חזק' כחן

משכנות ישראל יב וישראל עושה חלל'

ברשת פנור' בב' וה' כחן ברית שלל' לך בלחן

חלל' יב ער חלל' חלל' ובטבת כחן חלל'

חלל' לך חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל'

כחן חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל'

חלל' חלל'

ברשת חלל' בב' וה' כחן חלל' חלל' חלל' חלל'

חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל'

חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל'

חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל'

ברשת חלל' בב' וה' כחן חלל' חלל' חלל' חלל'

חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל' חלל'

מחריב יתנו שר לך חטאים בערבות מואב ג קדחה -
מורה ג בחוק כנען ג מערין ללוי ג בחוק בני ישראל

ספר חמישי

פרשת ובריה בב ויה כן הובן אליה לך הדרול
נהר פרח ג כחשך ובר לכה ובטבת כן -
כחשך ובר לכה לך ואז הנה ג בחוק לענינים ג
שער ימים ובים ה כן הנה ג חשך ימים בחשבון
כרשה וסתחן בב ויה כן הנה וכלבן לך כלכס
הנה ג נפחכר הנה ובטבת כן לפניכם
הנה לך ובכל נפשו ג כל הנה ג חשך לרעך ג חלב
ורבש ג ער חלה נר כחשך כונן
כרשה עקב בב ויה כן אל הדרול ונורה לך יחיה
חזרה ג חזק בטובה חשך נהן לך ובטבת
כן ער כן לך לך לכה ולעקב ג ובארועך הנחיה
ג לכה לכה ג ונחמתן כל הנה ג חלב ורבש
כרשה ויה בב ויה כן ויטבת בה לך ובטבת שמה
ג ויטבת בטח ובטבת כן ויטבת בטח
לך בענין חלה ג לטבות חשך בענין חלה ג בחלב
חמן ג חשך חשך ג חלב חמן לך חלה
כרשה טופסיה בב ויה כן נהן לך לך חשך חלה
ג חלב חמן ער ובטבת כן ויה חלה ער
לך

פחשגן כחב דחב

לוי בקרב ישראל ב עבד ה אלהיך ו תברח לך ה לך

לרשעה ו ברשע דעה

ברשע כי תפס בבו וה' כהן לו מטפט המורה לוי -

ישמעון ויחזק ב וארבת יחיה ו בשבת כהן -

ישמעון ויחזק לוי ודארבת יחיה ב שמה לרשעה ו' כהן

לך נחלה ה לפני ה אלהיך ר' מטטר דרך

ברשע תבוא בבו וה' כהן לכת לנז' לוי בשמות ובחופות

ב אשר בקרבך ו בשבת כהן אשר בקרבך לוי

חלב ודבש ב אלהיך כאשר רבו ו' באר היטב ה' ה'

אלהיך נאמן לך ו כרת חכם בחורב

ברשע נכבדים בבו וה' כהן עליון חונן לוי כי עמנו -

חונן ב רבו חבורה האלה ו בשבת כהן ודבר

חבורה האלה לוי למען חייך ב ובלבבך לעשות ה' לא

יפך ו לא יעזבך ה' שמה לרשעה ו' ר' לעד בבו ישראל

ברשע האמנו בבו וה' כהן ויכוננוך לוי אל נכח

ב אל מאונלךך ו בשבת כהן ויכוננוך לוי אל

נכח ב אל מאונלךך ה' לא חריהם ה' מאי מאני

ו' ארמיתן עליו

ברשע נא את חבורה בבו וה' כהן ער מאחיו

תהיה לוי כחפין שכן

ב אלפי חנניה ו בשבת כהן מאחיו תהיה לוי כחפין

פתשן פתב דרת

דג

שכן ז' ג'פ' מלטה ד' ע'פ' ישראל ד' רבג'ות ט'ה'
 ז' במ'ת'ל'ן מ'רו'ן ת'ס' ו'ב'ל'ר'
 ס'ר' ה'פ'ס'ק'ות ה'פ'ר'ש'יות ה'פ'ר'ק'ות ב'ט'נ'ה ה'פ'ש'ו'ט'
 ש'י'כ'פ'ל'ר' ש'ח'י' פ'ר'ש'יות ר'א'נ'י ל'ק'ר'א' ב'י'נ'ר' ה'ש'נ'י מ'פ'ר'ש'י'
 ה'ר'א'ש'ו'נ'ה ב'י'נ'ר' ה'ח'מ'י'ש'י' מ'פ'ר'ש'י' ה'ש'נ'י' ו'ה'ה'פ'ס'ק'ות
 ב'ין ב'ז'ר'י'א'ם ב'ין ו'ל'ר' ו'י'ש'ר'א'ל י'ה'י' פ'ת'ר' ש'ס'ר'ר'נ'ן א'ח'ד'
 ה'ש'ב'ת' ש'ט'ח'י'ן נ'ק'ר'א'ות ב'א'ח'ת' ת'ח'ל'ל'ק' ה'כ'ס'י'ת'ן מ'ה'
 ל'ך ב'א'ור'ן ד'ה'ל'ך פ'ק'וד' ב'ש'ב'ת'
 ב'ין ק'ור'א' מ'ן פ'ר'ש'י' ו'ק'ר'א' ע'ר' ו'י'פ'א' ב'ל'
 ע'ר' ב'י' ו'י'ש'ר'א'ל מ'ל'פ'י' מ'ל'ט'ה' ל'ר' ה'ב'י'ה' ב'י' ו'י'ש'ר'א'ל
 נ'ר'ב'ה' ל'ה' ז' פ'ר'ש'י' א'ח'ד' ו'א'ח' ב'ל' ב'ל'ה' ד' א'ש'ר' ל'א'ח'ר'
 ב'א'ש'ר' ל'ר' ד' א'ח'ד' מ'ל'ט'ה' מ'פ'ר'ש'י' פ'ק'וד' ד' נ'ב'ר' -
 א'ח'ד' מ'ל'ט'ה' ז' ל'ר' ד' א'ח'ד' ב'ן ע'ט'ה'
 ת'א'ר'י'ע' ו'ב'ל'כ'נ'ר'ע' ב'ין ק'ור'א' מ'ן פ'ר'ש'י' ה'א'ר'י'ע' ע'ר'
 ו'ב'ר' ע'ל'י'ה' ה'כ'ה'ן ו'ע'ה'ר'ה' ל'ר' -
 כ'ר'ב'ת' ה'ש'ח'ן ה'י'א' ו'ע'ה'ר'ה' ה'כ'ה'ן ז' נ'ר'פ'א' ה'כ'ה'ן ט'ה'ר'
 ה'א' ו'ע'ה'ר'ה' ה'כ'ה'ן ד' ת'נ'פ'ה' ל'פ'ד' ד' מ'פ'ר'ש'י' מ'א'ר'ע'
 ד' ו'כ'פ'ר' ע'ל'י'ן ה'כ'ה'ן ו'ע'ה'ר' פ'ר' ה'ר'ע' ע'ל'י'ם ה'י'י'ם
 א'ח'ר' מ'א'ת' ק'ר'ו'ש'י'ם ב'ין ו'ב'ע'ר' ב'ל' ק'ר'א'ל ו'י'ש'ר'א'ל ל'ר'
 ב'א'ש'ר' ל'ר' ד' א'ח'ד' מ'ל'ט'ה' ז' א'ח' ב'ד'ה' א'ד' ד' -
 ו'ל'פ'ד' ע'ר' ל'ח' ה'כ'ה'ן מ'א'ר'ע' א'ד' ד' מ'פ'ר'ש'י' ק'ר'ו'ש'י'ם

פסוקים בתבנית

ה' ושמחתם את כל חקותי ואת כל משפטי אני ה' ו

והתקדשתי והייתם קדושים

בהר צחק כהן איש אל עזראתר לך בשלה תדבר
לאחר ב' להיות לכם לארצה ו' וקיימותי את

בריתי אתכם חפץ בחקותי ה' בהר סיני ביד משה

ו' עבד הנורא יעריפון הפה

מלכות ומסע כהן בעלוייה בית אביה לך למ

לכך ישראל לפני ה' ה' העבד הירון מלכות

ה' ביד ומה לעיני כל מלכיה מפרשת מסע ה' לירון

ירון קדושה מלכות ו' כי אני ה' שוכן בתוך בני ישראל

סוד הפסוקים לתי המועד וללונות

בראש חודש חודש הפה לבד בקרבנות בפר פירוש

כן את בני ישראל ואחרת אליהם את קדושה לזאת לשא

עד סוף קרבן ראש חודש שהיא יעשה ונסכ כי חודש

קרבן מוסף ואין יכול להקריבן ולקדשם אלה יהיה

הכהן אכל קדש ישראל בתקוה ~~לשם~~ כהן והוא

מחשבה כהן גדול שהיה הקריאה ביום הכפרות והוא

כהנים לבד או ישראל אחר את אין שם כהן בבר לכות

כי יש חפץ בתקנות להרוג גם לך ושני ישראלים

משאר הפרשה כפי רצון התורה ובלא אין חופף

בשבת שאל ה' מלכיהם סת והוא הפרשה של

השבע

השבוע נפ' מה שמרדכי הפך ונתן וחסד מלך
 וחר כן מוציאים ס"ח שני וקורא כן לבד במנהג
 כל ר"ח ור"ח מוציאים ס"ח שני כד' שאל' יהיה טורח
 לזכור עד שיכלול ס"ח למוצאי ערב קריאת חרות כ'
 באמן שמולאים ס"ח ח"ב כל הקהל לעמוד על רגליהם
 פעבר לפני רב שהוא ארון לכל חדר וכלן זה לא -
 בטעמו תספיק חבורה דאחד לקראת בן שני הקריאות
 וכן ירין זה ירין הקריאות שלש פעם יום חרועה טעם
 להיות שבת

ביום ראשון לאח המלות קוראים בפר' בוא אל פרעה
 ומהחיל הכין מן ויהי היום הא' לפי לאכרן
 וקורא עד תכלול מאות לני עו' ולבניך עד עולם י'
 ואחרון כן עשר י' נדבול ש' מאות י' ל' ל' ב' יסוד
 למוותם י' מאות י' עד כבדותם שביעי חטא
 וא' יום ראשון ח' שבת מוציאים שני ספר' חרות
 קוראים לכל אחד פעינר במנהג

ביום שבעה ימי חרה מוציאים ס"ח וקורא ערב המלך
 הכתוב ב' פ' פ' וזאת היתה היתה בשבעה
 עשר לחרש עד ספר' שהיא עבירה לא העצור וקורא
 אחר הכין לבד כי הוא מוסר היום שחטט ע' הכין
 לבדן י' ש' חנה קלות שקורא גם לני וישאל ואין
 צריך

הנהגותיו. שש. קודם זה עשרת הדבורות נודעו להיות
נכבדו גורן הדבור תלמודי. הרב פירוש לרש"י. א. קודם
עד סוף הפרשה ובה לא נזכר להיות נכבדו כהנהג
ביום. תרופה והוא הנקרא ראש השנה בפי החז"ן.
קודם פרשת קדושים פנה והפסיק הקורא
מן שהיה נכבדו בפרשה הדין להעלה. גם יוציאן סוף תלמוד
וקודם כן בענין המצות כהנהג. וביום תרופה שאל
שבת יוציאן שאלה ספר. תורה. בראשון קודם
פרשת השבוע. ובשני. ענין השני. ובשלישי. פרשת
קדושים בפי ססדרן.

ביום פסח קודם כל המצות בפרשת אהרן חות
המצות כן גורן בפי ססדרן בפרשת
ביום פסח שאל שבת יוציאן שני ספר. תורה בזה
קודם פרשת חיי. ובשני. פרשת אהרן חות כהנהג ססדרן.
בהנהגה ראשון לסכנת קודם המצות חות שור
בשבט אין על פי ילד עד סוף המועד. עד חנוכה.
הנהגותיו. שאל. וקודם כן חות וזהו שור אין בשבט עד
לשלושים יום. לך בלח חנוכה. ב. עבריה לך
תעשה. וזהו הנהגותיו. הנהגותיו. הנהגותיו.
שבת. א. חנוכה. הנהגותיו. וזהו שאל שבת
ראשון של סוכות קודם שני קדושים כהנהג.
בהנהגה.

פמטאן כתב הרב

בחולמי חוזה של סכנת מוצאי ס"ת אחר המעלה
וקורא כן לבד וראו לקרוא ביום שני לספר
שיום ראשון לאור החוזה קרבן מוסף היום הראשון
עב מוסף היום השני הכתוב בפרטת פירוש מן ובחמשה
עשר יום לאחר השבוע עב וביום השני עב ונספיקה
וביום השלישי קרא ובחמשה עשר יום עב ואנחתה ונספיקה
שיום סוף היום השלישי וכן יעשה בכל יום ויום שיחבר
ביום ההוא מוסף המיוחד עב שביום השביעי לסמות
קרא מן ובחמשה עשר יום עב אנחתה ונספיקה שיום
סוף מוסף שבעת ימי ספיקה וכל מה כרי שבסוף כל -
יום סוף הכתוב במוסף היום הראשון ואחר בשאר
הימים במספרה בחמשה ופסוק ובחמשה עשר
כלל שבעת ימי החג ולכן ראוי לחברו בכל יום -
ויים ורע לה

וביום שני ואחרי שחל להיות חול המועד
ולאחר שני ספיקה חרות וקראו לכל אחר -
ענינו בראשון מפר השבוע ובשני עב מוסף החג
כאנחתה ובשבת שחל להיות בחול המועד קראו -
שני קראו הכתוב וקראו מוסף היום כאנחתה
ביום שחל להיות קראו קראו ראש לאת המזבח עב -
ספיקה וסוף המוסף הן בחול שסודו בפרשה

פגשנן פתח דרמ

אנ' ב' יום שמיני שחל שבת יוציאן שני ספרי תורות
וקורא' באחד פרשת חיי' שמי' ואח' חזיקה לעולם
ובשני קוראן הקרבנות וקורא' אורח פקדן לבד מן ויגבר
ה' את קרבו' לחמ' לאש' עד סוף הפרשה כי בסוף
קרבן שמיני פקרת' ופבר האכרת' שכן הין פוט' מקורם
גם בשמיני פקרת' טלל אל שבת שמי' קורא' הקרבנות
ולא פרשת ואח' חזיקה דמך ועתה

בחתך רחם למונות אה' יוציאן ס' קורא' אפרש'
לך לך מן וישמר אלהים אל אברהם עד סוף
פרשת וקורא' פקדן מן וישמר עד ביני רבי' כס' ל'ו
עד חמשה ימים אב חיל' עד לארבע אחרין המנהל
ול' חל' עד דבר אחר אלהים השושבין עד חמשה
סוף פרשת' ואח' ימים שני שושבין ימים אב חיל'
או חמשה וקורא' שני השושבין ויטל' דבר אחר
ואח' בקדלות מדר' קורא' פרשת השבוע
בהן ול' וישמר ואב חיל'

חתך חפה קורא' בהן והל' אפרשת חיי' וחמשה
והח' קורא' ענין ואברהם לך בא בימים חל'
שבאור

ברק' אל' קורא' שמונה חן אפס' חן בין אל'
בימים טובים שבהם אס' חל' אפר' אחר'
בחול'

מבטח נחב דר

באור המועדים אין הפטורין בהם ובזמן חפז הפטורין
שנש אשש ב"ה וגם בזמן ואיש לפי חנה דבר
החלוק פלג נאכרנן

בשחקלנה דריאות ותר האחת ביום אחד יש
המנהג החלוקת שחפטורין כל הפטורין

שכ כל דריאה וקריאה כל הפטורין דבר דריאות יש
המנהג שחפטורין הקריאה שבזה על המעט פלג -
שחפטורין והוא שישנו להפטור הפטורין הקריאה -
שחפטורין באחרונה ודבר זה הוא שחפטורין המנהגים
לדבר הפטור משה האחרונה פרשיות דפולין

בכל אלו הקריאות שחפטורין וסדרן כשיקרה להיות
קריאות ותר האחת דבר להיות לענין באחרונה
הקריאה אין הן מסודרות בהורה כסדר הקרבנות על -
שחפטורין גם אחרון כפי להדיוח אופן כסדר הקרבנות
כי כן ועם החפזים על שכל סדר הפטורין בקרבנות
וכבר האמנו ענין זה בסדר הפטורין כי הם הקריאות
תפלת היום כפי סדר הקרבנות וכל זה הוא חוק היום דפולין
שחפטורין להיות שבת כמון שירעם קוראים מעשה יום דפולין
קורס מפרשם השבוע

בכל הקריאות תחלה הקריאה היא ללחן ובמה שחפטורין
דבר האחרון הקורא היא אחרון המלחם שיביאן וזה

ביניהם אין שיכפיל ושישבר אחריו. אין חיל מלפניהם משנה
 הפסוק השניון שרש הדבר והחיל והוא דבא אחריו חלוקה
 הפסוק השלישי הקורא הקורא לו. והוא חב הקורא לקורא
 גם החפטיה מסוף הפרשה בטלטה פסוקי' אין פסוק אין
 יתר והוא יטל' אותה. אין הטביע' השליש. ופסוק קורא גם
 החפטיה והטביע פסוק אחר אין שני' אין טלטה מסוף הפרשה
 כי' לזכור אחר הפרשה החפטיה. וכן הוא חלוקה חסר
 לאינן ערית בני הקורא אשר בארץ מארץ. וכן לאינן
 ב' ואינן לא בחפטיה בחלוקה א' וכן לא לחלוקה -
 חלוקה חלוקה הפסוק הקורא הטביע' עד ששאר חלק
 החפטיה בסופה לקרא החפטיה שהיא חלוקה חלוקה
 אין זה הטביע' הטביע' בזה הקרא החפטיה מסוף הפרשה
 כל' אין החפטיה שהיא חלוקה בכל הקריאות הן בחית
 הקריאות שבעה וכן וכן וחלטה בני אדם
 חלטה זה הן הקריאות טלטה בני אדם לזכור אין אחר
 עד שהיה החפטיה חלטה אין טלטה פסוק חלטה -
 הקריאות ובפרט בקריאת החלוקה והחלטה שחלוקה
 חלטה לזכור פסוק חלטה וזו הקריאות פסוק חלטה
 פסוק חלטה חלטה חלטה חלטה חלטה חלטה חלטה
 לזכור שתי החפטיה ב' פעמים לעשרה ו' החפטיה
 חלטה אין לזכור חלטה חפטיה ב' פעמים לעשרה חלטה

פתיח פתח דת

ער דיות השבע קדושת נעשות חמש זו שלש פאטא -
יבדו וכן אם היו קדושים יבדו משבעה פתחים קדושים
יבדו חמשה פתחים כפי קדושים ויבדו שלש קדושים קדושים
פחד משלשה פסוקים

כבר האכרתי לך מעמיה שקדושת המוסף אין ואין
לדוד בן אלנא כהן כי הוא חזק רבין אמנם -
אזכור החבנים קדושים לעולם כהן וזו ישראל ורעיתו
לדוד כי דעפ שקדושת אינו יכול להקדש בן אלנא כהן בוא
חזקת ובקדושה קדושה כל ישראל ואין חמש אמנם אם
שקדושה במוסף אכר לקדש ואין על זה חזקת טוב לקדושה
הכין לבדו אמנם אם קדושתו גם אלנא אין חמש ואין -
עליו עגש

ומה שנחשף המנהג לקדושה בדורה בתחלה כהן אם יהיה
שב כהן כשר הוא בעבור טעם תהיה קטנה בין ישראל
קדושה קדושה כי קדושה בדורה גדולה ונבט אין בחזקת וכן -
הקדושת כלם אחר טעם בית שני והספית עליו לדיות קדושה
הראשון כהן והטעם לזו והטעם שישראל כי הם חזקת הדורה
ובזה טעם דאז המלכות והמלכות לא שהיא אסור לקדושה
ישראל בדורה ראשון כי כלם חבנים זה כשר ופבר
העם שחזרנו דכתיב שחמור תלמיד חכם עדיף
מכאן גדול עם דאז ואפילו שהיה כהן ~~שם~~ פשר יוכל
שהוא

[illegible][illegible]

וְלִקְחָהּ וְשִׂיחָהּ בְּכָל עֵת שִׁירָתָהּ הָיְתָה בְּתוֹרָהּ שִׁחִיב לְבוֹרָה -
 בְּהִלָּה וּבְסוֹף הַמְּבֹרָךְ הִיא הַעֲנִין בְּפִיָּה ה' מְחַלֵּק
 וְהֵן לְהִשְׁרִיף וְהֵן הַפֶּשֶׁט אֵלֶּיךָ הָיָה פְּרִשָּׁה שְׁלֵמָה אֵן קִצֵּת
 מְרִבְרִי תוֹרָה הִלָּה תוֹרָה שִׁמְשׁוֹר הַפֶּלֶא מְקַנֵּן בְּעֵת -
 טִיבְפִלָּן מוֹסֵף הַיּוֹם בְּכָל יוֹם מוֹעֵד שִׁחִיב עֲנִין הַיּוֹם
 הַיּוֹם שִׁיחִיב הַחֲלֵת ה' בְּכִין בְּרוּךְ בְּרוּךְ ה' אֵלֶּיךָ יִשְׂרָאֵל -
 וְגַם כֹּהֵן שִׁחִיב בְּסוֹרָה וְאַחֵר כֵּן יִשְׁמָר עֲנִין הַיּוֹם הַיּוֹם
 וְעוֹד הַיּוֹם בְּבוֹרָה ה' לְעוֹלָם וְכֵן יִעֲשֶׂה בִּיחִי הַסְפִּירָה
 שִׁחִיבֵן בְּבוֹרָה וְיִשְׁלִיחַ בְּבוֹרָה כִּי הַסְפִּירָה מְלֻכָּה פֶּשֶׁט
 מֵן הַתּוֹרָה לְסִפּוֹר שִׁחִיב וְשִׁבּוּעוֹת וְיִתְעַשׂ הַיּוֹם כֹּהֵן כֹּהֵן
 הַיּוֹם הַיּוֹם שִׁחִיבֵם עֲלֵה חֵיבֵן לְבוֹרָה קוֹדֵשׁ הַיּוֹם
 וְכֵן הַתּוֹרָה וְאַחֵר קוֹדֵשׁ בְּהֵן וְכֵן חֵיב לְבוֹרָה בְּהֵן
 קוֹדֵשׁ שִׁחִיב עֲלֵה חֵיבֵן שִׁחִיב וְחֵיבֵן הֵן חֵיב חֵיבֵן
 בְּפִלָּה עֲלֵה וְכֵן שִׁחִיב חֵיבֵן עֲלֵה

בְּסוֹף חֵיבֵן שִׁחִיב לְבוֹרָה בְּרוּךְ ה'
 אֵלֶּיךָ יִשְׂרָאֵל אֲבִינֵן מְעוֹלָה

וְעוֹלָה וְכֵן וְכֵן
 מֵהֵן שִׁחִיב חֵיבֵן

שִׁחִיב בְּבוֹרָה
 ה' לְעוֹלָם אֵלֶּיךָ

וְחֵיבֵן

חֵיבֵן

חֵיבֵן

פסגן כתב דוד

החלק השני בכתובת התורה נסרה פרשנים

הסתמכות נדבית ונבחרת ונבחרת

השירות השתיים שבה נחה שימנע לאה לאה חלק -
יחלק לשבעה פירוש

הפרק הרעשון בגור הקדמה בה ירע שהתורה

לא הייתה נכבדת לכל איש ואיש כי

זה ליזרים קורא החל ברוש לאה הקדמה -

זאת ואחכ נבוא אל המקל

ונצאמר ירע מספרי מלחמה הנבואה כי התורה

האלהית הכתובה בספר לא הייתה נחשבת לכל

איש ואיש וישאל כי זה לכהנים ולקרי ישראל שיהיו

מורה תורה ככתוב וכתוב משה את התורה האלה -

ותנה אל הכהנים בני לוי הנושאים את ארון ברית ה'

ואל כל לוי ישראל וכן נתיבן במלכות עשה לקדש כל -

התורה נגד כל ישראל אנשים ונשים וטף וזרים במד

הסכנה בנאם לראות את פני ה' כרי שימנעו וילמדו -

לירוש את ה' ולשמור מצותיו הקדשין והשפטים הכתובים

בתורה ית' ונעשותם ככל הכתוב בו ולא יהיה מלכות עשה

לכל איש ואיש לכתוב ספר תורה כי זה למלך שנה ויהי

בשבת על פסח חמשה עשר וכתוב לו את חשבה התורה

האלה על ספר חלפני הכהנים הקדש והיתה עולה וקורא

כחב 227

6

בן כל ימי חייו וגו' כי באחרון ימים חשבה חתונה פרוסת
הורה שניה כחן ופסח חשבה שפרנסת שני גב -
מחפריה שבאן בנביאיה נראה שלא היה מאות עשה
לכל איש ואיש לביתו סוף לעצמו כי מזה שכתוב -
בזבדי יאשיהו המלך שחור ויאמר אל קהן הכהן הגדול
אל טמן הסופר ספר חתונה חלש ביה ה' ויקח טמן
את הספר ויקריבו אל המלך ויקראו לפניו ופסח
המלך את זבדי ספר חתונה קרע בזבדי ויאמר אל
המלך ביה ה' ויאספר אליו דבריהם והנביא יס וכל איש
חתונה גדול ועד חטון ויקח באניהם את כל זבדי
ספר ברית ה' ויכרות המלך ברית עמהם לפני ה' לרבות
אשריו ולשמורו מאותיו ועדותיו ואהרן בכל לב ובכל נפש
וכל הספר ופסח חסד כחן שכתוב שם באשיהו
המלך יראה חפץ לה שלא היה חתונה לכל איש כי אם
היה לכל איש היה נחשבת גם באות בית ה' כי זבדי
שנחשף לרוב לא יעזר חכמים גם חזקיהו עשרה הכהן
הסופר ירע הענין ופי' אם היה נחשבת חתונה לכל
איש לא היה נשכחה כל כך מישור אל חלילה אחרים
חפץ שלא היה נחשבת לכל קץ לחירה סגולה לכן לא
נשתכחה מהם

אמרם בשקד עמך הסופר הכהן עלה והיה סופר

47

פתחון פתח דת

מהיר בתורה משה אשר נתן לו מלאך ישראל והפך לבנו
 כדורש את תורה וקדש וקדש ב' ישראל חן והטעם
 נאספן כל העם באיש אחר ויחזקו לו לביא את ספר
 תורה משה אשר נתן לו את ישראל וביא עארץ הכהן את
 התורה לפני הקהל ופתח את הספר ויעלו הכהנים -
 וכל נשים המציעים את העם ויקראו בספר בתורה האלהים
 ופירוט ושרה שכל נביא במקרא וקדש להם המקרא
 והפירוט והביא כל האלות באשן היה להם במנהג -
 קדש באשן כנה משה איש האלהים קדש עארץ ובית
 ריגור עבד נביא הדגלה והתקדש להיות התורה נכבדה
 ונתנה כל איש בזר וישיש טף ונשים שלש משכה
 חפ' ארבע הקדש כי אם באמן האלהים נשתכחה כל שכן
 משכננס בגלות שחזר האון ונביא

ולכן חב כל איש ואיש לכתוב סת להיות פתח כי באה יתחייח
 חלות השם הכתובים בו כי בעונותינו האון נחמס
 ונחמס וקדש חזון ותורה נכבדה חפ' ארבע נאברה -
 מקדש ואם לא תהיה התורה נכבדה לכל אדם נחמס
 עמן איך ירע דרך ארץ ויהיה העורר חפ' ארבע התורה
 חיה כל איש סבה להעורר האלהים ואם הפך חיה -
 שבוכה התורה האלהים והנה אם הנא ית' כנה לנביא
 הנשע ע' שלש יסור ספר התורה חפ' ארבע ויהיה בר
 וחם

כתבן כתב דת ס"א

יחיד וכלה דש לאיש אחר אולם שכל אדם שבט שיש
יבנה חייב להנות בן יחיד וכלה ואם לא יהיה אדם לא שיהיה
ס"א כתוב ב"ח ופירוש ספרותי בזר ברברי הנבנה שיהיה
שהיה חוב ללמוד וללמד חכמה ודלמה ואותה הנבנה
אמר אבן תורת חסד עברי

הפירק השני בשם פתחת חכמה ואחר אדם -

הקדמה נבוא אל החכמן והחכם

כחן דהעבוד המעבד שיש לו סיוע מן החכמה
חוב על כל איש ואיש בישואל לכתוב ס"א לעצמו
כד' להיות עמל לקדוש לו בה לבין החכמה והפירוש שיהיה
אחר מעשה עקרי המלכה שיהיה חכמים עליה
בספרותיה ובה יגדיל תורה ויחזיק ויחזיק בנח
נחמה י"ה בקיום המלכות והחכמה והחכמה
וכן כתוב בעלמך ויקראו בספר תורה החכמים חכמים
ואם שכל יבין במלכות ובה שיהיה ועל כן כתב -
לכך את השירה הנה חכמה לכול איש ואיש לכתוב ס"א
לעצמו שהכונה כתבן לכתוב תורה שיש בה נחמה לנפש שיש
בנחמן את החכמה פרטית והכלל פרטית ^{פרטית}
השירה לכו שיהיה לעד שכל פשוט הכונה בלמוד כתבן
לכך לחסד ולחכמה חכמה לכול איש ישועה
והחכם האלהי חכמי ה"ה חכמי בטי"ז אל אומר

בפרק

מחבר וזכר

בפרק ג' מאכל טלית מענין התפלה בספרן מכתבו חזק
אלהן לך וכן חזק על הכבוד לפאר בשוקן בקרן סוף כבוד
ועתה כחבר לך את השירה הזאת הטובה כחבר לך
התורה עם השירה כי לא יתכן להיות הרצון בעד השירה
לבר שהיא פרט אחר כי כל התורה כסוד ע"כ הנהגה
לפי דעת כלל ישראל חייב כל איש איש מוישראל לכתוב
סוף לעצמו לכתוב בן יוחאי ור' לך לעשות ככל הכבוד בן
וא"כ שהיה לך חבורתם סוף חייב לכתוב וא"כ כד' שיהיה
חייב בעיניו ב' ותר' וא"כ כחבר ב' אחרין כי הנהגה
זבלה מאד סוף וא"כ חייב יורע לכתוב אחרי כותבים
לך וא"כ להגיד מספר מרוק וכל מי שחגג סוף שכן
גדול מאד וא"כ חייב חייב אחר כחבר ב' ותר' סוף
מוטע חייב חייב כחבר כלל

וְלַמֶּלֶךְ הָיָה חֲנוּכָּה עֲשֵׂה לְכַתּוּב לֵךְ אֵלֶיךָ לְעֶמְקוֹ -
 כְּשִׁיתְחַלֵּק שָׁנָה וְהִיא כְּשֶׁבֶתוֹ עַל כֶּסֶף הַמַּלְכִּיתוֹ -
 וְכֵתֵב לָךְ אֵת הַטֵּעָה הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֵינֶנּוּ קוֹרֵא בֶן עַר
 שִׁינִי הַזֶּה הַכְּדֻדִּים הַלְוִיִּם הַיֵּשֶׁב שָׁלֵף יִחַלֵּץ בֶּה שֶׁגֶם וְשִׁעוֹת
 בְּאֵתוֹת אֵין בְּקִדּוֹ וְאֵינֶנּוּ קוֹרֵא בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה שֶׁהִיא לָךְ -
 כְּשֶׁהָיָה הָיִינוּ וְלֹא אֵם כְּשֶׁהָיָה סֵם הַמֶּלֶךְ אֵחָד שֶׁהָיָה
 וְכֵתֵב לָךְ וְהִתֵּה עֵינָיו וְקוֹרֵא בֶן - אֵלֶּה הַנִּיחָן בְּבֵית -
 גְּמֵלִין וְהֵם שֶׁכֵּתֵב אֵין שֶׁכֵּתֵב לָךְ אֵחָד שֶׁהָיָה יֵהִי עֲמֹן -
 תּוֹלֵד

תמיד וזה יצא להלכות ספר תורה עמך וזה וזה עמך
 ושב ברין וזה עמך ושב בסעודה וזה כנגדן שנה וזה
 עמך וזה בר כל ימי ימי וזה יסוד מעמך אל כל ימי ופשיטת
 להוציא את לבית הכנסת אל כישן על מטבח וזה מן חלק של
 היה לו ס' קורבן שחלקן דרך לכתוב לו אחר שחלק שני
 ספר תורה אחר מניין בבית גמל וזה שני וזה עמך
 תמיד לא יסוד מעמך אל כל ימי ופשיטת להוציא
 ולבית הכנסת ובעל כישן על מטבח
 ספר התורה שכתב משה רבנו ע"ה חפ"י
 כתבן וזה שית עד לעני כל
 ישראל משה כתב שנה וזה ככתב משה לכתוב את דברי
 התורה זאת על ספר עד תמיד וכתבן לכתוב הלכות
 והניסוחן בזה דרך בריית ה' להיות לעדות למעתיקיה אמת
 שלח להחלק את אחת וזה להם הדבר והפחית כחן
 שגור לישראל שיהיה האמת שנה ולמה את בני ישראל
 כלומר שלחור הבשר ויהיה בפיהם שיעור הדבר
 וזה מהספר הזה יהיו כל ס' שיכתב לחלק ולשאר
 העם את מספריהם אחרים מנהיגים שיהיו חלוק על
 הכתובים הלויים וזה כתוב ספר התורה מנהיג בביית ה'
 עזר זה הסופר הכין על בראותו שישראל נכנס
 בגלות והתורה מנהיגה וזה

והפסוק כי ה' פסחני ויהיה לרבים שם חסיד
להפך הענין וליעשה כי הבלתי מוגבל לך תהיה
ויעשה וכל זה כפי מה שהיה מקובל להכריע מורח התורה
איש חסיד איש ער ומה שיהיה סתם כל התורה להם
במקוריה ופסעליה ברב רבט וברפה רפה ובקוריה
ימן ושמאל כמין שזוהי ית

ואחר החכם רבנן יעקב בר ואבן בעל ספר העשר
בפוסט שופטים בפסוק וכתב לך את השנה
התורה לך את השנה הבראשית עד לענין כל שיהיה
והיה שנים מן פלוגתה בלש חלק ואחרו על ספר הוא
גמין והוא חכמים וכל יקרא בה עד שיבדקו הכהן
בטוב טעם ואלה בה שגג וטעות באותיות אר בקור עכר
והנה מרובין נראה שתורה חלק היה מנקרת כפי
מה שגמר משה ומה בקור לכהן חלקה ומה שגמר
לזה פלוגתה בלש חלק נראה שנקבתן שתורה משה שכתב
לעז והשנה בכר הדון היתה מנקרת כר טעם -
השנה קריאה ונבונה

וכתב החכם הר' יהודה האבן בספרו בשם ר' יוסף
בשם ביתא קעב ברבור אפנה לך וספר התורה
ראין להיות נקראין במנו וטעמים כי זה הטעם מוריס
ברור וזו כלה שהפסוק וסמך ומורה וענין הענין
22/ארה

פתיחון כתב הדת

בבאורם ופועלם ושרם כי בלש קדור וטעמים לא נחבר
אלהינו יתעלה מושבותיו בטמך ואוכך על פ' חתב -
אלהינו חרות על חלוצות ככה חן חלוצים בכתבתן בקדור
וטעמים ולא חסדים חקודים וטעמים פכתוב תורת
ה' תמימה וגר' כי בלש חמשת הקולות שהם חלפי -
חקוד לא תרלו חלפי ולא תעמוד בפה ולא יורע מה ה' -
פי' זה בטעם קדורים וטעמים וחלודים נחבר חלופות -
והפתיח והלשון והחקוד והטעמים לברר הלשון לשון קדש
אלהינו יתעלה מושבותיו כי בלש הם לא ילכו חמשת הקולות
ואם אין הקולות בטל הלשון לשון כח קדש אלהינו ואמרו -
בפי' ע"כ : והנה חכמה אל חכם חמלודים במלש' ובשר
פי' שכלום חכמה ותמימותה ה' בנקוד וטעמים : והנה
יחיה חכמים אל שמו' ית' כחן שכתב חכמה ע' שמו' -
ע"ה ככה קדור וטעמים וחלודים בכל ענין והס' חמלוד כל
חסרון ע' שמו' ע"ה :
הנה חכמה חכמה לבר מזה בין שמו' ע"ה קדור וטעמים
חכמה בין שמו' ע"ה חכמה עשה כן חנה כלם
חכמים שמו' ית' לחד למשה חקוד וטעמים וחלודים -
והנה לחד לישראל נפטר לחדוי חכמה הם חכמה חלודים
לחד להם אין ידוסר חכמה וא"כ לחד לחד פועלם שמו' -
בער שמו' חלודים ועמה נחבר לכה את השו' חכמה -
והנה

ומהרה את בני ישראל שימה בפיהם לחמן תהיה לי השירה
 האלה לבי. והנה אם לאו להם הדסה והפוח השירה
 שאין בה שום חכמה כש כל המורה בכללה. אף שחוקן שהשיחה
 היתה לעזר כפי היתה כלל המורה לעזר שכל לקוח את
 ספר המורה האלה ושלמה אומר חזר ארון ברית ה' אליהם
 והיה שם בן לעזר. ופריך היה למטה ע"ה לומר לישראל כלל
 המורה בטעמיה ובנקודיה הדסה והפוח אף שפתח -
 ופתח מטה את המורה האלה ויהיה שם המורה בני לוי
 הנשאים את ארון ברית ה' ואכל כל ארץ ישראל ויזון מטה
 אלה לומר חזק שבע שנים בחלק שנת השלטה בזה
 הסבות. בבוא כל ישראל לראות את בני ה' אלהיך בחקם אלו
 יצאו בקודש את המורה האלה נבר כל ישראל באגיה ובר
 והנה יראה מכל אה שהיו מלמדים להם הדסה והפוח כל
 שומר להם מטה ע"ה בני שני וחלוק. ולכן ס"ה שגורא' בן
 במקוון בני שגד וטענה אע"פ שאינן חנוקר וחוטא' קדוש
 הוא כי קורא קוראן במקוון פאלר הוא חנוקר וחוטא' ואין
 שר הקריאה והקונה אלא מזה הקורא אס' ורע לקרות חוטא'
 אז לא. הלא תראה שאע"פ שיהיה הספר חנוקר ובטעמים
 ואין קורא' הבין שאינן ירע קצת מהטעמים אס' ורע וכן -
 חנוקר יטעה בהוסס ולא יעליך לא הטעמים והנקוד אע"פ שיש
 חפז ללמוד בין חנוקר וחוטא' ואין אה שאינן חנוקר
 וחוטא'

גרושת ס"ה וכן הכותב ס"ה ובשעת הכתיבה לא היה לו -
 בנה וכתב האברה שם הקדוש מן האחרות שלא לשון פסוק
 הוא לכן הכותב את השם הפיל שישאל בשאלה חלק -
 ישראל לא ישיבנו, היה כותב שנים שלשה שמונה חפסיה -
 בניהם ומשם כל הרבויים שבנסכים ס"ה מה שהאכרנו
 ואשר נאמר יש לי ראה נסמן מן דבריהם על ובעד כאשר
 נאמר במה ששוי אה יעמוד דבר, והשאר יש לי בהם
 ואלו מן הכתובים בתור שמונה

יש מה דבריהם שהאכרנו הכתובים הרשונים בספריה
 בכתבת ולא אמרם אלא לחזקה מן החובות, ויש מהם
 שהם הסופרים בהם קצתם חזר גרושת התורה וקצתם
 חזר ימי וקצתם נהי

אמרנו הכתובים בספריהם ס"ה שכתבנו בלש שוטטו דן
 שכתבנו מקצתם על הדיוק ומקצתם על מה הקלף פסוק
 אלה אין כלל על הדיוק אין כלל על הקלף, ואי אכן בויק ואי אכן
 קלף, הנה הוא כמין ששם, שלש עשרות קן אכל בעל השון
 גיל וקלף ורובסוסתנס כיכר לוקחים עור בדמה אין היה
 נחשבים, השער חמור תכלה, ואחר כך מולאים אותו
 במלח, ואח"כ מעבירן אותו בקח, ואח"כ בעפלס ומלא
 בן חרבוים ולפניהם את העור והאגידים אותו ואין הנדרה
 בויק, ואם לקחן העור אחר שהעבירן שערן ואכלן אותו בעביר
 לטוב

פתחון כתב יד

לשנים כחן שבעה עשר עשר שנים שני עשרות
אחר הן הוא שחמורל השער והאחר עם והוא שחמורל השער
ועבור אונת בולל וא"כ בקהל וא"כ בעפכא ופירוש בן
הבית האלף שחמורל השער נקרא קלף והוא שחמורל השער
נקרא רוכסוסים

הכנת ס"ב ברין שדינן עומר אבל הוא נחלק פסול
הכנת ס"ב את התורה בלשון אחר אולם הלשון והכנת
ש"ש לנך היום שהיה כתיבה אשורית כפי דעת קצתהו
כתיבה עברית שבה נכתב הלוחות כדעתנו הנה הוא פסול
כי אדם פסול מן אחריות ואדם מן אחריות ועומד מן
עמר אולם שכלל חוריה שלשון הקדש הוא לשון עבר
וכן הכתיבה הנחלקת אחר היום היא כתיבת עבר שבה
נכתב הלוחות אכן אשר נכתב לנך ית' התורה שכתבה
ע"י בן אן מן אן אפיקורוס אן ע"י שאר אהפסוליה שדינן
האמין ברת חשה ע"ה הוא התורה וי שכתב היריעות
של ס"ב ברבור שחש פסל התורה ואין בן חרואה אלא מלך
כחולש עור אחרון פלר כותבין ס"ב כותב כתיבה חמורל
גאה בותר ויכיה בין כל תיבה ותיבה כחולש אור קטנה
ובין אור לאור כחולש אור השערה וכן כל שעה ושעה
כחולש שעה ואור כל שעה ושעה שלש אמות כר
לכתוב למשפחותיהם למשפחותיהם למשפחותיהם

אֵין אֵין בְּתֵין וּבְתֵין יֵשׁ אֵין שֵׁשׁ עַל הַמֶּלֶךְ
 יֵשׁ אֵין שֵׁשׁ עַל הַשְּׁמֵרָה וְכָל הַתֵּין יֵין כְּמִדַּת לֵין וְיֵין
 כְּמִדַּת הַשְּׁמֵרָה כֹּל אֵין הַרְבֵּים שְׂמֵרָה בְּסִפְרֵי הַקְּרִיאָה
 לֹא נִשְׁמַר אֵין לֹא לֹא הַמִּשְׁמָר וְאֵין שְׂמֵרָה בְּתֵין אֵין
 שֵׁשׁ וְיֵין בְּתֵין וְכֵן כֹּל הַתֵּין כְּתֵין אֵין שְׂמֵרָה
 אֵין הַשְּׁמֵרָה הַמִּשְׁמָר אֵין הַתֵּין אֵין קִרְיָן הַמִּשְׁמָר וְלֹא
 הַרְבֵּים אֵין בְּתֵין וְלֹא אֵין הַתֵּין וְלֹא הַפְּסִיד בְּתֵין
 אֵין אֵין וְלֹא שְׂמֵרָה בְּתֵין וְכֵן הַתֵּין אֵין שְׂמֵרָה
 וְכֵן הַרְבֵּים שְׂמֵרָה בְּתֵין הַמִּשְׁמָר וְלֹא כְּתֵין
 בְּסִפְרֵי הַקְּרִיאָה אֵין הַתֵּין הַמִּשְׁמָר לְסִפְרֵי
 וְכֵן הַמִּשְׁמָר הַתֵּין אֵין הַתֵּין אֵין הַתֵּין וְכֵן
 הַתֵּין הַשְּׁמֵרָה שְׂמֵרָה אֵין פְּתִיחַ הַתֵּין וְכֵן
 אֵין עַל הַתֵּין שְׂמֵרָה שְׂמֵרָה אֵין שְׂמֵרָה הַתֵּין
 שְׂמֵרָה לְפָנֶיהָ הַתֵּין שְׂמֵרָה אֵין שְׂמֵרָה אֵין
 וְכֵן הַתֵּין שְׂמֵרָה שְׂמֵרָה לְפָנֶיהָ הַתֵּין הַתֵּין
 בְּתֵין הַתֵּין בְּתֵין אֵין הַתֵּין אֵין הַתֵּין
 שְׂמֵרָה כֹּל שְׂמֵרָה אֵין וְכֵן אֵין שְׂמֵרָה וְכֵן
 וְכֵן הַתֵּין שְׂמֵרָה לְפָנֶיהָ הַתֵּין וְכֵן אֵין
 הַתֵּין בְּתֵין לְפָנֶיהָ הַתֵּין שְׂמֵרָה וְכֵן
 אֵין שְׂמֵרָה וְכֵן אֵין הַתֵּין אֵין הַתֵּין
 הַתֵּין בְּתֵין אֵין הַתֵּין וְכֵן שְׂמֵרָה הַתֵּין
 לֹא פֶסֶק

לא פסל התורה אבל זה כתב המלך חסר זה חסר מלך
 או שכתב מלך שהיה זה וכתב קדושה כגון שכתב
 שכבנה במקום שגלה ובמקומות נח ובעפולס
 ופיוכא בזה או שכתב הפרשה הסתומה פתוחה או -
 הפתוחה סתומה או שכתב השירה כאשר כתב או שכתב
 פרשה אחת בשירה הר' לי פסול ואין בו קדושה סת פסל
 אלף הוא באומש מן האומש שחלוקים זה התיבקות
 כי האומש כתב אך שירצה האדם שכתבנו שירצה בגלל
 וכתב כל זה התורה כדי שלא תשכח מפ' ארעס נהגן
 ותלמודים התיבקות חתומה הענין הוא משה זה -
 שירעו הקדור והאומש ולא יתבונן כל זה התורה אך
 שירצה כדי שילמד לבניו קצתם בקוראים קטן וקצתם
 בקוראים גדול ולא כחשך המנהג לכתוב התורה בער
 התיבקות על הספר כל על גליון כי באחרון על ספר פחשו
 גליון כך פרש ה"ר יעקב ב"ר יצחק בעל ספר העשר
 שאת חנה ספר תורה שבן קדושה יתרה מן האומש אלף
 על קוראים

ספר תורה אינו נקרא אלף זה יכתב בגליון כי הוא שאת
 הכתוב וכתב לך את השנה התורה האמת על ספר
 פרוש גליון וכן הוא חסונה ביריבן חסד המעקד המסתלסל
 איש חסד איש ער עזרע וער חסד רבנן ע"ה ואם תכתב

פתשן כתב הדת

המורה באורא גליון נקרא חומש ואין בו קדושת סת' והוא

כתב שילחן בו החיבורות

אמרו החכמים סת' שאינן מוגה סמוך לשהותן יחד

על שלש סת' יחד אלא יתקן או עגל ולא ידע סת'

שיש בו שלש טעניות בכל דף ודף יתקן ואם אין חובע

עגל ואם היה חוב הספר מוגה ומשער יש בו חובע -

טעניות בכל דף ומשער אפי' דף אחד מאותן משער -

המשורש בלא חובע טעניות הרי זה יתקן במה רבוי

אמרו יד' זה כתב המלך אשר שכלל מלך האותיות

שטכא בני השנים הרי הוא פסול אלא אם חסר הייתה

וסלקה ופחם אחת בשרי אבל אם כתב חסר מלך אלא

אפילו יש בכל דף ודף כמה טעניות הרי זה יתקן מפני

שהוא גורר ואינו מוגה וכשייתקן הספר הנה הוא פשוט

באותו ר' לכתוב כל המורה כל חומש ואחמט בפני עכמל

ואין בהם קדושת סת' אבל לא יכתבן מוגה מפני

פבולה שהיה בה פרטיות ואין כותבין מלך למנוק -

לחלוקה בה ואם רעתן להטלים עליה חומש חתה

כתב מלך שלש טעניות בשטח אחד חתה

באותו ר' לרבה מורה נבוכים ופירושם בכרך אחד וחלוקה

בכל חומש ואחמט חובע ששים ודף כל נביא

ונביא שלש ששים וכן בנביאים של חמישים חתה

שלש

שלוש שנים בין כל נביא ונביא חכם וכל זה כפי שיהיה
 ובה להתקן להפרידה יחידך ונביאים כן רב מסורתי
 יחשבו שופטים שמואל אלפים יחזיקו יחזקאל ישעיה
 תרי עשר כי הרבין יחזיקו שכל חזן אחר אלפים מסופר
 חזן ונביאין יחזקאל מסופר נחמה עם ישעיה שכל
 נחמה וסדר הכתובים כן הוא ויהי תהלים איוב -
 כלשון קהלת שיר השירים קינות איכה ונחמה חזקת
 אסתר עזרא דברי הימים וסדר נביאים תרי עשר כן
 הוא חשבו ואלו עמוס עובדיה יונה חייכה נחום חבקוק
 צפניה חגי לבנה מלכיה וסדר האבות ככה הוא איכה
 ישעיה איכה יעיב אהרן חבד איכה יעקב אפרה

והם חמש קינות

היה הליכה אצל ששה ספר אחד חכר ספרי הקדוש
 הנה הוא נחלק לארבעה חלקים קדוש כל -
 אחר ספר אחר וזו החלק ע"ה חלקן ככה במע שאלה -
 חשד רבנו ע"ה ספרו לארבעה חמש חזקת אהבה הם
 נחמה לארבעה ספרים חכר ספרי הקדוש ומה הספר
 הרשעון מתחילים הוא חלף מאחוריה תחלתן אשרי הדין
 אשר לא חלק תחלת התחילים וסופן סוף מאחור חלף
 ועד עולם אמן ואמן והספר השני הוא לא מאחוריה
 תחלתן מאחור חלף כחלק תערוך וסופן סוף מאחור ע"ה

שנים כלל תפלות חר"י ישי' והספר השלישי הוא י"א
 מאמרים תחת מאמר ע"ה מאמר לאסוף אך טוב לשיטת
 וספר סוף מאמר פ"ט ברוך ה' לעולם אמן ואמן והספר
 הרביעי י"א מאמרים תחת מאמר כ"ה תפלה למשה
 וספר סוף מאמר ה"ז ואמר כל העם אמן ~~הלל~~ הללה הללה
 והספר השלישי ח"ה מאמרים תחת מאמר ה"א חר"י ל"ה
 כי טוב כי לעולם חסד וספר כל העשרה תפלות יהי הללויה
 בכלל המאמרים ח"ה וברך חברו החסיד ע"ה קרואות
 וחתמות בכל מאמר ומאמר וזו בכל חתמת ספר וספר
 ח"ה ספרות נחם כתובים בספר החסידים הקדמון י"א
 ספר דנה וקדש ושייך השירים ואיפות וחלילת חסד
 אלה הם ספרות הם הנקראים בלשון החסידים חסד חסד
 הסדר הוא שסדרנו בכתבית ה"ה ספרות חסד הסדר
 הישר והיורה טוב ורעה כי קצת ספרות יסדרנו
 בסדר אחר וכתבנו ישיבה אחר חלילי וא"כ ישיבה וא"כ
 יתקבל וכן הם נמצא הסדר בכל הספרים החסידים
 גם לעולמים יכתב קצת מהכתובים בין חסידים
 ורע שיהי חסיד לכתוב סדרים ככה היה אין כל
 הקדש בכתבית קדש באמן כי היה קצת חסידים
 ת"י עשר כדן חסד עולם ואיפה שדן באמן חסידים
 ודו"ש קדש חסידים ע"ה כאשר לא נודע חסידים
 חסידים

כְּתוּבַת כְּתָב הַדָּבָר

שִׁיר הַשִּׁירִים הַעֲשִׂי יְהוָה קִינָה יְחִיָּה
הַנְּבִיא הַכֹּהֵן רִנָּה הַכֹּהֵן מַלְאָכָה הַסֹּפֵר הַכֹּהֵן עֹלָם
הַכֹּהֵן רִנָּה הַכֹּהֵן הַיְּהוּדִים

וְהַכֹּהֵן הַחֲבָלִים שֶׁמִּשָּׁה רַחֲמָה כְּתָב סֵפֶר וְסֵפֶר אֵינוֹ
סֵפֶר מַלְאָכָה וְסֵפֶר כְּתָב אֵישׁ רִנָּה

יְהוָה כְּתָב סֵפֶר וְאֵין רִנָּה בְּרִנָּה שְׂכָנָה בְּכָל שְׂכָנָה
כְּסוּקִים מִתּוֹרַת מִשָּׁה לֵן נִמְלֵךְ שֶׁהַמִּשָּׁה

שְׂכָנָה הַחֲבָלִים כְּתָב סֵפֶר וְסֵפֶר מַלְאָכָה וְסֵפֶר רִנָּה

יְשַׁעֲיָהוּ כְּתָב סֵפֶר וְסֵפֶר מַלְאָכָה וְסֵפֶר הַשִּׁירִים וְהַחֲבָלִים

יְחִיָּהוּ כְּתָב סֵפֶר וְסֵפֶר מַלְאָכָה וְסֵפֶר קִינָה

דָּוִד הַמֶּלֶךְ כְּתָב הַחֲבָלִים שֶׁהֵם מַלְאָכָה מַלְאָכָה

שְׂכָנָה הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים

הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים בְּשֵׁם הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים

וְהַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים

הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים

וְהַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים

הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים

וְהַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים

וְהַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים

הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים

וְהַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים הַחֲבָלִים

ספר יהאקבאל וספר תרי עשר ורביאק ומגילת אסתר
על ארבע חמין כתב ספרו וספר דברי הימים כל הכר
ספרים הם ודבר אלהים חיים אלה מה שנכתב
בקולות וברקים מה אל פה נקרא תורה ויהי אמת לזה
זרה לנולדתה היא לבורה חרפה ומה שנכתב בנבואה
נקראים נביאים ומה שנכתב ברוח הקדש נקראים
כתובים כי הפרש יש בין נבואה ובין רוח הקדש אין כאן
לכון ומה שמיאכין ע"ה קראן הכתובים בשם ספר הקדש
כלן שמהללם אומרים ככתוב בתורה ככתוב ברבי -
נביאך ככתוב בזוהר קראך ושלשיתם תורה הם -
שנה נלם שחטבן בקול ה' אלהינו ללכת בתורתו ובר -
ועליהם ומה שלמה ע"ה באורן הלך במבט לך שלשים
הפרק השלישי בבאר כורת הפרשית הסתמכות -
והסתמכות כלן שתקנן הסופרים עד
שיבאר לך אן פרשה נקראת פתחה ואן היא סתמה
פרשה פתוחה ישינה שתי כורות אה גמר באמצע
השטה חנה שאר השטה פנין וחתיול
הפרשה שהיא פתחה חתיול השטה השניה ואחת היא
כורת הפתחה הזאת אה נשאר חן השטה ווא כשעור
השט אחרות והכורה השניות היא אה נשאר כשעור
השט אחרות אלה הפעל אן אה גמר בסוף השטה חתיול
שט השניה

פתחון כתב הרמ

שם השניה בלש פתייה ומתחיל הפרשה הפרשה התחלת
השטה השלישית פתייה

וזמנה הפרשה הסתומה יש לה שלש פתייה פתייה

זה גמר באמצע השטה תחילת רוח בטעור ומתחיל -

לכתוב בסוף השטה התחלת הפרשה תיבה אחת שהיא סתומה

עד שיחלף הרוח באמצע והפתייה השניה זה לא נשאר מן

השטה כרי להניח הרוח בטעור ולכתוב בסוף השטה תיבה

אחת ימים הכל פתח וימים חלטה רוח מרשט שטה שניה -

וימים לכתוב הפרשה הסתומה באמצע השטה השלישית והפתייה

השלישית זה גמר בסוף השטה תחילת השטה -

שניה בטעור הרוח ומתחיל לכתוב הסתומה באמצע שטה

זה מן הרוח לכו מלה הוא שהפרשה הפרשה היא שהתחלה

בתחלת השטה לעולם והסתומה בתחלת האמצע השטה

לעולם גר מלפאת שקוראים פרשה סתומה והוא גר

יחיד והוא דל הסתומה לפי דעת אמרה היא כפי מה שחלש

בסוף קדמוני שכל הכותב שטה עד חזיה אפול של שיהיה

ושאר השטה ימים פתח ומתחיל לכתוב השטה לשטה לא

פגם הדמיה של אותה שטה העליונה או היא סתומה

בכל אלה פתייה הפרשיות הסתומות והפתומות הם -

מתקון ספרים לא ידענו טעם לעם שבהם תוך

וענין נביה דר מורים בהבנת הידיעה כי הרבה בעלי -

מורכב

מוגבל לא תקיף בו ידועה ואלה הסתמכים היה המבנה
שבהם ידע האדם ויבין בזהר חלה שיסביל זה לא היה
כבר בארבע ספר תורה שצדק מוגה בחלף ואסר
אפשר לתקן ולהציק כחן שבארבע אבן אב עשה
ברוך הכרשיות וכהב כהיה סתמה לו סתמה כהיה
אן שדפיק וזכיר מקור פניו ביקוד שגן בו פרשן אן שכתב
פרשן לא יפסיק בחי בחקים מפרשן אן ששנה בורח -
השניות היו זה פסל ודן לו תקנה אלה לסלף את כל חוק
שטעה בו כי קמה היו בידים וזו זהו חוקן מורשע
ובית ריכו וזהו לעמוד על חנה הוא ואלה אבות -

תורה

הכרח הרביעי בבאור כהב כל פרשיות היורה

הסתמכות והמחזות

שבוע גדול נחלץ בספרים בפרשיות הסתמכות והמחזות
זה בעל האסורה חלוקים ברעיונים ברבוי אלו
כי כל אחר סוף בספר זה ופני חלק הספרים שסומכין
עליהם כן חלק ועוהיה וזהו שרעה כן אשר יתר אחת
חנה בן נפתלי אעפ שגריהם קצת חנה נקצת חנה
ורעיהם אהבן נחשבים זה רעה בן נפתלי אהב על
הרב חנה אהבן נחשבים זה רעה כן אשר בין בקרוב
בין בקרוב בין בשמים כי חלה אשר חן מאשרי יעס

פתשן כתב דוד

ברשה ואלה תולדות יצחק ויהי יעקב ויבטל פתשן

יהי עשר יהי פתשן יצחק

ברשה ויהי יעקב ויבטל פתשן

ברשה ויבטל יעקב פתשן ויהי יעקב ויבטל רינה

שתיין פתשן ויבטל פתשן ויהי פתשן ויבטל

בני יעקב ואלה תולדות עשר ויבטל פתשן ואלה בני

שעיר פתשן ואלה תולדות

ברשה ויבטל יעקב ויהי בפתשן פתשן ויבטל

בני פתשן פתשן ויהי פתשן ויבטל פתשן

ברשה ויהי פתשן פתשן

ברשה ויבטל פתשן ואלה פתשן ויבטל פתשן

פתשן ויהי פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן

ויהי פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן

כלן פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן

פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן

פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן

פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן

פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן

פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן

פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן

פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן ויבטל פתשן

פתשן

ספר ואלה שמות

פרשה נדבר אליהם אל משה ואלה נדבר ה' אל משה
אל אהרן שיתן פה אור אלה ראשי בית -

ישראל אהרן, שתימן פמחזוב - אלמ נאשי בית -

אבותי - ורבר' אל משה - שתי סבולות - נדמה' אל

חשד רעה ופחית - נדחך ה' אל חשד ואף דבר = שגית

פתוחות ייחודי' אל הטוב בצד לב פרעה ייחודי'

א' חש' דאנ' אל דערן - שטיין סבולעב, נישאר'ע אל -

חֶסֶד בְּכֹחַ יְהוָה אֵל חַשְׁדָּה נִתְּנָה לְךָ יְהוָה -

אל אשר אמר אל אהרן נביא דך את דך את חטך יחיה

ה' אל ושה השכח בדרך שלשבת סבולות ויחמר ה' אל

חשב בזה אל פרעה ויחמר לו חשב חשבך סתומה

ויהי ערב ויהי בקר

כרשה יצחק ד' אל חטה בוצ אל פרעה שביק פתוחה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה

אל משה אל אהרן - ויאמר ה' אל משה ואל אהרן

የግልጽ

פחשטן כח דיד

ויחמר ה' כה' ויחמר ה' אל חמה ויחמר ה' אל חמה ואל
ההין שלשטן סתמנות ויחמר חמה פתוחה ויהי בזב
הלינה סתומה ויסעור בני ישראל ויחמר ה' אל חמה
וההין שתיין פתוחות ויהי בעלם סתומה ויחמר
ה' בקרש ל' ויהי כי יביאך שתיין פתוחות
כרשה ויהי בשלם סתומה ויחמר ה' בן יסעור ויסעור
ויחמר ה' אל חמה מה תכעך ויחמר ה' אל חמה
נמה אב יר' לא יסיר חמה ויחמר חמה חמה חמה
פתוחה ויסע חמה ויבואר אליה ויחמר ה' אל חמה
הבני חמה שלשטן סתומות ויחמר ה' אל חמה
פתוחה ויחמר ה' אל חמה רחן סתומה ויסעור כל
ערת ויבוא עמלק ויחמר ה' אל חמה כחב
כרשה ויחמר יתרו בזרש חלש חמה חמה חמה
פתוחות ויחמר אליהם אבני לא חמה
שלשטן סתומות לאבן פתוחה כבד לא חמה לא
תנאף לא חמה לא חמה לא חמה חמה חמה חמה
אלן סתומות וכל העם פתוחה ויחמר ה' אל חמה
סתומה

כרשה ואלה חמש טי' פתוחה ופי' יחבור חמה
חיש ופי' יח' וחמה חבין וחמה חיש וחמה
חבין ופי' חבין חמה ופי' חמה חיש ופי' חמה חמה

22

כתב (כתב) כתב

וְיִיכָה דָּט' עַשְׂרֵי בְּרִשְׁיוֹת אֵלֶּךָ כֹּלן סִבְעִימִת וְיִיכָה שְׁנֵי

פגמיה - ופי' יפתח - ופי' יצחק - פי' יצחק איש - פי' יצחק

ד'ט' תשס"ח - ב' יתן - ב' יתן ד'ט' תשס"ח

אליהו בן סבא חורב ופי' שאל מנחה ופי' פתח מדעפה

ל/בז לאליהו, שלשון סתומות, גם כסף פבוזה, אליהם

לא תקרא, לא חסד, כי תפנה, כי תרחיק, לא חסד, תעשה

סבנאות , דנה דגרי פתוחה , לך תהיה משכילה , סבנאות

נאל חשה עור, פבוזה, ויחור"ה, סבחה.

פרשה נדבר"ה פתוחה: ועשן ארון, סתומה: ועטרת

אלהן, ועשיית המצות, שיהיה פירותיהם, וזה -

המשכן סתירה, ועשרה עשרה קדש, ופסח, ועשרה

פרשת ואלשיב את האלה, ואלשיב את האלה

כ רשע ואדם תבנה ואדם הקרב ה' משה סתומאמר

לשון חזקת המור, פתחה, וטעם השכלות

ועשיה חסן - ועשה זה הענין - ועשיה צדק - ואם הרבה .

ואר' אשר תעשה שש מדינות אשר סתת מלך ועשה חזק

פֿרשׂה נ'רנר"ה רפ' תש"ה נ'רנר"ה רנעטת פֿיר' -

וְיָבֹר וְשָׁמַיִם וְעֹבְדֵי עֲבוֹדָתוֹ יִיחָל וְיִקָּדַשׁ

נָר סוּסִים . נִרְבֵּד וְרָאָה קִרְבָּתִי . שְׂתִיבָן סִתְמוֹנִת . נִיחַלֵּנִי .

פתחה, ויתן אל חטה, סבנאה, נירבז וכל יד, ויפן וירד.

שתיין פתירות, נירבך דלך עלה סגור, נישאר

262

۱۵

מתעורר כתב דעת

כי תקריב , וכי תקריב , ואם תבזה על הארבע , ואם
 תבזה מרדשת , ואם תקריב , חמשין סתנעית , ואם
 לבד , ואם חן הכאן , ואם על , וירבו , ואם כל עות
 אשר נשית , ואם נפש , ואם נפש , ונפש כי תחטא
 ש פרטיות אל כל פתחת , ואם לא תשיב , וירבו ה'
 שיהיו סתנעית , ואם נפש , וירבו ה' נפש כי תחטא
 פרטיות , וירבו ה' דבר אהיה , שלשתן פתוחות
 ולאת בנות , סתנעית , וירבו ה' דבר קרבן
 וירבו ה' וירבו אל אהיה , ולאת בנות האשה , ולאת
 בנות לבד , וירבו ה' וירבו אל כל אלב שור , וירבו ה' וירבו
 אל בני הארבע , וירבו ה' דבר אהיה , שבע פרטיות
 אלה כלן פתוחות

כרשית יהי בינך האוני סתומה ויזברך אל אהרן
ויזברך אשה ויזברך אל אשה טלית סתומה
ואה לבס ופי יתות שתיהן סתומות

פ'רש'ה' נ'רבר' ה' רזש'ה' כ' תלמי'ע' נ'רבר' ה' רזש'ה'
 כ' יהי' נ'ג'ע' כ'רע'ת' נ'בט'ר' כ' יהי' א'רבע'ת'
 כ'ת'ר'ת' א'ן' ב'ש'ר' ס'ת'מ'ל'ה' נ'א'י'ש' א'ן' א'ש'ה' כ'ת'ר'ת' א'י'ש'
 א'ן' א'ש'ה' א' כ' יהי' ב'ע'ור' ב'ש'ר' כ' ב'ה'ר'ת' נ'א'י'ש' כ' י'מ'ר'ט'
 נ'א'ש'ן' נ'ה'ב'ר' כ' יהי' ש'ל'ש'ת'ן' ס'ת'מ'ל'ת'

פירשט דאס פה"ק, פתחיה, ואז ר' סמואל, ויזכר

22

פירוש פתח הדת

וכי תבואו וירבו דבורי אל בני ישראל שתיקו
ואיש כי תבא סתומה ואשה כי תהיה פתומה
ואשה כי ילד סתומה

פרשה וירבו דאורי חנה וירבו דבור אל דהון
וירבו דבור אל בני ישראל שלשון פתומה
איש איש עורח אבין עורח אשת אבין עורח אחין
עורח בת אבין עורח בת אשת עורח אחות אבין
עורח אחות אחין עורח אחי אבין עורח כלן -
עורח אשת אחין עורח אשה נדה יב פרשת אלה
שהם יב פסוקים כל פסוק פרשה כלן סתומה
פרשה וירבו ד דקדושים דהיו וכי תבואו אל דהון
שתיקו פתומה וכי ילד סתומה וירבו ד
ואשר יתן חור ער

פרשה גמור ד אל אשה חור אל דהנהגה שתיקו
פתומה והדרתו חור וירבו ד דבור אל דהון
שתיקו סתומה וירבו ד חור וירבו ד דבור אל
דהון אל בנין שתיקו פתומה וירבו ד רשור אן נשב דן
על על סתומה וירבו ד דבור אל בני ישראל אלה
חור ד דבור וכי תבואו אל דהון שלשון פתומה
וסתומה כלן סתומה וירבו ד דבור ד דבור דהנהגה
פתומה וירבו ד דן בעשר סתומה וירבו ד

כתשמן מבי הדם

עור

עשר ירי ירדו רשמן לים יך ולקחת סלת שלשבת
בבואות ייכף בן עשה פתולה ירדו דהנפץ זה המקלל
ברשה ירדו ודודי סתמן סתמנה וספרה
לן כי יחוק חזק ודודי סתמן ופי יחוק -
חזק ודודי יפי יחוק דודי ודודי בן יפי תשע יר -
שש פרשנה חזק בן סתמנה

ברשה זה בזדתי ואם לא תשטמן לי שתיך בבואות
ואם בזדתי פתולה ירדו דודי יפי יחוק -
פתולה ואם בזדתי סתמנה

באבין הפתולה של ספר וקדש גב ומנן הסתמנה
חזק בללן כף פרשנה

ספר במדבר סיני

יהי בני ראובן סתמנה לבני שמעון לבני דוד לבני
יהודה לבני יששכר לבני אפרתון לבני יוסף לבני
לבני בנימן לבני דן לבני אשר לבני נפתלי לבני
המקוריים ירדו דודי חזק ודודי לבן ירדו דודי -
על גלגל אלה יר פרשנה בלן דן פתולה ודודי חזק
ירדון נסע אהל מועד ודודי חזק אפרתון ודודי -
חזקה דן ארבעת סתמנה אלה פרשני ואלה חזקה
ירדו דודי ירדו דודי דודי ירדו דודי פרשני זה
בני לבן חזק פתולה ולקחת מטפחת ודודי
דודי

אגדה הקדושה

מבטאן כבוד הדת

דפדף כל בכור שגיק סמולנה שרבו וקח וירבו
בנשוא בני קהת וירבו ראש בבריתו

פרשה ויהי  ארבעה עשר

בני חורן ויהי  שגיק סמולנה

וירבו וכל וירבו ראש ארבעה עשר וירבו
וירבו אל אהרן ויהי שגיק פדמונה ויהי

ישא ושמון ויהי ביום כלות חשה יתה המקריב

כלן סמולנה והן שש פרשיות ביום השלישי

ביום הרביעי ביום השמיני ביום השמיני

השמיני ביום השמיני ביום השמיני

ביום השמיני עשר יום ביום שנים עשר יום לארבע

עובדות

פרשה וירבו ובהלכה וירבו וקח את הקנים

כלן פדמונה והן יר פרשיות וירבו ראש

אשר לקניה סמולנה וירבו וקח וירבו וקח

עמל שגיק פדמונה וביום הקים סמולנה וירבו

דעשה לך ויהי בשנה השנים שגיק פדמונה וישא

חשה ארבעה ויהי בנסוע סמולנה ויהי העם בחתאונה

וישאר ראספה לוי וישאר רחל ה תקצר ויהי וירבו

חריש ארבעה פדמונה וישאר ה פתאום סמולנה

וישאר ראספה וירבו וקח

פרשה

פרשה ירבו דשלה לך יחור דער אלה ינאכנו

ירבו דבוסכס שט פרוסיה אלן כלן פתוחות

אפי תטען יקח נפש אה יחור סתומות יחור בני

יחור בחרבו פתוחות יחור בחרב יחור סתומות

יחור דערשט ליה

פרשה יקח קרה שתיק פתוחות ירבו דבוסכס

ירבו דערשט ירבו דאחור אל אגור שלטון

סתומות יכונן פתוחות ירבו דבוסכס סתומות ירבו

ירבו דקח חסד יחור דהש יחור בני יחור

שלטון פתוחות יחור אל אהן פתוחות יחור בני

סתומות ירבו דאחור חור

פרשה דאחור קח יבוסכס בני יחור דקח

אח דאחור ארבעת פתוחות ירבו דיען כי ליה

דאחור יחור חסד שתיק סתומות יסען אקורס

פתוחות יחור דבוסכס סתומות יסען אהר דהר פתוחות

אל יחור סתומות יחור יחור פתוחות

פרשה יחור בלן סתומות יחור יחור

פרשה ירבו דמינאס בן אגור ירבו דבוסכס יחור

א ארבעת פתוחות בני שטען בני בני

יחור בני יחור בני אבולון בני יסען אלה בני אפיר

בני בניחן אלה בני דן בני אהר בני נפתלי כל אלה

פסוקים

הפסוקים הן סתומות וכן י"א וידבר ה' פתוחה ואלה
 פקודי העני והקדמה שבהן סתומות ויחור דבן כבוד
 ויחור רעלה שבהן פתוחות וידבר וטה סתומה -
 וידבר דבן ובין השבת וברחש חרשיכה שלטתן -
 פתוחות ובארש דהטתן ובין חכמים שבהן סתומות
 ובארש השביעי פתוחה ובעשור ובחמשה עשר ובין
 השני ובין השלישי ובין הרביעי ובין החמישי ובין
 הששי ובין השביעי ובין השמיני וט פשוט אלה כן
 סתומות

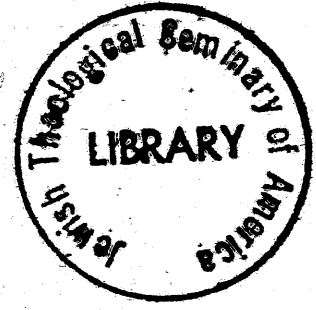
ברשה וידבר וטה וידבר שבהן פתוחות ויבא וטה
 נאעור ויחור אלעזר ויחור וטה שלטתן סתומות
 וחקנה רב פתוחה ויחור זה חכמה ויבא אלן שבהן
 סתומות ויחור אלה וטה

ברשה אלה וטה שבהן פתוחות וישמע הכנעני
 וידבר ועובות שבהן סתומות וידבר דבן ארבע
 שראל וידבר ואלה שמות האנשים וידבר ועובות
 מוצב וידבר ואל בני ישראל ויקרב ראשי חמשת
 סתומות וידבר ואלה שמות הפתוחות של ספר במדבר סי
 וידבר וסתומות סך הכל וטה ויחור וטה -

פשוט

ספר אלה הרברים

ויחור ה'



פתשגן כתב הדת

ע"ה

וישמור ה' אתי ונכר נעבדו ויזכר ה' וישמור ה' אתי וזה
 ברש"ה וזהמנן אל ה' חמשה סתמות ונחה ישראל
 כי תלו בניסוי לא יבול ויקרם חמשה חובעין
 פתוחות חכמי לא תשג שומר כבוד לא תרפא ולא
 תנקה ולא תגנוב ולא תענה ולא תהמר ולא תתאזהר
 את הרבוי כלן סתמות וכן י"ח פרשיות שמוע ישראל פתוחות
 והיה כי יביא לא תנחם כי ישאלך בך כי יביא חובעין

סתמות

ברש"ה והיה עקב פתוחות כי תשאל סתמות כל הגוים
 והיה אם שמוע תשנה שמוע ישראל בעת ההיא ונחה
 ישראל חמשה פתוחות כי הארץ והיה אם שמוע כי לא שמוע

תשעין

ברש"ה וזה חכמי כי יביא כי יזכר כי יכיר אל פרשין
 אלה כלן סתמות כי יקום פתוחות כי יסתר כי -
 תשאל בעיני אלה לא תסכל את מה תסכל כל כבוד -
 תהרה שש פרשיות אלה כלן סתמות עשר תעשר -
 פתוחות תהנה שלש שנים תהנה שבע שנים כי יהיה
 בך אבין כי יחבור לך חובעין סתמות כל חבור
 שומר את חרש שתיק פתוחות שבעה שבועות סתמות

זה הפסוק תעשה פתוחות

ברש"ה שופטים ושומרים לא תטע לא תלבש כי -

חכמה

פיהרר פאר אונזערע זאכן

חכמה בקרבן, חובעין סתומה, כי יכלה פתוחה, כי תבוא
 לא יהיה לבנה, נאה יהיה, וכי יבוא הלוי, כי אתה בא, כי
 יכריח, כלן סתומה, וכן שש פרשיות, וכי יהיה איש טהור
 פתוחה, לא תשיב, לא יקרה, כי תבא לאלהמה, כי תקרב
 אל עיר, חמשתן סתומות, כי יחלף הלל, פתוחה
 פרשה, כי תבא לאלהמה, כי תהיין לאיש, כי יהיה לאיש
 כי יהיה באיש, לא תראה את שור, לא תראה את
 חמור, לא כל גבר, שבע פרשיות, חלה כלן סתומה, כי
 יקרה, פתוחה, כי תבנה, לא תהרוש, גריל, תעשה לך
 כי יקח איש אשה, ואם חלה היה, כי יחלף איש, כי יהיה
 בערה, ואם בשרה, כי יחלף, לא יקח, לא יבוא פלוט
 לא יבוא חמור, לא יבוא עמוני, לא תתעב ארומי, כי תבא
 חזקה, לא תסביר, לא תהיה חרשה, לא תשיך, כי תרור
 גר, כי תבוא בכרה, כי תבנה בקהלת, כי יקח איש אשה
 ובעלה, כי יקח איש אשה חרשה, כי יחלף, השחק -
 בנבע הארעה, כי תשחך תשה ברעך, לא תעטוף עני, לא
 ייחמתן אבות, לא תטה, כי תקצור, כי תחבול, כי יהיה
 ריב, כי יטבין אחים, כי ינכרן אחים אנשים, לא יהיה
 לך בניסך, כל אלך הפרשיות, סתומה, וכן בחספר
 שכלים וחמט, לפור את אשר עשה
 פרשה, ויהיה כי תבוא, שתיקן פתוחה, כי תכלה לעשר

5/16 5/17

פתיח פתח דרש

שחין לך סתומות ולם פתוחות והין כנסות בחין -
 הסתומות והפתוחות (הן) בחנות חלוקין הפרשיות אשר
 חתמה לקראן בכל שבת ושבת (הן) פרשת בראשית שהיא
 החלקת הבורה ופרשת ואלה שמות ויקרא על משה -
 בחובר סיני (אלה) הבריות שכל אחד מהן הוא החלק
 ספר אחד ואחמשה חמשי בורה (שכל) אחד מהם ספר
 אחד ספר הקדש והפרשה הששית היא פרשת ויקרא -
 ערב

הפרק החמישי בבאר מכתב דורות חמשי שירוק

שירוק היב ושירוק האלוקי
 חתמה פשוט לישראל לנחום שירוק היב בטלשים -
 שטות השטה הראשונה באתרים ברכה
 ושאר השטות בשטה אחת חגיגה באמצעה וזה אחת
 ובשטה אחת חגיגה הרוח בשני חקירות באמצעה ערך
 שבתאכל השטה חלקה לשלש ונחמיה וזה כנדר הכתב -
 וכתב כנדר דרוס ולאת היא בורחה

אל שיר משה נבי ישראל את השירה האחת לך יחזקאל
 באחר השירה לך

כי גלה גלה סוס -

וירכבן ראה בים עמי נאמר יה ויהי לי

לישועה לה עלי ואנחנו עליה אבי ואחמלנו

ה איש מלחמה ה שחן מרכבות פרעה

ואתן

2

[illegible]

כתשמן כתב דות

בעלת ה' מלך ש' כונן ידן

מלך לעלה ושר

ברכנו וברשין בים וישב ה' עליהם

את ה' הים וברשין ושרה לרמן בישב

בתוך הים

ואת כל כור כתבת שירת האלונן כנרת נהר

הספרים בחנה כתיבתה ליהודי בכתב כל שעה

שעה וזה אחר כלות הפרשה הסתירה ונחלכת כל שעה

מלך לשר ופנת בים לנהר בשבעים שנות והנה

התיבות אשר בראש כל שעה ושעה אלן הן

האלונן יערות בשערים כי הכור אל שעה

הנה הנה לכו שאל בהנהל יב כי מלך

סובבנה כנשר יפנוש ה' יפניבנה וינהלנה חללה

בני ורש שחנה ויבנה בהנהל חלה כי נה ונחנה

הפעם חלה בניס כעסנו בני נחיר נחלה

חב' נקטב עב' ונחירי יונק ששבותה הן נח

ואין יבנה ושנים נה' נחירי ונחירי חסכנות

ואשחיתיה לעת נחש ועל ואפס כור ישחיתיה

ואין חללה כי אש' אשכור חור חרנינו

נקה

כל אלן חבנות הן בראש השנה והם שבעים חבנות

והתיבות

והתבונת אשר באמצע דרך הר אלן והר כחן כן מצעדים -
 והר החלק החלק השני חלק שטה להשבעים שטורג שרפתה
 שירה מן ואלו הם

והשולל האל וכרובים הבן פי פריק רור עדי
 הוא בינו לקנין בהכרזתו להשאיר יעקב ובתוהו -
 יכרזהו על יסודו ואין נוסבך וטחן עדי עדי ווטמן
 וטחן יקראוהו יבסן הרשים כור ורד ואלה כי
 הם וטחן כי נאכל הספה חלי וטחן מחוק גדי
 חרות לולי כן כולל איבה עדי כי עבדיו
 חות הלל לוי כי כי נאמר אשר יקראו ואלו
 עדי ואין נאמר נאמר נאמר נאמר נאמר
 כי וכפר

הנה אלן התבונת השבעים שבוש כל חזי שטה אחרונה

שהן באמצע דרך

הכורחב כוין שיכבן בכתיבת התורה בלה בין בשירות
 בין באשר דכב שתינוק האונות של תיבה דהת
 סתונות ביותר נלא תרבה אהת להבדלה ומה לא דתירץ
 אהת מאהות כרי שלל תתראה תיבה כשתי תיבות שלל
 יהיה בין אנה לאנה פחות השערה ובין תיבה לתיבה כמות
 קטנה ואם דחיק אנה מאנה כרי שתרעה תיבה כשתי -
 תיבות ומה בעבור תיבוק שיעור וביול הוי לא כסול ואין בו

קדושת

ממשון כתב הדת

קדושים ס"ה עד שיתקן ויחזק באומות אשר הן האומות
שאלמדיהם תיבחרו בה

הפרק השני בבאר הענינים שפוסלים ס"ה
וקדושים וקדושים בשלשין וקדושים
בקדושים ספר הענינים ש פנה וזרים שכל אחד מהם
פוסל את ס"ה עד שיהיה נעשה אחד מהם לספר תורה
יהיה באומות הן האומות שאלמדיהם בהם תיבחרו וזה
עשרים בחסר גמלים

ירושלמי ומבואר שכל תורה נדר וס"ה שמשון החמשים -
למנוח ואין לו סכנה לך הפך משנה זו חמשה חמשים
כל ישראל למנוח בן וזרעו אחריו לעשרתו פ"ט בחיות -
הנדר הנדר יוצא מזה דברי הכתובים אין סנה אדם
מאמר יעקב פ"ה יכול להבדיל בין וזרעו שאינו מקבל מזה
אל"פ שיהיה הכה הדור והסמלים נחמה בעיני רבות חמשה
א"ש לפני החן העם כדמיה אין ענין לא להעלה וזהו
בזה שמענו בן מהענינים הפוסלים את ס"ה דר ענין
שאין להם סכנה בזרע תורה נדר וזרעו פ"ט שיהיה ענין
שבהם נחמולן מאתן אבותינו ואבות אבותינו ובהם נחמולן
מאמר וזהו הוצרך לזרע בזה דברים וסמלים יוצאת מזה
ספרו הכתובים וזרעו לא האפיקוהם החמשים ט"ה לא
יפנו אלא לישר לב טובי השכל והבחינה ארשי חלוצה והבחינה
המאוראית

פתיחון כתב יד

הלכות זה הרבה ימים אשר היו על הלכות הרשונים אשר
 שבת - ופסוק ועתה כתבנו לכם את השירה הזאת ולמדו
 את בני ישראל שימיה במידה למען יהיה לי השירה הזאת
 לעד בני ישראל - ופסוק יהי ככלות משה לעבוד את רבו
 הקודש הזאת על ספר עז תהיה - ופסוק ויכל משה את
 הלוי בנשיא ארון ביום ה' האחר - ופסוק לקח את ספר
 התורה הזה וגו' - ופסוק וזה ה' שהורה עומדת לעד - ופסוק
 ויהי כשבתו על פסח מחלפתו וכתב לו את השנה הקדושה
 הזאת - ואמר העשרים ובריה שפוסלים את ספר התורה
 אלו הם

הזהר את נכתב ס' על עור בהמה של נעבד כי כל -
 מה שכתב בספר התורה הנה שיהיה כתב בשני
 לוחות הברית ובין כתב פסוק לך שני לוחות וגו' ואלו
 פסוקים ויהיו הלוחות אלה בעין עבודת העור ותקונו - ולכן
 ואין להיות העורות שבת יכתב ספר התורה מעובדות
 בין שהיו מעור בין חיה בין בהמה בכל פשרות -
 השני את נכתב על עור שנעבד שלא לשה ס' שכן
 אמר בלוחות פסוק לך וא"כ וכתבתי על הלוחות - ולכן
 לוי להיות הנעבד נעבד על שם הכתב שיהיה נעבד -
 הנכתב לשה אחר ונכתב הספר עליו פסוק ופי' לך היו
 אבניה פסוקים אלה וזה י"ל לפסוקים משה ארוננו אלה

הכונה הוא כחן שמלמדנו להוריענו ענין אחר והוא שיהיה
 נוסף לפסוק ס"ה להוריענו עובדי העורף לשון
 השלש ש' שכתב על עור ביהמה שמלאה אין היה ועוף כי
 מפי' קדושת התורה אין ראוי להכתב בזבד שמלא
 כי אין קדושתה מפי' עמלה אלא מאד נכבדה ית' ואין
 האלוף לה כי אם לא לך ית' מכל אדם וכתוב ידעת יי'
 מהורה

הרביע' שכתב בוין שאין עומד קיים כי כן אמר
 והיה שם בן לער ואם יכתב בזבד מלך אין
 יהיה לער ואינו אמר מי יתן יכתבון מל' מל' ב' בעט -
 בואל נעמדת לער בצור יחזבון כלומר להוריע קדושתו לעור
 נכון נכתבן העשרה וזוהי שהם שוט כל התורה כל התורה
 על כלומר אבן נחה פסוק הנחלץ ביה' באמן יאשיהו -
 חתך ובאמן עזרא יופי' שכתב בזבד קיים כי על שם
 נחיה בתיבתו קבלתו כלל ישראל באמן הוא כחן שקבלתו
 עליהם במעמד הר סיני ונחלץ שהיא ית' עור עדים
 וזוהי קדושתו לעור

ה' ח' י' ש' שלש נכתב בתורה שיהיו לפסוק כאלו אמרת
 שכתב על חמול בתורה בשם ועל הקלף בתורה
 שער כי אמרת לכתוב בענין נקלף בצור האחר כי אם
 נכתב התורה על חמול בתורה בשם ועל הקלף שער יחזק
 התורה

כתב יד

המכתב הזה שם ולא תהיה התורה לעד הכתוב הזה
 לזאת הנהגה כדעתנו יודעה בזה להיות דמיון לכתב
 בחן הדמיון שהנפשו בעיני ית' וכתב בהם של חזקת
 השם שכתב מקצתו על הדיוק ומקצתו על הקלף אז —
 ברוכסוסים אלה אין כלל על הדיוק אז כלל על הקלף
 אז כלל ברוכסוסים על חזקת כתב כלל ברוב אחר שהיה
 חזקת אחר כי בן אחר שני לזאת הנהגה כלומר שיהיו חזקת
 אחר ופי' לא היה יכול ית' לכתוב התורה בזה בשבן אחר אלא —
 החזקת לזאת להיות כתיבתה ברובים שהם חזקת אחר וזהו
 בזה חזקת ששמו לכתב התורה ברוכסוסים מהלכה לחשה
 חסידים ואנחנו לא בן נחמן לזאת שדיוק להיות המכתב בכלל
 חזקת אחר על שלא יפסיד כתיבת חזקת בשביל הספר זה
 יכתב הספר בעיניו העניים חזקת אין חשש ואין חשש
 פוסק אלא הוא רבו שהוא כלל נפשו מהרה ואין חשש
 חפסיד חזקת לכתוב התורה בזה וכן נחשך לעד להיות
 כותביו בעד

השם שכתב ברוב שהיה גליון כאלו האחר שכתב
 על חזקתו כי כתב בעד חזקת וכתב לזאת חשש
 התורה הזאת על ספר ואין ספר אלא גליון כך כותב חזקת —
 חזקת חזקת ית' בן חזקת בעל ספר העשר וכן חזקת חזקת
 שבכל חזקת שכתב בכתב ספר הוא גליון לא חזקתו

פתחם בפתח דור פ"ב

השמים שכתב בלל שרמון ובלל שרמון כי כן אמר
פסוק לך ואין פסילה בעור אלל להיות בעור
והשמים כפי מנהג הסופרים כי באר תתפרה הפתח והחיה
התורה נאמר ביום וכתוב והמכתב אללים הוא חזק
על כל חלומות ואין חיותה בעכת אלל שרמון והשמים שכן
החיות שכתב בשאר לשונות ואלל לשון חזק שחזק
לשון עזר אצבע כי כן נכתב חלומות שכתב בסעי
והוא לשון ישראלי עם הפסוק וכתב ועתה נכתב לך אר
השירה האלל וא"ל שיהיה בפה כולו שילמדו המורה
והפוסט ללמד חזק השירה האלל ללד בין ית לבינה ק"ש
כלל חזק שרמון להכתב בלשון שחזק הוא ית
השירה שכתב על ידו של שרמון האלל בורח מועה
פסוק חלומות והפיקורוסים והמשומרים והחיות מועה
המפסוקים כי אצל שכלל הנביאים נביאים היו וברח אמת
היה בפה שחזק לא נכתב התורה אלל על המורה שכתב
שכלל ושיבאן שחזק ירע כל חלל המדק והפסוק וירע ופואת
כן התורה דאן להכתב על איש האלל מלך חזק ובר
אללים חיים כפי שיטתם ויהיו מועה בעיני ואלל ית
נביאים כי ית נכתב בעיני מלך שכתב האלל בם
הוא שכתב שחזק ית בלל בנה כי הוא ית נכתב התורה
על שחזק על ואלל לא יכתב שחזק ית נכתב בנה

ע"י יחזקאל דבירי קנטאריס

ה"ב שזסז הכתב פ"א אהת : פ"א שכתב פ"א פ"א

[illegible]

הנהיגו להם נעלה הארץ והנהיגו להם נעלה הארץ והנהיגו להם נעלה הארץ

מכיר מענייניו של הקיסר היה יחיד המגדל בסתר בזהב -

דבר ברבור ששם בזה עליו חלקי וחסד ורחמים

שגב חזיתיה בלוק קצב המוכר ואלה פנים ופנים

בביתם אהרן ויהוה

ה'ב שחמס'ק המותב זעיר אף ארז

ה"ר שבעה עשר בתמוז ושמחה ברת חיה

חיים ב' חוד י"ג נתנן ט"ב ב' חסדן ושבט וט"ו וז"ל

הָיָה שֶׁנִּמְסְרָה לַעֲרֵב חֵזֶק עַל לְשׁוֹן הַקִּדּוּשׁ בְּלִי עֲקָרָה

[illegible][illegible]

ואמרו האנשים ית' אלהי ישראל נבחרה נבחרה

ה'ן סדק'ב ז' שווער' בן חור' לאת עז שטר'א דה'ב'ד נסח

ח'בנות אל שתי תעבות כתיב דעת כי רחן להיות ח'בנות

פרינצב פאטור הענייה המוריס עליהם נכבדים י"ב תמו

הנחתם הן המלכות על העמים שראו בה ית' המלך והם

תחבולתה בבתיבתך תהיה סבה לחטאתך רצון המלך יהו' ואמרו

ואי דבר ועל כן בענינים שהם חסות נאמרות בגמור ולענין

١٥٨

[illegible]

פתיח כתב הרב

הכונה חזק לנעמד להיות קרובתו הכונה בל שבע נטעות
 והרעה שהביא לו שחלון הרבר דרך על שבע תורה תחילתו
 אין הכונה האמתית בנצטר הנקור והטעמים כי הם בער —
 שחלונותיה הנפשו החכמה שבע אחרון חשיבת נפשו ושב
 כתוב ערות ה' נאחזה להכניסה פניו פקדויו ה' ישרים
 חשמהו לב מאבות ה' בזה ה' מאהות עניה שחלונות הנפשו
 בהיותה במסדר מרובע לשבע אל חלונות העליון שחלונה חשבה
 דאף על חלונה שכוללת השלשה דרכים שבע תהיה חלונה
 בדרך החיים והם חלונות המרנה שבען ואלו בחלונות עזרת
 ה' נהיגה וכן נכללות בספריו החכמות ואלו הם מהספרים שבע
 בספר בחשבים והדרך השני היא חלונות השכלות שבע
 ואלו בחלונות פקדויו ה' והדרך השלישי היא חלונות המעשים
 שבע ואלו בחלונות חכמה ה' והנה לאר חמה תורה ה' תחילתה
 אל שהיא טליתתה ברללית השלשה דרכים שבע יגיע החכם
 אל החלילה ההדדונה שהיא שחלונות הנפשו שבעבדונו מבורח
 האדם והבינה

הסופר שחלון זה שיצא הספר תורה מידו לא פתחתי
 החלונות שבע לשמן חסד השמן לפסלן אלף נאמן הוא
 להפסיד שחרן שבע פיר ענה בן ילדה חסד השמן לפסלן כי
 אולי נחבן להפסיד על חלוקה ה' ששכח ומה שחבן חפשי
 בחלונות אל אלף שחר החלונות לכן זה שחר ספר תורה

העורות שלן עין מעבורת לשמן אהר שיהן נשמן -
לפסיד שבו נהמן הוא לפסיד כי הכל מוריס שיהן -
מעורות מעבורת לשמן ספר תורה עין שבו לר כלל

הספר תורה שיהן גליון הוא יתר ערוך בקדושה מן התורה
שנכתב על קדושים ואלה הנקראים חוש ודחוש -

ערוך בקדושה מן ספרי הנביאים וספרי הנביאים מן ספרי
הנביאים וספרי הכתובים משאר כלל ספרי הכתובים שיהן
משלם מן וספר שיהן פרוש למי שיהן ערוך בקדושה הוא
ערוך ג"כ בקדושה ויהן מן הספר שיהן פרוש לפחות חמשה
וכל פרוש שבספרי הקדש ערוך מכל ספר וכל ספר שיהן
עוררים למי שיהן חיים הכתובים בתורה הכתובים שיהן
נחמד לבן תורה שיהן עברי ובר ערוך במעלה וכן על זה -
הספר כל הקדש מן ית קדש במעלה

ולכן אין מניין חמשים על גבי ס"ת ואלה נביאים על -
חמשים ואלה נביאים על גבי ס"ת ואלה פרושים על

כתובים ואלה ספרי חמשים על פרוש ספרי הקדש וכן השאר
חבר מניחים ס"ת על ס"ת ואין כורך אחר על חמשים ומניחים
חמשים על נביאים ונביאים על כתובים וכן השאר כל הקדש
במעלה ונהן על הפחות במעלה וכן שיהן סה"כ במעלה

אשר ינה אחר וכן אה היה בכך אה וכן חמשים ונביאים
במשל ויש בכך אה וכן חמשים לבד לך ינה אה בן הנביאים
על

תקום אלף אם יהיה חכמה בעור או בתוך בית

۲۶۲

121 04.00 12 433

465

פירוש ספר דוד

על המושב אשר יונה המושב עליו וכל ספר הקדוש והפילוסוף
 ספר ודודי שהם וההנהגה המשתלשלת אשר לארץ
 ספר הנורה אשר נהגים בו קדושים ותר שנה ושנה
 אשר מאד ארץ ברית ה' ופאר גדול יש לו
 ואשר לארץ למכור ס' ואפילו ששן לו מה לאכול ואף שהיו
 לו ספר תורה נביא דר שיהי ישן ונכד לקנות חרש אשר הנח
 הארץ הם ירצה לקנות תורה ברית אשר שיהי ברית לקנות
 הארץ חותם למכור ספר תורה ומה כששן לו דבר אשר -
 למכור לעשות דבר בזה חשש דרכים אשר ברית
 ספר שכלה את נפשו בנתן דבר בכלי חרש וקדושים
 אשר אצל תלמידי חכמים וארץ בפיאמן כל השמים
 ס' כדון תוך שחן לס' ודוד בן וארון והגדל שחכמים
 בהם ס' אעפ שהספר בתוך התוך וכן הפס' שחכמן לספר
 והוכיח בן אשר לארץ כשכל נשברו אלף כדון וכן מטבח
 של ספרים וחכמים שכל שיהי הם לתשמש ס' אשר
 לארץ אלף עושין אותם תכריכותים וארץ בנאם וכן
 תפוזי פס' אשר להם וכל דבר שעושים לבני כדון פעמונים
 ודמונים לספר תורה הם תשמשו קדושים ואשר להוציאם
 לחול אלף הם יחברו לקנות ברית ס' אשר חותם אשר המוות
 שעומד עליה דבר וארץ הספר והלכות שבוטח בהם
 ליתקנות להתלמד בהן אין בהן קדושים כל דבר שיש בו -

ענין של כתב הקדש כגון קחיל ואלתר אסור להכנס עין לבית
הכנסת אלל אם יהיה חכמה בעור או בתוך חיה

כל אדם חבב בכבוד סוף ובהרשית כי הוא מער
ומפניו אנו חיים ונכתב ה' זמן לחן כרחוק

צדק תורה ודור. ענין לא יכנס אור להחזק נס"ח אלא
בארבעה אלל לבית הכנסת אלל לבית הקברות ואלל שיהיה

נתון בתוך חיה או מטבחיה אלל יורה בו עין שיהיה חיה
כשעור קומתו של אדם ומה שיהיה ויהי חיה אם עכמות

יוסף ענין כבוד בעליון החכמים ע"ה כי כתוב קרבן שאר אב
אביהם חיה קרוב וכתב וישלח מן המאכל כל חנוע וכל

אב וכל שחיה לנפש כל חיה עצמו וכל אה חסד קרוב
היה ויהי ויהי כל ישראל פה אה שלבחות צורך להיות ריחק

בין חיה ומלכות הרבה חיות כי חיה שבעמות יוסף חן
עם חיה חיה שחן בחיה ליה לא פה חיה חיה חיה חיה

חיותם חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה
חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה

בית חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה
חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה

חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה
חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה

חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה
חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה

כתב שני בכתב יד

מאז כי רבבים שיון בלדות הם הם שבכל סוף ופבר
 פונן ית' וזמר נכתב אל הארון את המורה אשר עין
 וכתוב בער סוף ושמרה אחר מלך ארון בריה' ויהי לך
 מקום אשר לומר לומר לומר סוף את לילות עומות כנדר
 את לפשט ודליל וחסור שיהיה אחר אחריו לסוף את להניהן על
 ראשן כחשן וזה היה מהלך מהלך לומר וסוף עמך לא
 יבא סוף בשר ויבא על גבי סוס ויבא אלף אף זה היה -
 חתמה מן הגנבים את לסתים מותר הוא - חתמה זה דין
 שם מה מליחן בתקן כנדר לבן והוא נכתב על המורה
 והלך

כל המלכים אפי' נרות אפי' בנים מותר לומר סוף -
 ולקרות בן שכן דברי תורה מקבלין שמחה האלהים
 שלא תהיה ידיו מנומנות את מלכות כרת בטיט אלף ירחס
 יהיה ואף יבער בן כל הרוסה סוף כשהוא מהלך אף -
 לעמוד חסנו ויהי הכל עומדים עד שיעמוד זה שיהיה
 מהלך ופשיטת למקומו או עד שתכסה העיניים של
 ירחסן ואל מותר להם לטבא אין שם אדם וטא
 מורה יעקב לכתב לפני סוף כשהוא מהלך אל כל המלכים
 אחריו בעבריה כי הוא כחלק והכתוב העיר עליהן באחר -
 ארון הברית ארון הכל הארון וכתוב ורון בריה' נוסע
 לפניהם וברך וכן קרואת הארון אלף מלך הלכות שבן

[illegible]

כל אלו המעשרים שהם פסוקי פסח על פני הקדש
 המורה על המעשרים הם המעשרים על פני המעשרים
 שם המעשר המעשרים הם המעשרים על פני המעשרים
 המעשרים הם המעשרים על פני המעשרים
 המעשרים הם המעשרים על פני המעשרים
 המעשרים הם המעשרים על פני המעשרים

החלק השלישי בברכות

הנהגה להקדים בזה החלק פסוקי בית ישראל ברכ
 זהו בית אהרן ברכו זהו פסוקי בית אהרן
 ברכו זהו ברכו זהו פסוקי בית אהרן
 ומהלך המעשרים פסוקי בית אהרן
 פסוקי בית אהרן פסוקי בית אהרן
 פסוקי בית אהרן פסוקי בית אהרן
 פסוקי בית אהרן פסוקי בית אהרן
 פסוקי בית אהרן פסוקי בית אהרן
 פסוקי בית אהרן פסוקי בית אהרן
 פסוקי בית אהרן פסוקי בית אהרן
 פסוקי בית אהרן פסוקי בית אהרן

579 209 1100

זה החלק
של שטח שדה, ששטח השדה
הוא 10000 מ"ר.

~~הנה~~ ~~הנה~~ ~~הנה~~

הנה נאמר כי

הפך ד' ה-חמ"ו

גבור חכמה עשה

היה זה אבן יחיד אחר אפולו מלך שבעה

בזכות אבות אברהם יצחק ויעקב וזאת היתה חזקתו של שמואל

שם ה' שיהיה המה שמעו לה' יהיו ברוכים

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹלֵךְ וְיִשְׁמַע ה' בְּקוֹלֵךְ וְיִשְׁמַע ה' בְּקוֹלֵךְ

כלל
הנה ישראל חיבב וברך
האדם על כל דבר טוב

קום סימני השלש כנן ברכה הן והלוי

וְאֵיכָל פֶּתַח וְחֵמָה רֵיחַ טוֹב וְאֵכֶל נֶחֱמָן לֵאמֹר —

לשבת כל שמונה ימים ויום

לבוך של כל חכמה וחכמה קורב עשיתה בין יתה —

בבין הספר והציורים ואלה הן תורת השוואה פה השוואה

ואתה יאמר שכן הנה בנה ברבא חבל כי-

היום יצאנו שבוני השבור בעשרה והנח לא ברך נחם כשנחנה

אשרים וזר שיהא חבורה ית' שכן יחיד ח'ב לבן באחרונה

אשר עבד אבא פרי קרוב גורם כי מן אלה יטבעת - יתחשבה

שנה טובה ברכה לא לפניך לא לאחריתך גם יחד

15

פסוקי פסח

ועור ברוך הוה חתיה כל ברייתיה והמן והכנס אורח
כפ כוך כל אחר ואחר ברוך שמו לעד ועד ולנצח
באיהם סלה

ואחר יתקבל ה' ארץ בספרו יתקבל מן עין כסוף
סור ענין תפלה אל מלכות כל אור לשבח לשם
בכל מה שיהיה קרב שימנה נחור שיהיה כי כן חלוקה כל
שכר לבן קורב כי הוה יבין האדם אור כי יסכל הקורב
ואחר האכלה אור ואכלה ושבעה וברכה וברך שכל ענין
אור עבדו מרצה ברוב עכמות הפועל מאתה האדם
למה שבה לשון ית כמות ירוך ה כל הענין כל הקורב
בשמו ית מאכלה ואשה וכל ענין האדם ויהי ואור
אמה על היין ועל הלחם אור לחם אן הדור
יין ישמח לבב אנוש ואור יש חלקה בין בית שמש
ובין בית הלל על אה יבין חלקה והמנהג על היין
שם אור בי שמשן אלהים ואנושים ועור על הלחם
אור תכלית באחרונה ואור לבב אנוש יספור ועל היין
קטניות ועל חיי אנוש חיים לבן ברוך ברוך
כר האורח ועל חיי השלל ברוך ברוך פרי העץ
ועל חיי הבושה ברוך ברוך חיי תבואה כל ובר לב
ענינו וכל אור הענינים מסערים לאיש חיי אור
לחמיה בהנהגה אור יתן לרוך בכל אור כי עכס

ואתה

לְבַד אֶת מַצֵּה שֵׁשׁ אֶחָד עֲשִׂיתָ בָּרוּךְ וְיִחוּד אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵי בְּחֻצֹת
עֲשִׂיתָ הֵיחָד יוֹבֵד בְּבֹרָךְ בַּעֲת עֲשִׂיתָ בָּנוּן מַעֲלֵה הַגֶּגֶז
וְשֹׁמֵר הַכֶּסֶף וְאוֹתָר טֶחָן לֵהֵם מִן הָאָרֶץ וּבְחֻצֹת
שֵׁשׁ לֵהֵם מִן הָאָרֶץ בְּבֹרָךְ בַּעֲת עֲשִׂיתָ הַכֶּסֶף וְיִחוּד אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵי
בַּעֲת עֲשִׂיתָ בָּנוּן עֲשִׂיתָ סֶכֶד וְכִיכִית וְאֶלְתֵּר לֵהֵם מִתְחַיֵּב
לְבֹרָךְ בַּעֲת עֲשִׂיתָ הֵלֵךְ בַּעֲת הַלְבִּישָׁה וְהִיטִיבָה שֵׁשׁ
תְּכָלִית הֵלֵךְ הַלְבִּישָׁה וְכֹוֹתָן

וכלל בן זיון יחזקאל ברכו על זכריו שזעם הכסף
 ולא חסד משה מן המורה אלף אלף שנים למנוח נשק
 לאדם נהיה דרך שבה נהנה נהיה דרך בקטנה כרי לגופו אם
 המורה תמיד המורה והמורה המורה והמורה המורה
 המורה ובנו כל דבר לשאר כרכים נשק מן יחיה נהיה
 והמורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה

ג. תבחר לנו מכל אלה שכל ברכות בלן נכללת -
 בשלשה סוגין : ברכות מלכות עשה : ברכות
 הנהיג : ברכות שבח וקדשה : עוד ברכות שבח וקדשה
 תכלנה לשני חובים : ברכות נאך ואמין לבו חסד
 וברכות וברוך שיהיה לך נאך ולה הנהיג כבוד וברוך
 חשיה שיהיה הקדוש יס חשש חשש : ברוך הנה
 אלהים ויהיה חסד לבך כפי לאכול את הברוך חסד
 וליונה חסד י"ה

[illegible]

אמר אין ענין אחר ~~הוא~~ וזהו שיש אחר לענין
 כו' לומר לר' אבהו דתל בנפשו כי לא יכל לר' אבהו כי
 לא נתכן הוברך לך

אין הדרה זה לענין אחר שלל שאלות כלל בברכה
 ה' י' וברכה שיש בה ברכות רבות איך

ענה אמן שלל בסוף הברכה האחרונה כגון ברכת קדוש
 שבת בין או בברכת הברכה ואלתה שבת ברכות ה' י'
 שהי בקדוש השבת יש בה ברכות יין וברכה שבת וברכה
 פ' י' דב' י' ר' ב' אלתה כח' שיתבאר בנסח הברכות הנה א' י'

ענה אמן בכל ברכה ראשונה שלל באחרונה לבר שיהי סוף
 וא' פ' י' א' י' ש' א' י' כל הברכה ה' י' ה' י' ה' י' —
 חבורות רבות

בה אכרת שם ומלכות כגון שתהיה ברוך א"ל מ"ה נ"ה
 א' בה אכרת ומלכות אינה ברכה

כל הברכות יכול הדרה לאחרים בכל לשון ואפי' בלשון א"ל
 לבר שיתבאר בה אכרת ומלכות ה' י' ה' י' ה' י' —

שיתבאר הלשון כשרים

החברך כיון שישיח' לאנני את קולן מה שינא מנ"ה
 חפין מהברכות י' לא השמע לאנני חבל בע"ה

בשבת או ביום בלבר י' א' אבהו

החברך לא יפס' בין הברכה ובין הדרה שחברך

עליון בזהוים חזקו שגשג כי חלצה יושל לא מבוננו ופי' יבדוק
אלהם ויטעם שלהם יפסיק בונתו וזה הפסוק צריך להגיד
ולברך שניה האלהים הם הפסיק בבורכה בזהוים שהם
מפנין זהוים שמבורך עליהם אמר צריך לברך שניה כי
הכל לא יתקום אלא יתקן כמין שבורך על הלהם וקורא שיהיה
פסוק ואלהם הביטן מבטין הביטן חלצה הביטן חלצה בכל שעה
תנו לפלוגי לאמור וכן כל כיוצא בזה

כל הבורים שהמבורך ואשר נאמין מענין המבורך בזה
הזמן גם כל החכמים והצדיקים שלהם חלוצו חן המורה
והביטן והצדיקים הם יתעו לנו חסדו הירושם שכל יסודם
מורים בן שדור חלקו לחמו חנה ונבנאם אלא אורבם הם
עלויים לחמו אלהים חיים והם רבים טובים להם ובריות
פסוקים נעם שהם לו לסבולה לחלוצו מורו ועה ולהריופ

בורים טובים

זה נקרא לפסוק קצת ברבה חמה שזמן עתה ים להם
לא קצות בן אלה הם חפני שהם כסוקים נורעיה
ואם חפני שהם כתובים בסידור המסורר בתפלה חקמיות
על נסחבתו על המין כי לא ובר קשה הוא בחוצים
הברכה השלישית בבשר סור ברכת חלוצו וחשמה
בול ים טיב וברך בימי הדור
והשבחה וראשי חרשים ויליד טובים חקנרטי וילי חלקם
והרבע

וארבע מעשרות יחיד פרושים ונסה בזרנות וסרה הפרוסה

שתקנו חתנים עליה במעשרת השולחנה

בכל יום יחיד במעשרת הבקר והערב פסוקי יסעין

לחנול להם קורס החנינה ורחמים יחיד

וזה העקרה בטילת יחיד וזה העקרה חבנה החכמה

לשחור האדם מן הסכנה כי יתכן שיעה האדם בדבר

טחם ותשוקת האגונה נועל נפש והכרח המור על תשוק

כן הפסוק שיעה אדם"ם חלומות"ם כטמא חלומות ואם

יעה אצטטן בפיו בעת האכל יגלה והכרח המור ועבורתם

זה ד' וכבר חבנו החכמים מזה שיעה האדם לשמוע בוריתו

לכן החכמים החכמים ואיבן לראות האדם ידיו בעת החנינה

ואם לאם מלבד הירושל חור חור שיש לו רמז מן התורה

ואיבן חלומות עשה מן התורה שהרי גם ידע האדם שלא

שקך ידיו בדבר חמאס וטמא ולא נתלכך בדבר שיעה

חלומות חלומות לו לשכל בלש חלומות ידיו שיעה היה חלומות

עשה היה הכתוב חלומות חלומות שיעה חלומות חלומות חלומות

חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות

בעה חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות

חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות

חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות

חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות חלומות

פתשון פתח חרות

שוהים האומה והכלוך ואין ימים פסוקים לטוב
 אלה מים שלם וכלל לחיות האומה - לט חרב אה יר
 בחור ואוכל בין פת אר דבר זה שטבולך במטה הער
 שלם בטל יין - מי שחכמה לשאר הן כחך כטילה
 כש החוכמה - ובה החיפך לאוכל טילה חפץ שהחור
 נוח לתוך פיו ואין נובע בחבל - וכן חער נטילת יום
 לחי שאוכל במדבר - ואחר שחור להחכמה מי שלם בטל
 יין ואכל שחור נוח לתוך פיו - וכשום אל החכמה חושש
 וחדר - חטילה לוקח בעל הבית כנס יין בירן וחכמה
 וחברך בחורגה ואברה וחלכות על היין ואות
 בבחור בשאברה וחכמה - ואה נסח הברכה
 חורגה לא פ' טוב כלל - חורגה חללים כלל - חורג -
 לחורגה חורגים כלל - וברוך אליהם חלק העולם אשר
 בחס פתח הדבן וחייך מטמח לבב בני האדם - כפתב
 יין ישחיה לבב אנוש להחיות פנים מטמח ולחם לבב -
 אנוש יסער - ברוך אתה ה' אלהינו חלק העולם בור
 פרי הדבן - ועונן אנוש הבית אמן ויבא ירי אובתן
 ואשרי שיטעמן חייך לוקח לחם בירן ועושה חללים וחורג
 ואחר ברוך אתה ה' אלהי חללים לחם מן הדבן - ועונן -
 אנוש הסעודה אמן - ופוחן פת לחם לכל אחר ואחר חללים
 הסעודה ושופמים - הכל חללים

מי שחכמה

בפרוס

מי שזכרוהו בט"ו י"ח יהיו עשרות רבים
בה לזה ~~לזה~~ לפני כל אדם בשר

פסוקים שהם נאמרים בזכות מהם והם יזכרו
י"ח י"ח י"ח י"ח י"ח י"ח י"ח י"ח י"ח י"ח
נשאלה להם

כל ישראל לבורך על ה"ן והלחם הזה

בעבור שניהם שחזר להם והספור והיה שה"ן חסיד

הלב והזכרון על ה"ן תהיה וא"כ על ה"ח ובע"מ אחרות

שהם אחר להוציא להם מן הדיוק ו"ן ישמח לבב אנוש

להכחול פנים חסיד וזה לבב א"י והקדושים הלזה תהיה

למה חיה כל הדוים וקיים ב"מ ופ"א י"ח וא"כ אנו

ה"ן ועוד הטלס בלחם וכן חסיד בלחם כדק שהוציא

למורהם חביב ע"ה לחם ו"ן כי חסיד ל"מ ושמחה לבב

בלחם ו"ן וכן אחר א"ע"ה וזהה פ"א לחם וספור לבב

ור"ע שהיה חביב שרם נהגו וחזרין תהיה על הלחם

ושניהם על ה"ן ואין חסיד שהכל אחר בלחם וב"ן בין

שנין תהיה ב"ן א בלחם כי שניהם שחזר הלב וחסיד

אחרם א"ן כן הענין בשאר החסידות כי לא יבין לבין בשאר

החסידות תהיה חסידות ה"ן והלחם כי א"ע"ה שגד שגד

החסידות חסיד ל"מ אנו א"כ כחם הלחם וה"ן ופ"א חזני

טובי חסיד הזה

ובל"ל הקדושים אכמוי אחרים לבורך על ה"ן תהיה שניה

אשר

אשר בי שחן אלהים ואנשים ועוד על הלזה אשר תפלה
בארונה וזה לבב חנוס יסעך ואנו האלה הכבדן ואלוה
יש בין בית שמים ובין בית הלל על דא לא יבדק תהיה דא
על הלזה דא על היין ומשוב לחפון

ואחר שבעה המופים כשיתהלל לעולם האמון שזמן ל
הן ואמרם אומר ברין אלהינו אלך העולם שחן
נהיה ברבון ואוכלים ושותים עד וי ספרנו יס יס וזה
לכונן בברכת היין שיאמר לבד ברכה הארונה שמים
ברוך אתה ה' אלהי מורא פרו הבין האן הרטות בירור
בהקדמות שכן יין נאכל לברכין על המטקה היום וחסונה
שחמדה לבן לשתות ונכחן לירי חובתן וזה הפירוש בין
שיבדך קודם ברכת המופים דא אחריה כי קדושת ברכה
המטקה אן ברכת המופים אינו אלה במטקה היין לבד
בכל יום וכוס ששותין לברכין עליו ותשבחין תהיה
לברכה ית ואח"כ לאכילין בורחן התחילה ואח"כ
לאכילין בנן המקדש העבדים וביאת המשיח האל יביאנו
ביחודן אמן

אמרינו בכנסת כללם נכללים בארבע הורקות שתתן החמיה
בהכלל כל יום טוב ובקר והם ה' אלהינו אל אשר אהב
ונרתן התחילה אלה ואלקדשן בית התפלה אלה ונביאין
אמת ונעל שחר עקרי הארונה וסורי דרת נא לא בשר נוסחא

פסוקי פסוקי

בכוס חמשי פותח בנר מורה לזרע

והלל ה' על ימיו

בכוס א' פותח בנר מורה לזרע

והלל ה' חסד ל' ימיו

בכוס א' פותח בבית אלהים

והלל ה' מורה יצירה ב' מל' ימיו

בכוס א' פותח בבית אלהים

והלל ה' מורה יצירה ב' מל' ימיו

בכוס ט' פותח בארון בין ירושלים

והלל ה' מורה יצירה ב' מל' ימיו

בכוס א' פותח בבית בין ירושלים

והלל ה' מורה יצירה ב' מל' ימיו

בכוס י"א פותח במנחת טלית הלב

והלל ה' מורה יצירה ב' מל' ימיו

בכוס י"ב פותח במנחת שבת ירושלים

והלל ה' מורה יצירה ב' מל' ימיו

בכוס י"ג פותח במנחת חנוכה א' נר שבת

והלל ה' מורה יצירה ב' מל' ימיו

בכוס ט' פותח במנחת אהרן הכהן המצח לכל בית ישראל

והלל ה' מורה יצירה ב' מל' ימיו

בכוס ט"ז פותח במנחת כר נביא וזואל

והלל

והוא חנוכה פסח יום שלם יום

ביום י' פסח בחנוכה ובנו עניי הכסף והטוב
והוא כל חלק לו ביום זה וזה ענין י' חזק לר-
פך וזה י'

ביום י' פסח פסח חנוכה חנוכה
והעם ענין חנוכה

ביום י' פסח חנוכה חנוכה חנוכה
והעם ענין חנוכה

ביום י' פסח חנוכה חנוכה חנוכה
והעם ענין חנוכה

ביום י' פסח חנוכה חנוכה חנוכה
והעם ענין חנוכה

ביום י' פסח חנוכה חנוכה חנוכה
והעם ענין חנוכה

ביום י' פסח חנוכה חנוכה חנוכה
והעם ענין חנוכה

ביום י' פסח חנוכה חנוכה חנוכה
והעם ענין חנוכה

ביום י' פסח חנוכה חנוכה חנוכה
והעם ענין חנוכה

ביום י' פסח חנוכה חנוכה חנוכה
והעם ענין חנוכה

ביום י' פסח חנוכה חנוכה חנוכה
והעם ענין חנוכה

פסוקי תהלים

הוא ר' לעולם רחוק בכלל הפסוקים וזהו הדין

הודות וביהם המלכה עליה והפסוקים

בסעודה הגדולה היום ביום שמו ית' והוא פסוק זה שהיה

יש בנסות חרות אולי שהמלך והן המעוררות בפי

ענין הסעודה זה המילה ה' לזמן ה' לשלוח חרות

בנין הארץ ואלהם ה' לשלוח לזמן ה' והוא

ענין לזמן בפסוקים המעוררים וזהו לשלוח

וזהו שיש בו בשלוח ענין ברכת המלך והוא

מורה עשה מן התורה פסוק שבזמן הזה נוסף

ברוך המביא ברוך המביא ברוך מורה ברוך

המביא העבים ברוך מורה המביא ברוך

לזה לזמן בשר בשר ה' המביא בשר שוקק ופס

ועבד מלך טוב לזמן בשר בעת רעה ובימי רעבון

ישבעו ויכלו וישבעו ויכלו את ה' אלוקי עבד

ה' לך בית ישראל ברוך את ה' בית ישראל ברוך את

ה' בית הלל בשר וירא ה' ברוך את ה' ברוך ה'

מפני שיהיה עמו לעולם ה' יאמר בלשון

ופשטן המלך יאמר ברוך ה' המלך אשר

לברכה הן הן

ואם יאמר יאמר יאמר ה' ברוך ה' המלך

ברוך אתה ה' ברוך ה' המלך אשר

נחמה

פסוקי שבת

והפסוקי שבת על הילולת יצחק אבינו ביום

מאכלנו וגו' על סופו

וזהו לומר אלהים ביום יצחק אבינו

כדי לומר את בעל הבית כח שיצא בבור

הואו של שבת

אין משיח בברכה של עם הארץ הנחמד לטוב

ולא בברכה הואו על שיכלה האברך בברכה הארץ

אין ברכה האו

ביום השבת יסוד הברכה על סודת תהלה

בערב שבת אחר התפלה הולך ובבית

ויושב ללמוד השבת ועושים כוונות אלהים וקוראים

פס"ו ביוה"ט קורא את יום השבת על ה"ו ומאכלים

בברכה ה"ו מענין היום כי כן תקן האבות בכל יום

קורא שמור להם על ברכה ה"ו מענין היום היום וכן

בברכה האו בעבור אכילת היום היום כח פול שבת

בכתובים בער הוספת היום היום וקוראין על נס הקורא

ויברך השמים וגו' ויברך אלהים וגו' ויברך אלהים

וגו' וברך אלהינו ה' אלהינו וקורא את

יום השביעי מכל היום וגו' וברך אלהינו ה' אלהינו ביום

על הבן ומינין משה לבב בני האדם ככתוב ויין יטא

לבב אנוש וכל ברוך ה' אלהי האברך והקורא את יום

השבת

פסוקי פסח היום

השנה לעלות ישראל וברוך עליהם להם הנה בן
שטון ושמה ובורח פני הנה אמן ואחר כך טעמו
ועושה ברכת המוציא וברוך במסות יין כפי מה שהכונה
זה לקח זה להחיות ונתתם להם ונתתם לה
למסות ברכת המלך עוד מאמר לענין היום יאר
לך נוסחתי

ברוך אתה ה' אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם
לך ה' המולה והגבורה והתפארה והנכח וההון
וגד והעשר והכבוד מלכותך ואלה וגד ועלה עלינו
מוריה אכסנין לך וגד ואנחנו בברך יהי מעלה ועד
עולם העלמה

וזה תרצה לקום זה תאמר בןך האכילתו שהכונה
למעלה עם נורה לה אסרע שר ואכלת ושבעת
ואכל מאמר פסוקים אלה שהם לענין היום ושמו ביני
ישראל וגד ביני ובין בני ישראל ויהיה חטה וגד
שמה יהיה מעשה חלסה וגד לה תבער חט וגד
את שבתות וגד איש אמן ואבין ועבדתם את ה' אלהיכם
וגד וביתם חלסים כל טוב וגד ואכלת ושבעת וברכת
בית ישראל בית אהרן בית הלוי יהי ה' ברוך ה'
מכין ה' עמו לעמנו יתן ברוך ה' לעולם אמן ואמן
וזה תרצה להחיות מאמר ברוך אתה ה' וגד ער
ברוך

פגמא | פגמא פגמא

[illegible]

סתמן כתב הדת

ברכות בשבת וטובים בין לחיותם ד' ופולגים תחת
שני חיים ורע שכל חבלי הקדשים אחר לבורג תחת
על היום וא"כ ~~על היום~~ על היום כי ברכת היום
חל לחיות שבת ורע לכל איש אחת חליותה ית' -
ואלוקה בין בית שחל וכן בית הלל שבת שחל אחר
כרעם בעל הקדש וכן בית הלל אחר בהפך אחר על היום
תחת וא"כ על היום והוא אחר שחל היום לא הייגר יפול
לא לעשות חמט ובית שחל אחר שחל כחז לא הייגר חמט
אל היום וכן הנה השתה ששעב שחל יחלש היום נעשה
קדוש ברוב אחר כגון רבש תחתם אר רבדים מולתם
תחתונים הלא תחת שבת וטוב טעין להם ין הקדש
את היום הנה במשקל הרבט מולתם ונשעם אל התקון
ואחר כן עושים ברכת המוציא ואחר כן עושין ברכת
שהכל וא"כ חברים בנסות ובסוף הסכילה עושין ברכת
המזון בתוספת ענין היום ובפסוקים נאותים למזון ולשבת
כרי להחיות מה לך נסה ברכת המזון בשבת
טוב ה' לך ורחמן עמך שבשם לך לך כלל
ויפנה מלכותך כלל נותן להם לך בשר כלל
הנה לאל השמים כלל ימי חסדך ה' עליהם וברך
בזר אתה ה' אלהי ישראל אבנך חלל לך ה' חלל וברך
והעשר והכבוד וברך נעמה אלהים וברך נאמנה וברך
יה וברך

chew 12

פסוקי בית הדר

בן ישיה לבנו וגו' יהי חסדך ה' עלינו וגו' יהי נה חסדך
 לנחמנו וגו' ה' לכונו יבורך צור את בית ישראל יבורך את
 בית אהרן יבורך יהוה ה' וגו' יוסף ה' עלינו וגו' ברוכים
 אתם ל' וגו' הקטן יהיה לאלף וגו' ה' יחתך חרצין וגו'
 חגביל ישועות אלמנו וגו' בונה ירושלים ה' בורא נים שפתיים
 המטל נפח עמנו וגו' ה' עט לעמנו יתן ברוך ה' ל' ל' ל'
 אב יהי חגביל אלף בעל הבית ואי לחנו אהרן יבורך בית -
 אהרן ויהוה יבורך את בעל הבית הוא יבורך את הטל
 הוא יבורך את האסובין יבורך יהוה ה' וגו'

ראוי הוא להיות האכסניא הוא העושה ברכת הטל כר
 לבורך את בעל הבית כי אין חורר העולם לבורך
 האדם את עצמו ואם יהיה בעל הבית חגביל כשצוה
 ביצור את בית אהרן יענה האכסניא ויהוה ברכת בעל הבית
 ויטלים ברכת הטל עמו

וראוי הוא להיות בעל הבית העושה המוציא כי הוא
 ירד עת האוכל ולא יבורך האכסניא אלא א"כ
 נתן לו נשוא בעל הבית יש נשוא לאשה להוסיף בנות
 בעל הבית ולהוסיף ולהאריך בה ולקח ענין פסוקים טובים
 כגון ברוך אתה בעיר ופסוק ברוך יטב ארץ ופסוק יבנה
 אתן את הברכה באסמין ופסוק יבנה ה' לך אלה אורח -
 הטוב ופסוק מאל אבין ופסוק ופסוק ויתן לך האלהים

פתרון פתח הדב

פ"ב

ופסוק יעבור עליהם פסוק המלך המלך אורי ופסוק
 ויהן לך את אבריהם ואלה הן הפסוקים כמו הפתח
 רש פסוקים שהורה ושבב לספור בשבת ועושין ברכת
 המלך בעור היום אז יתכן להיות האדם וזה
 לספור ספורת עוב בבית בשבת בעור היום כמו -
 סיקרי הענין בימי הקץ והנה לא יב לבדך ברכת -
 המלך בנסח אחר וזה לך נוסחתך אם תשיג השבת
 וזה לך - לא תתענה עליה איש חסד ואביון ופזרותם את
 ה' אלהים וכתבים חלשים וגו' ואכלת וטבעת וברכת
 את ה' אלהיך וגו' בילך

במלכותי שבת חבורין בכנס יין להבדיל בין הקדש
 ובין ימי החול ואחרים פסוקים נאמרים
 בהבדיל השם אחרת ושמעון אבאיה דאורייתא ויבניסנו
 בשבת ימי השבוע בשלש ובשלושה ולהעביר מאנו כל
 חטא ועון ועבירה ובכלל להסיר מאנו חטאות הפחיתות
 אם היו כבר גביענו ולהרביקנו בלמעו והבין תורתו -
 התולדה ובכלל להתלבש בחזות השמחות ולהורוהו
 וירך עין הימים ואומר פסוקים חזונים על הבור הקדש
 מהחול וזה לך נסח הדבורה

כוס ישועות שש וששם אורח אנה ה' מושיעה
 נא אנה ה' ח' ברוך ה' בשם ה' וגו'

א"ה

פתיחה ביום הרביעי

וכל היוצא עליון עצה טובה ולאטטבה טובה קימחן וקיס
 עכבן כחמור וסנתי זה אשר אהן וסנתי זה יוכל היוצא
 עליון עצה טובה ולאטטבה רעה בטלחן השחורח הסחורח
 האביהן הלקח האטטבה חמר עכבן כחמור טוב פחד ומור
 דבר דבר וכל יום כי עכבן זה רבות האטטבות בלב איש
 ועכבן זה היום הקדוש כי זה כחמור יעקב וזה זה ברוך זה
 זה אלהינו זה חמר עכבן הרעות החמדות החמדות
 חמדות ומעל במעל כל בית כלל עמך בית ישראל אהן
 ואם תראה לקצר תראה הנה ברוך אהן זה אלה החמדות
 אנוכי עמך בית ישראל אהן וברוך אלהינו חמר חמדות
 בן קרש לכל והנחן לכן ששון ושמחה וברוך פרי הגפן אהן
 ומשלים והשופטים יעבן אהן

והחגים הם תראה להאריך כפי מה שתקנו הסבות עה
 תאמר אהר בית ישראל אהן קרש שתי הברכות
 האחרונות אלה בראשית בראשית אלהים ער יום אהר וזה
 חג אהן בעיני זה וחג אהן וסכל טוב באר ליטועתך
 קרש זה ילקח דוד הלך וברוך וסנתי זה ואחרתם כה לא וזה
 חג אהן חלל זה ער כי בטלה תאמר וזה אהר זה
 אלהים תאמר וזה ואם הרבה זה זה וזה אהר זה אהר
 חג אהן שיר למעלות אהר עיני אלה החמדות וזה כלל
 החמדות ואם תראה להאריך יתור תהלוך יעטב בסתר

פתיחה

פתשגן כתב הדת

עליון ואשכח מאחור שיר למעלות ותשחר ברוך אתה בברך
וגד' ברוך אתה בעיר וגד' ברוך טבאך וגד' יתן' את
אניבין וגד' יכר' אתך וגד' יפתח' את אנצור וגד' -
אשרין ישראל וגד' מלא אבין ישורן וגד' ויתן לך -
האלהים וגד' יעבדון עמים וגד' ויתן לך את שבת בונת
אברהם וגד' המלאך המלאך אתי וגד' כי אלהים נושע
ציון וגד' בך' חסיתי אל. אמונה וגד' הטה אל אלקיך.
מחר נושיעני וגד' אלהי פלטי חיר רשע וגד' כי אתה
תקותי' וגד' עלך נסתחבתי וגד' השלך על' ימך וגד' -
ואתה אלהים ברורים וגד' תנום יוך על כרך וגד' -
ברוך אתה' מלך העולם המכריח אנוכי עלון בית ישראל
אמן. וברוך אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחל
והנרתן לער טו' רפה אמן.

בראש הדש מהבר בברכת הין בסעודת הערב
והיום חפצן הארש והאכלים עליה

לך התקינו ביום הארש נסה ברכות בנוס יין אלה
כלה גאון לחבר פסוקים בכל יום שחזה בעץ הינס
ההום. ולכן תקנו את בראש בברכת בנוס יין בערב וקרו
הברכות האלה וזה לך נוסחתי. קטן לך כי טוב כלל
הערן לאלהי האלהים כלל. הורן לארבע הארבעים כלל
ובכך אלהינו חל' אשוי קדשנו במערתנו. ומהרה לך הדותנו.

והענין

פתשגן כהב דרה

והרענון בפלגותיו ויין לנו את שתי האחרות למה
לסימן חיים ונאור את השמש לילדים ושנים ואורה
למפרים ורשעים חרשים ערים נאמרים בהקדוש
בוגלותנו לפני אלהי ובהודות בזהך לשמש אלהי
בר השמש אלהי הסתתר בערב קיחה ערומה ער
מחן בטהרים לכל עין יושבי ארקים ככבוד עשה
יום לאושרים שמש ירע חבואן כיכר ימן עולם וער
בטהר נס וברוך אלה אשר בזה עק גמל וגל וברוך
אתה ה' המקדש את עמך ישראל ברחש חרשים ברחש
הירח וברוך אלה הנרין לנו ששן וטהרה ובורא כה חל
נה נסה ברב היין בעכאל ביום

ואבלים כחן כן וסני לחבר פסוקים נאמרים
לענין היום בזכות החלן בערב ובקר
נה לך נוסחתם

ברוך מאכילנו ברוך מאביענו וגל ער ובימי
ועבדן יטבעו ויחבר אלה הפסוקים בערב
וישמו אלהים יהי חסדוה וגל עשה ירח לאושרים וגל
כיר ימן עולם וגל כי אלה שחוק כי הנה אלה נוח
ויעתים לער לעולם הנני לאלהים עלמך שאל
מחיה הרע בהרש הלכה הלל אלה חן השמים
ער כל נכבד אור וזיוה שחיתכם ומלוערופם ובראש
ארשיכם

פתיח פתח דרש

דרשיכם וגו' ואכלת ושבעת וברכת ה' אלהיך וגו'
בילתך

ובסעורת הבקר תחבר בברכת האמן אשר כל

כוננו ה' ענין מוסף הדרש

שהנה מן ובראש דרשיכם תהיינן עולה לה עושה
ונסבך עם פסוק ובינך שחיתכם וה"ל תחבר מלמור
הללויה הלוך אל בקרשן הב"ע וכו' שיהי מלמור מורי על
היות כלל הגלגלים והעולם השכל עבדים לו ית' כי הנה
בזאת ואין אלה בלעזר ית' והיה הנה ושבעה וגו'
אמנם ב"ה ניסן להיות ראש לחרשים והנה להבדל
קדם ענין הדרש כסוף הדרש לה לכה וכה

הרשי

בערב הנסה שהנה יורה

ל"ל ט"ו בניסן שהנה חב המלכות הוצו החכמה

לקרוא הדגה קורס האכילה והנה חבור בספרים מבינים
פעולות השם ועליון ופבלתותיו השם עשה עם חבורתו
במלכיות ושלח יורה על ענינו והנה חב לקרוא כנגד
אנשים אנשים ואף כרי לטמון הכל כל בעל ואותיות
עליון ופבלתותיו חמור שחמור ולענין תספר בחג' בן גר'
והנה החכמים קראו ללשון הדגה בשם המורה בנשים
כי אנשים כבוד הבין הענינים והנה חב ופבלתותיו בחכמה
וה"ל לקרוא שחילת ימים ללשון חכמה מלמור חמור

שלא

פתיחון פתח הדת

שאלון להם הש"ת וא"כ חברין בכנס יין ואמר הכהן
להבר בכנס יין מעבין ימים וא"כ נוסחתי
הורן לה פי טוב כלל הורן לה כלל - מורן לה כלל -
וברוך אליהם מה אשר קרש את עמך ישראל -
באג האלות האלה ובאונעו שלמה ובחורש קרש אמן -
ברוך אלה אשר ברא עק הגפן ותינו חלב ודב -
וכן בברכת האלה אשר חילץ להם פנין מן הארץ אמן -
וא"כ אהבו מכה וחמור וחבוק ואמר ברוך אלה ה'
אלה ע"ז על אכילת אלה ומורן אמן - ובסוף האכילה עושין
ברכת האמן ואחרים מעבין חג האלות וא"כ אחרים
מעבין הפסח כי לא נתייבנו בן בלנות - אחרים חותמין מאנה
מן האלות ואחרים עושין ברוך הפסח כח שיצאת וזה
לך נוסח ברכת האמן

אלוהי לך ועבדך וג' עז והתענדתם מאין נבונה
כח שכתבנו נוסחתי ביום השבת וא"כ אהבו
עמך והיה ימים האלה ואמר אלה מועד ה' וג' והיה ימים
האלה לך לזכרון וג' שבעת ימים האלה האכלך וג'
כל העמך כח שכתבנו בתפלת הערב בהגדה עז לך ה'
אשר חסדך פאטי צונן ואמל'ם ואכלת ושבעת וג' עז
שוכן יושלם הללויה וא"כ אהבו הללו והודו ומורן הללויה
הללו עבד ה' וג' עם אומרו בזה שראל מואר' ומאמר

אברהם

פתשגון כתב הדת

אהבה כי ישמע ה' ואלמנה הללו את ה' כל גוים וגו' ואלמנה
 חזרו לה כי טוב כלל עד סופו ואומר ה' עמנו לעמך יתן וברך
 בירא
 ביום יתן לניסן שיהא יום ראשון
 לחד האבות מברכין ה"ן ועל האמן בעין מה שברכין עליהם
 בלילה ראון כרך להכפיל
 יס האונגר יום השבת מברכין בתהלה ובסוף בעד השבת ובעד
 חנוכה ויקריאון ענין השבת לענין האונגר כי השבת קורא
 חן האונגר וכל מה שהיה לברך השנה על היום הוא הקורא
 כי כן עשה הכתוב בחפיו חספי הילדים הטובים מאד
 תהיה חסד היום שהיה נחלה ברוב ימי השנה כח שבת
 הענין בפרשת פינחס וכן יהיה השבת קורא וכלל
 שהיה בעד ה' בכל שבוע וראש חודש אדר שיהיה
 פעם אחר בכל שלשים יום על חוב ונאמריהם יהיה
 הפסח שהיה חובה קרובה וא"כ אב האבות שהיה בניסן
 וא"כ זה השבועות אחריו וא"כ יום חנוכה ואחריו
 יום פסח ואחריו חג המסכות על סדר חודש השנה
 כפי פירוש ית' וכן יהיה לך ידוע הענין שלא חסדך -
 להכפיל הבשר כשיקור שני ימים טובים א' שלשה חלה
 שורכס לקרוא פסח כעין שהל שבת ד"ס א' שבת ע"ה
 השאר הילדים טובים א' ר"ה שהל להיות יום חנוכה ושבת
 חנה לעולה בברכה ה"ן וברכה האמן האהובים לבנו

ופנינו ובהנה יחזיק הקדוש וזהו המעשה
 וזה שכל להיות שבה נהגו תכלה ענין העצה והנה
 ענין הקדוש ונשלים וכן בינים תרועה נהגו ענין -
 שבה ואחר הקדוש ואחר ענין יום תרועה וכן ישאר
 בחול המועד של חג המצות מאשרים בברכה המזון -
 בערב ובבקר ענין הערב טלית הכתוב בסור
 התפלה ואינם אומרים הלל וברכה היין וזהו כח שחזר
 בינים ראשון אינו חוסך ולא גורע
 ובברכה המזון של שבה טלית להיות בין שבעה ימי -
 מאה אחרים הדלל כח שהתקין בינים
 ואין בין להקדוש וכן בשביעי עכר מאשרים ענין הכתוב
 בסור במשלה ליל בברכה המזון ובברכה
 היין מאשר ואחר כח שחזר בינים ראשון ובמה -
 השבועות בברכה היין מאשר ואחר ובין אחרת ח"ה
 אשר קדש את עמך ישראל באה השבועות הזה ובחול
 שחזה וזהו קדש שחן ואחרם בבכר ה' לעולם אר
 ובברכה המזון מאשר כח כן אהי אהי בערב וכן בכל
 חולו בכה הוא ענין יום חג השבועות הכתוב בתפלה
 ליל בסור ואין בין להקדוש וכן הוא היין
 בינים תרועה וזה הסכנה השבועה ושמתי על כנה טהרה
 מאשר את השם בפנים ין על שידוש את עמך במעוררה

כתובת פתח בית

הזרועות והברכה האלו מאשר ענין המועד הוא הנהגה
בתפלה לילך בסוד נאמר המורים הלל בסוף ברכת -
המלון בשנים מועד אולם השמן נשבעי של חב המלך
כי לא היה לפני שגשג ית' המורים
בכל מועד מועד זה דורס להבדיל בכס יין וסגולה
תוך ברכת היין המבדיל בין קדש לחל' ואם
הל' להיות יום שבת דורס המועד לחל' להיות מועד
המועד שבת ואמר המבדיל בין קדש לקדש ויהיה -
כמנהג
הין כרך להאכיל סוד הכנסת
בית המועדים כי כבר האכילם למעלה וביד המהיל -
לקצר ולהאריך
ופן בארבע טפחות מאשר

בברכה האלו קצת מסוקים מענין היום הוא ואמרים
ברכה האלו של ימי האור שהאכיל
ופן בימי פורים מברך על ברכת היין ואומר ב"ה
המכרים אנוכי עמו בית ישראל וברוך ש"ה הכותן לנו
ש"ך ו"ך ה"ה וברכה האלו נאמר ימי האור ושיביע
בפסוק ואכלת ושבעת מאשר ענין היין ופירות מן כי האין
בן המהיל האכיל אור כל המורים ונ"ך ער ופנה
בספר כחן שכתב בסוף מנהג אסתר

בית המועדים המהיל המכרים בתקון הכנסות לשמות
כוס במנהג המורים ואסתר וסדרן בהן המהיל נחמשה

ביום פורים חזב יחזק לחרבות

בכנסת לטובה ולשלום ולתהלה ולתנופה ולתנופה

לחם טהור נהוג בשער הים ולשלום חתנוף חיש -

לרעהן בל שאלו לעצמות חרם יח חשמה ושתה

ומשלום חנוף חיש לרעהן וחתנוף ללבושנים וכהוב

והחוש אשר נהפך להם מלך

הפרק הרביעי בסוף חזרנות והכנסת בבית

חגנים לחילה ולחוסן ולגטוין

ובשער טחנה ולבתי חזבלות וחי הושח חתניל נח -

שילשן אחיהם מלשון חקו חוג הסעודה ושכחה

בבוכות נאולה לה לענינים

בסעודה חתילה לוקחים נטילה ימים בבכורה בבכורה

והפעור כנעורה כפי סדר ישיבתם וחזר כן על חין

הדור שבהם באכמה ובשנים ועונן הכל חמן ויוצאין

לירי חזבתן ואחכ חזר כן על כזר נחם בלגיה וחזר כן

על חזקת ואובלן חלנה ובעת הסתיה חסדרין הכנסות

כפי חלנה שחזרנו אס לקצר אס להאריך הכל חיד

ביר חתניל הככר חנה ופשיג'ער בכוס חזרון -

שהוא בביטת חמשים שורה כוס לאב חמול נלחול נלך -

ואומר בשחמה חמוליה חילנה וחילנה ועונן חזר חל

ישחקים ואחר ק סותין כוס שני לשונותיו של חמול

כל

פתרון כתב הדת

כל אדם נפיו מעלתו וכל הקורס במעלה קורס בסוד
כוסן ואח"כ שותים כוס למשתדל הסעודה כל אדם
מעלתו ואם ירצה לקצר מזה כלם יחד ואח"כ שותים
לבעלי הבית אם הסעודה היתה בבית אחר אוקלת בית
המנוח גס ישבן לאבי המנוח והיו נרת כוס אם הם
נכבדים גם הם חיים שותים בשמחה ואם חתים
במנוחה גס ישבן לקרוביהם גם הם נכבדים והם
בחי"ס וכל הקורס במעלה כוסן קורס גם היו כלם
חיים הן חתים אבל הם קצתם חתים וקצתם מורס
כבר לעולם כוסות של חתים קורמים בכל שנתן ונענו
במנוחה כל סעודה שחיה בזה לאמר באמנות ובה
בשירכה לאמר פותח המנוח אשירה לך בחי
והמסובין יענו האמרה לך בזה בעורי יאמר טוב למורו
לך ועונין לאמר לשמוך עליך יאמר פותח הדלת שם חלה
בשיר ועננים ואמר לך בתורה יאמר פותח בפתיחה אחרת
מכסותים אחרים ויענו המסובין תשלום עין מה פתח
מה כרי לשמוך המסובין לשמוע המנוח השם והוראתו ית'
ומסור המנוח כרי האמר הנה על פי נכבד השולחן
לאמר כל אדם כרי ונשיא של האמר מקלסן אומר -
המסובין כוס יין ואומר הכנה הן אחר המסובין כוס
לאמר ויענו המסובין טוב לבעד ואח"כ שותים לך כל

המסובין

המסובין כנס יין כפי העלתו ואחרים בשחית כבד
 החומר או בגדל העלמ. והעם פונים הדל שחית
 ירבה העלמ. גם הוא ישיב לכל יין כפי העלמ. ואחכ
 לוקח כנס בידו ושונה לכל המסובין ברשות הדגור לגדל
 העלמ כנורכס. והם יענו הדל ירבה העלמ. וכן יעשה
 בהשלימון הדגור ששונה הוא תחלה כנס למסובין ואחכ
 ישתקלן הם. וכחן כן יעשה בעל -
 החלה או החתן או השוטבינים ובכחן ה' ששכן המסובין
 כנס עליו. אחר ששכן לו כל המסובין לוקח גם הם כנס
 בידו ושונה למסובין ואחר ברשות הדגור בגדל העלמ
 כנורכס. והם יענו הדל ירבה כבדן ושלמון העלמ.
 והם יפולקלסן יתר ולחזור אחרים כן יאחזו בנין בענין
 בח"ן ביתן ויתן לן כלכבדן וכל עכין יתלה ואחכ
 שישלימון הכנסת עושין ברבת המון כפי מה שסדרנו
 בשבת אולם ענין היום וזה השחית בשבת יעשה כחנכד
 להנסיק בברכת המון וה"ן ענין השבת כחן שסדרנו להעלה
 וזה ישתל שחית המון יתן ויתל לעשות סעודת ביום
 החילה מן הדגור. נשיב לו חלה שחית יעשה הדגור
 חשבה גורל ביום החלה גם יכה. כלומר ביום ששחלה
 לזה חשד בן והוא יורד החילה. אעפ"י שחלה מן החכמים
 מושן ביום אחר. והנה ביום החילה מושבין שתי כסאיה

קי

۵۷

כנסת. שהם פגרו חובל הוראת ופוסג'ית הטשית וז

אם לקצר במעשהו או להאריך

אם נקצר התחלה ס' להחיות

כתב יד

דבר יין התחילם כשרוכים להחזיק מקדושת
בבית היין ביום השבת דבר לכבוד יום
שבת לקדשן הכבוד בפרט יתרון בעשרת הדברות
עו וקדשן וא"כ מתחיל הורן לה' פי טוב כלל פלגה
סעודה ה' גדולה של לנן שנמשך המנהג כלל ישראל -
לעשותה לעמים ידועים כשרוכים האדם
מחל עולם לו שנוכל מסכנה גדולה לו שבת חזקת חזקת
וידור לעשות השלחן הדוד לאכול בו העניינים נאביוני
העם וקוראים אותו שלחן של עליהן הנביא אשר לטוב כי
מז' אשר עבדן מקדש אותו בכל יום ועלין נאמר
ואלף הברית אשר אדם תפלים הנה בל' וגר' והנה
למה השולחן ענינים משנים והשולחנות שהכונן -
בבית עתה
שוכנים להגדיל השמחה בשלחן הזה שעושים חתן
חור וקוראים ספר תורה חבית הכנסת לביתו והנה בעת
שנכנסין חן השלחן לבנות בבית המטבח ונאביונים חתן
עם פסוק ויהי בנסוע השלחן והנה לוקח אותו בעל הסעודה
וקומו חתן וכל קרוב קרוב אדם נכבדים ללכת
ער ביתו לבבד הכורה והתחילין בעבון ויהי בנסוע השלחן
וגר' ופסוק יקום עליהם וגר' ועתה קומה ה' אל' וגר'
כהניך ה' עליהם ית' וגר' בעבור דור עבדך וגר' והנאביונים
השולחן

ק"ח

פסוקי חזק

השמים מספרים וגו' ואלמנה רבן ל"ה בני אלה ואלמנה
 ה' ה' וגו' ואלמנה אחרים טעמים לבנו המורה
 ותקלה ותאריכים האלמנה כפ' אריכות הדרך שבין
 בית הכנסת ובין בית השלחן ופסוקים בבית המדרש
 אחרים האלמנה יעקב ה' ביום הזה ואלמנה שיר למעלה
 אשם עיני אל הארץ עם יושב בסתר עליון בעל
 הבית ואנשיהם הספר תורה בתקוה בראש השלחן הקדוש
 החן כי הנה ארון כל הארון וא"כ יושבים חסדי צדק
 תלמידי חכמים וא"כ שחן בחורים קרמים לטבת בלחן
 והנה שנים כלום בחכמה כש בהיותם עליו הארון
 ויושבים כל העם איש איש כפי מעלתו והקדושים והמורים
 השלחן כפי סדר שער השלחן שהם כפ' וקורא שיערב
 על היין והחיל הדור שבהם ואמר האלמנה יעקב ה' ביום
 הזה וגו' וא"כ חזק על היין ואוכלים חמדה בכל שלחן
 גדול ושמות הכנסת כפ' חמדה וזה השלחן חמדה
 הנה לקדש כלל ענין קדושתם ואנשיהם הם ירדו וא"כ ירדו
 להרבנות השלחן קודם גם שער הקהל ארמים ואנשיהם
 כחן שעשה כן יהודה דהי יהודה בשלח יצר אחר שחזר
 חזקא לקסעבדנה לחזק שם חמדה חזקא שעשינו חתן
 חזרה שחזרנו שם אחר בבית אבונן יצר באחרות ושירים
 עם הקהל ואנשיהם חזרה בשלח חזרנו חזרנו וקדושתם
 וזה

כתבון בית הור

לכלל הקהל הקטנה ועד גדולה ובאן כלם ויאכלו וישתו
ובבקר משכב הקטנה גם אני ספר תורה אחר בוקר -
דביתו האנשי גלות ספרו וחולכתו יחד עם הספר תורה
שדבאט בבית בשלח הענייט באורח ושירים כלוכן
כאשר הייתי הוצא לעשה קאה כחה טנים והאנשים -
שאני יאכני לראות בטובות בחינת לשמחה בטמחה בעין
להתהלל עם החלקי אמן ואכלהם בזה השלח

האנשים בפוסות חתי ישראל ונפרט הנכבדים טניהם
וחכמיהם שכבר חתן נפשישתן כוס להוב ובען עין אל -
אחוריהם בחנוכה הרב ובען עין נשיא ראש הגולה אשר
בסלם החכמה עליה ופתח דבר התורה והחיר עיני בני
הקורא ואל זה ואה קרא נרבים השבע מעון והעברה
ועם המוסים והנפשים עכר מלחמה לגרור הדמיונה
וכך העם המסובין עונן לכן אהלך לו בנבים וגדל ומטליה
הספורר בחנה

חור הקרה בני האדם שיה סוף כל האדם ונשי קרוב
המה בחנה האנשים איש איש כפי מעלתו וכל הקהל סגוב
ובעת האכל שירצו לאכל להם ולשבת כנס תהנוחין -
לקחים נטילת ידים ואהב לקחים כנסת יין כל יין חן
האנשים וגם האנשי הקהל הנכבדים כל יין כנס אחר ומבקר
חנה נבדר האנשי הקהל בשבדון שפה בלי נשאלה קולו

לירדוק

ק"ב

פתיח בכתב הדת

מדינת ישראל ממשלה ושרה הקהל ואין צורך לומר המבליס
יושבים בשבועון לב ובשמואל וחברך ברבית היין שביולי -
היה וא"כ מועדו כלל הקהל וא"כ חברך על מלה ומוק
בה שנים לכל א חברך על מועדו במנהג ואוכלים כלם
ומסור הר כנסות הרשונות כנגד ב' הקדוה וכנס חמישי
לכר וללילה הנביא נכל - בשפה ומה ובשבועון כה בשנת
המבליס כמון שומר ית' דערך דנה ליחלקה הנביא ע"ה
וא"כ מתחילים לשתות במנהגות דתים כנראה ברמי
אמר כן יקד לכר צורך לברכה ומסור כנסה מנהגים
כפי סדר חיות הנביאים ושונה כנס לעקר המבליס
ולעקר אשה ולקדוהיהם האחרים הם דין נכבדים
אם שנים להם ואם שנה שניהם כל הקדוה במעלה
אז באין לייתר קודם כנס חנוכה וא"כ שותים כנס ^{לגוה}
המסור שנה וחברך ברבית המלון וא"כ לוקח המלון
בירן כנס אחר אחר שיעשה ברבית המלון המסור בימי -
אלו ומשם הקדוה כנס תפוחין שבו יחל פסוקים בערב
למחרת המבליס ולמחרת חתים ומי שנהג חז במבליס
נהג המבליס השנה שנים ושנה שנים במלון המלון
לפניהם המעשים בלעף ומתחיל חתים ומלון המלון
מה לך מוסר -
שם על המלון ברבית ומה מלון וא"כ המלון

לדבורין ודבר אורן חזק

כיום
 יבחינון לה עושין דבר בעד ליל וליל של שבעה
 ימי האבלות פעם א' ביום ואפי' בליל הדשון חל'
 ימי לילי האבלות כבר עשוהו ביום הקבורה אורי שגבון
 פקיד ופסוק בעבר כי איתר דיה בער היום האז ואז שבע
 מיטעה בלילי יהיה בער היום האזר כימי הבחירה
 ואחרם לא יעשה איתר בערב שבי חמני כבר הטבת יסדי
 הכנסות וטעם הברכות סדר א' הוה בסעודת להם תהאמן
 בערב ובבוקר
 משה רבנו ופרץ גרול -
 אפי' נוסה בליל אבלות בהבאת מאכלים כל אחר ואחר חבני
 ישראל התנהאים את האכל שהם התנהגים חלנה -
 בתי השמחה וכל בלויי המטעמים שהם ערשי וביינות
 גלובים שמביאים והכרות ונותן א' לזבור המטעמן -
 ויין ומפרין לראות שבחן וטובת עם שדי מאימאס -
 קולס לעבריהם ואחאניהם אנשים ונשים להביא להם
 מאכלים ומטעמיהם ואין ראוי לעשות כן כי הם ימים
 בדים אלא לנחמא האבלים וראוי הוה להביא מאכל -
 האבלות לא מטעמי השמחה ולישב בשמחון ובשכרון -
 לבן ונחמא לקני הרור הזה ונבוכיהם מתעצבים הרבה
 בחנהו הזה ועפיונן ועבריהם לבטלם והאליהם והאליהם -
 לבנן לקים כל סדר טוב ונחמא לכל עמך ויסיר זמעה מעל
 כל פניה

פרשת פתח חור

כל פנים וחרבת עתה ויבני במלכה ופסוק רב
הבתי בלתי חתן
כלעשר שנה

באין קרב ללחמנו לה שפטר לך זה נכבד בקיסר
לחברו הקדוש הקדוש חורבנו וכל נכבד הקדוש
לשכור להם עם החבלים והקרה לשם לך זהו חן עם
בני קדוש קדוש והלשונות שהבית הקדוש שחן
עם ששה כלל חסונות שסודות מלכים חסונות
שהיה סבון אל שאל לזש זהו לכן שהקרה לשם בעת
ששגן כנס לחבלים שהם שמים בשמים חבלי ויחלץ
כוס וישתה גם הוא עז שאל לך עתה זה כרימים זה
לעשות עתה עז שעתה יאמר לך הן המלכה
ענה ואמר לבנו בלשון קדוש חור חסונות בני בני חסונות
האמר לך שיש לב בני לחסונות חסונות שמים שמים
בדלותן חסונות ושתית חסונות כי חסונות חסונות
בשמים חסונות חסונות חסונות חסונות חסונות
עז חסונות חסונות חסונות חסונות חסונות חסונות
בתי חסונות בתי חסונות חסונות חסונות חסונות חסונות
זה לא שיהיה לבנו חסונות חסונות חסונות חסונות חסונות חסונות
יבתי כלה חסונות חסונות חסונות חסונות חסונות חסונות
חן חסונות חסונות חסונות חסונות חסונות חסונות
ישראל חסונות חסונות חסונות חסונות חסונות חסונות
חס

הם ואלה הם כספנים לסעודה גדולה שבהם
 תהיה ואלה כספנים האחרים איש כפי מעלתו ויושביו
 מסובין והגדול שבהם מסב בראש ושני לו למטה
 היומין וכן כלם בסדר איש איש כפי מעלתו ואם היו
 שלשה גדולים הגדול שחולץ וכן אם היו יותר יושביו
 על זה הסדר ע"פ סכל זה דרך ארץ וכל העולם
 נמשכן אחר זה המנהג יש לומר גם ראיה להכתובים
 חזק שחלצנו בענין דוד ע"ה שאלו וברקו מקום דוד
 ונראה שהיה לכל א' חושב חסדו כפי מעלתו וחזקו
 וכן הכתוב בטעמו הנבחר והנבחר את העם אשר הסבול
 ע"ה שיון ישראל נבבליה מעבדה לרדויה מעבדה כל אשר
 כפי מעלתו חשב בראש הדין ואהרן ובניו למטה חזקו
 והבכורים אחריהם שהם היו חסרתי עליהם לא והקנים
 לאוהב אלה והנשיאים אחר הקנים ואחריו כן שאלו העם
 ברב דה גדולה ולרד גדול ע"ה ונחל לרדויה חבני -
 קהלתם סרנפים להסתור על כפרה בני דהלת
 ואכליהם ונחלי דני והנשיאים באשבון כשישבו במקום
 הגדולים נחמדותם בשלשנות ובשני ענינים בישיבות
 עליו ביועלות והביעו להנחלתם ולא ידע כי ירח חיים
 שאלוה ותנס עליהם הדרך כי ענשם גדול ו"ה נסוה חסר
 ואם לא ירעו ולא יזיכו דלם הנה להם חודש חסל קדוהו

פתיחה ביום הרביעי

שדין התקנים חכמו את הדור הזה השרה חכמו את
התקנים והעושה כן נחשם בעיני אלהים ואדם חכם
יביל את עברו ואלה דמיון ויחבר חכם
מי שמונע נכסיו במוטב המטביל וישיבוהו בני דור
במוטב הנסיון ויחזקו חכמי הדור הזה כי טוב אמר
לך עלה בנה מהשכיל לפני הוי
בכך סעודה וסעודה בין בשאחד בין צדק אין שום
דבר רשע לפתח בשם ענין בין בשלילה ויום
בין בברכה פתח את בין בברכה המבטל בין בסור הכוס
בין בברכה המזון בין בשאר ברכות שהיו בנעזלים אחר
הן תבטלים או פרות או אונות תבטלים ואלתם אל
הדרוך שבהם בחולה ושנים שנה לפני שיבד תקום והיות
כפי לזן ואין קיום והיו חכמי חכמו שיכבדו לתלמיד
חכמים ואלהם שהם נענו בני ישראל ואליהם בעת
המאכל והמטביל בסעודות וכוונות לענוהם אחרים
כפי נושא הענין והוא ויחברו חכמים שאין שיבד את
זכמה דפי שהיה באור כי פבור חכם אינו אלא חכם
הרבה ואכחיתו ולי שאינו חכמו חכמים אינו חכמו
התורה ולי שחבבה אותם חבבה אמה נפשו חבבה חכמים
חבבה חכמים והשקלה והנה ית יתה חכמה חכמה ויחבר
החכמים כי אם לא יתכבדו חכמי שיהיה בעל חכמה
והכמה

[illegible]

כתב הדת

האזהרות והפי קטן מכלל אין מוכרחין א' לחברת אל
הי שידון האזהרות כמלך חזקה כרי טלס טעב כזרחה
הפני פניו - אין טעם דורש רשאי לאמר אחר א' נטמא
כוס מלך כחנהב הזכרים והלגנים אלף אס כן עשה
המלך הילך אין כהן נשנה ופנים השבית אין ראוי לאמר
טוב אחר קורם אחר אסר שהם לענין היום בכל סעודה
וסעודה האחרים למינות הרבה וראוי היה לאמר גם
למיתות שהם אחרים לענין הסעודה יהיה אס למילה
א' לאתן א' לטאט שחמה ובטבת שמו
יהי האבלות אחרים דלת הספר איך חתמלגן עם הרמון
המיענים בגבן טבר לב כחן שנהבים בסו
בכל סעודה וסעודה הכנס הדורן מכלל נכנסות ה
יהיה כנס עלת הסעודה יהיה כהלך אחרת בסעודה
החולה יהיה הכנס הדורן מכלל כנסת הסעודה יהיה כנס
שחמה החולה הולדת והולד ובאתן יהיה הדורן כנס
בידת המשיח עם שחמה דדתן והולה וכן באהלה
טכד חזקן ואל הוכיר בטבת אין בית מוכרים טובם
הרשע היום אס טכד קורם הזכרה הדורנה
חזקן טס ואס השלים לגמלו וס'כ נאמר חזק ואתה
חתמלה בין בזכרה היין בין בזכרה העין בראש אס
ובפניהם וס'כ בזול המועד אס טכד איך חזק כן יהי
הפנים

[illegible]

[illegible]

765

224

פסוקי פסח הדרה

וארבע פסחין כלם הם בכלל ארבעוני גמיה והנה פסחא דע
חיי ארעוים אלן ופסחא נקרא הכמה בכלל כל אמן שלם
בכר הארבע דשא ונקרא ירק והנה יש להם שורכים
לארבע להם שרוב פסח ארבע פסחין וארבע חרות ופסח
ואם תתקיים חיי ארעוים ויש להם ארבעוני גמיה
ארעוים שורין בני אדם לארבע שחורבות קטנות פסח
הלפת והחרדץ והכנון והבזלם והכסברה והכרמם
והשאלים ופיואלא בהם והם הנקראים חיי ירקות
ברבירי הקטנים והאבטיהים ואבטיה חלוי וארבע
הקורין הן חלעות הם חיים בכנסים תחת
ארבעוני גמיה אלן הם ארבעוני פסח והם כחן גמירי
התפוחים והדגים והשקרים ואלתם מאכחות אלן
שהם קוראים פסחא חיה ואלן פסח עץ
כל אלה האלה שעושה פסח אחר שידיה עץ וישלם
פסחא וסרנדבות וירכיש פסח ויפיק פסח אלן
ואמן ותפוח ואבוא ואחרת ופסח ושקרים ואלים ואבטיה
וערמאניס ואבטיהים ואבטיה קרוסמחלן ורתות והם
דשקלים נחמה והקרא עורב בערבי ואלתם פסח
אילנות אלן הקרא פסח עץ וכל פסח אלהם שיהם פסח
אל עשב הקרית שיהם אלת חלש חיי ארעוים
שהכרנן כחן קטנים ואבטיהים וקורין ואלת שעושה

פרי קדשים פרי ארזה ויתבאר שישאל
 מינים הארבעה כולם שלם זמן עונה פרי שלם
 בנדיים והם הארבעים בעצמם פרי לשמור מינים
 ואילני פרי עץ עושים פירות ולקצתם יש גידולים
 במקדש פרי לשמור מינים והם חמשה עשר חלקים ובשר
 ומדיר כבדן התפוח ודומה לו ולקצתם חלקם ובשר
 לבד כבדן דגל והעבדון ולקצתם שומרים מינים
 כשיאמרו בשר ואילני אחר עושים פרי כבדן החמשה
 ובן חלקם ובשר ובשרים והנה מבואר ביניהם
 כח שהם מובדלים
 הרי נמצא לנו
 חכמה לה אלה נקרא ארבעים שיש להן פרי שלם ופרי -
 ארזה והפרט יש ביניהם חמשה ספרים ונבדלים מן
 הארזה והלכה היתה
 גם יש חלקים
 אחרים שיש להם חלק טוב אחר ויש שיש לו חלק -
 בינוני ויש שיש לו חלק רע ויש שיש לו חלק כלל
 וכן יש חמשה חלקים שיש להם חלק טוב ולקצתם
 רע ולקצתם לא טוב ולא רע כח שכן הענין במה
 עק וכן הוא בפרי ארזה ובארבעים
 כל כולם הארזה שישנן עונה רע ויש לו חלק טוב והם
 חמשה חלקים נקראים בשמות בין שהיו נאכלים בין בלתי
 נאכלים ויש חמשה חלקים שיש להם חלק טוב ויש להם חלק רע
 חלק

פסוקי תהלים

אלה הוא חסדך מלכותך שמרנו מרוב טבעייה והוא
הקדש היה הרכבה והוא מה שנהגן בחכמה לעשות
גם יש יחזקת אחרות בפרהי של עזים בין טעמים פרי
בין טעמים טעמים כגון הקדש והשנאנה והם הקדשים
בטח עזים ויש עזים אחרים שגלגלם עזים נשכר
ויש לך רוח טוב כגון הקדש והוא הקדש ורובי בערב
והפרי הנכבד והוא הקדש מושקק רירן ביוני והקדש
הרופקלר ביוני ובערב קדשילי הנה כלם נחלתם נכנס
בשם בטחיים הם הם של עץ קדשן בטחיים עץ ואם של -
אזלה הקדש בטחיים אזלה של עזים ויש בטחיים אחרים
טחיים יוצאים מאזלה ואלה חסדך כגון העור שהנח מן
הזיה גם הוא נכנס בשם בטחיים ובכרך כל רבו שיש לו
היה הקדש בשם והוא כשהנח טבעי וכשהנח מלכותי הקדש
הנכבד בטחיים -
ה' יי אלהי חסדך ומעלות ומסעור
דלג אמן אלה חסדך חסדך רגן שהנחנך אע"פ שער כל חסדך
פ' ה' יי אלהי חסדך יחיה עז נס ופלא והם נחם והם חסד
ושעורה הם העקר כי הם החסדים נכנסים בחסדך ואלה
אמר חסדך ושעורה והכל בכללם והם חסדך חסדך על -
חוב נחם חסדך חסדך כחן שהנח ידוע לכל וזה יש לו
ראיות מהכתובים כחן שהנחנך לחסדך
יש רבנים אחרים טחיים הקדשים בשחנת שהנחנך וגם
אחרים

זנים נכנסים תחתיהם ובכל אור שם מוסכם חתשון
 והם זבחים שאינם גורלם מן הארץ והם לאכלל אורם בגן
 בשם וגבינה ורגים ובצים ומים ואלב ורגש ופיוצא בהם
 ועל אלה והדאטונים בכל אור איב הארם לבקר בער
 שיהנה מהם קורם שיהנה בחן שאני עתיד לבאר כל
 אור ואור במהך הבש אה יעלור הט"ו
 והנה מעשי ה' ונוראנותו ונפלאותיו וביים מהר שנה
 מה רבן מעשיך ה' מה גרל מעשיך ה' וגדל נדב
 אכיר מהבנות מעט מהרבה והחטכיל ירע נבין
 חסדך כי אין יכולת לאדם להטב בשכלו ק"ש לכתבם
 על ספר והכבוד אומר ה' ימלל גבורות ה' יכת כלומר
 ה' יוכל לרבו גבורות ה' מעשיך ונפלאותיו עד שיצרך
 עליהם ושמיע כל תהלת ה' שבראם יגד נאמר כדוש
 אור ע"ה תלכה שכל ה' שמואל גבורות ה' חסד לבקר
 ואין אומר שמיע כל תהלת כלומר יתן שבח ותהלה לך ית'
 ובכלם איב הנהנה לבקר לאו שעינ כל העולם חלון כחבר
 עיני כל חלון ישבור ואתה נותן להם את הכלם בעת
 כותב את יו"ך ונ"ה

הפרק העשוי בבאר נסח הדרכה הפרטיות האור
 להקריב בזה הפרק פסוק ה' אלהי אלה
 ארוממן אורה שחך בע"פ פסוק אורה ה' בכל לבו ופסוק
 אור

פסוקי תורה

אמר על כי נרצת נפלאה : ופסוק תורה : ופסוק
ופסוק תורה : ופסוק תורה : ופסוק תורה : ופסוק
בזמן עתים אלהים : ופסוק תורה : ופסוק
כל הנקרא בשם : כבוד האבות להעלה
שהפלא עליו חלקו כלל הנפלאה לה אלהים : ומה כל הנפלאה
באשר לה כל שהנפלאה והם סודים הנפלאים כל ענין
אלהים ביד האדם ובדבורו הוא לבד על כל ענין וענין
בזמן הפרטים המיוחדים לאלה ענין אשר חיונו כח -
שיהיה לה בשמיטה שיכול השואל לבד הנפלאה הנפלאה
למחל לשמוע בן אדם : אך הנפלאה הפרטית כל מה חיו
הוא הנפלאה למחל עוף אדם : אך היה שהנפלאה הנפלאה
שהנפלאה : ולפרט יותר מה שהנפלאה הנפלאה
המיוחדת : כח ששאר הענין באשר אלה ששאר על
ענין השמיטה לאלה הנפלאה : והנה האביר
ל הנפלאה הפרטית והנפלאה אלה על כל הענינים
שהנפלאה בפסוק הנפלאה : קצת מה שנחלק מהקו הנפלאה
וקצת מה שהנפלאה הנפלאה : והנה חלקה
פסוק אלה לשבעה טעמים כל חלק הענינים ששאר
הפרטית המיוחדת :

השער הראשון בברכת השם הודו ופסוק -
קטנים : החובל מן המעלות -
הנפלאה

פסוקי תהלים

התבוננה ציון ביום הזה ה' אלהינו ה' ברוך אתה
התבוננה שהיה הברכה כפוללת ואלו התבוננה האוכל
פס היב לבדך לפניך ביום ה' ה' אלהינו ה' אלהינו
ואיב לבדך גר צדקה ברכה המלך כי דעת דבש מהמשה
מיונים הנקראים וכן הנה הלחם האלה ועליו נאמר
למנוח להם מן הארץ ואין חסדו הארץ אלה הברכה
הואת דבשה אלה לא פה מלך קטניות ופה דבשה מן
הארץ ואין צורך לומר פה ארעוני גנה הן פה דבשה
מקומה של דבשה פרה ופבר בארץ שאין כונה אלה וטבעת
לאלה כנס כי בטן ושעים תחסר אלהים הכונה הנה
כר' לקים גופר ולכן הרע שכל רבו שיהנה האדם
אעפ שיהיו מן דמן פרי היום גופר וסענרתו ענוכה עליו
אעפ שלא שכל להם היב לבדך ברכה המלך באהרונה
כי לא על הלחם לבדך יסיה האדם והיב לבדך למן ומכנס
לכל ה' אלהינו רמן שלוק כמלך שהיה חבדך למנו
ב' אלה ברוך כי האלה על היותו מלחמה האדמה ואם
שבע חמנו חבדך לאהרין ברכה המלך שהיה ברוך האלה
ואם דבש סענרת עליו חבדך לפניך האלה ה' אלהינו
הברכה כפוללת בתבונה שהיה ברוך מלך בתבונה וכן
כל רבו שיהיה האלה מלך וכן שרבע סענרת עליו
חבדך לפניך האלה וזהו ברוך האלה ה' אלהינו

ז' שלח מערב : בחטא המפלה במעורבות כהן אלה
 במשמים ופנים וצניח נחשד מעורבים בזה וערב
 בהם קח של חטא ז' נחשד פה ואם כן להרביקה
 בעולם זה המכלה ז' לפי ז' כחב שבטאן וערב
 ב' קח של דין כן לרבה ז' מעורב עליו המוציא
 וכל בוכה חייב מאונות שהלכה ז' כחב ז' המכלה
 פה בכיס ואגואים הם העקר להאכל והקחא שנתעור
 בם טמא הוא לפי שכל דבר שמתעורב ז' לרבה ז' לית
 חיה כחן וזרפיה ונכפיל ופירוש ז' כן לאבוע זה -
 המבטאן כהן לעפר ז' ושאן נעשים טפלים הם אכל
 זה ערב שח כן לית טעם במעורבות יהיה גם הוא -
 עקר : לכן חייב רבש שמבטאן אמת ונאמנים בהם -
 חב חטא כן לרבה נעשין חן חייב מהקח חנן מברך -
 עליו בורח חייב מאונות דש כלל המוציא חפני שהרבה הוא
 העקר והחטא במפלה שדעה מעורבת כחן חייב שרפה
 לאכל דה חליה ואכל פה עמך כן שלח טיף המלך
 זה ברוך ונשען חנה זה מברך על המלך והרבה ופשוט
 חסד חפני שהפך טפלה ז' וכן כל חולה לזה -
 כן טפלה זה חסד פנים ובטלה בקרה ז' נשען במור
 זה יש בפתיחן חן שיוצר שהם פה ז' לא נסתנה
 כחב חסד מברך עליו במלך המוציא ואם לא מברך בורח

חייב

במשכן כתב דוד

מיני האונות : ואם רבע פסוקים עליה חבור בסוף -
 ברוך האביר : עשה שנים בדרך כלל שאפי' טופס
 החבורה האע"פ"ה חבור עליה בורא מיני האונות בעצמו
 שכן עליה אורח פת : ואם רבע חבור עליה חבור לפניה
 האביר ולאחריה ברוך האביר : וכן עשה שלש אונות גזש
 אן בשמן אן באב אן שער בה מיני המלך אן בליסודיה
 ואפי' אע"פ שהיא פת חבור עליה בורא מיני האונות
 ואם רבע עליה פסוקים חבור האביר לפניה ולאחריה
 ברכת המלך : פת דמן אן פת של שער
 מיני רע"ב בתחלה חבור שיהא אבן לקיום גופו
 חבור לאחרין ברוך האביר : אבן דמן בעבור שהיה
 חסדו יתר משאר מיני רע"ב אפי' עשה חסדו פת
 בתחלה אן בשאר חבור עליה בעיה מיני המלך ובסוף
 ברוך האביר בחנה : כל רבו שחבורין
 עלין ברכת האביר חבורין עלין ברכת המלך כסוד
 וכל שחבורין עלין בורא מיני המלך אן שיהא אבן כר
 קיום גופו אע"פ שדינן לחלטה מיני דמן חבור אחרין
 ברכת המלך ואם לא היה לקיום גופו אינו שער ברכת
 אחרונה אלא הוא חבור בתחלה ברכת הרקיע אחרת
 המין בין כר' עץ בין כר' ארזה עולם כתר שנבחר
 השער השני : בנפח ברכת כר' המין ובר'

לבוך בורחן פרוטה ניה בער פרו עץ אין ביר ח' -
לעצמן הקנים החתוקים ספר ניה
זה הם חפשי עץ אין חזרה וכן מילידיה יקושים
בסטיה מבלים אהם פרו שיקלעו ויהיו לחם ניה
מאכר שוביין בקוסטריה הם ירבה לבוך בורח פרו
העץ והם ירבה עמך בורח פרו חזרה ויהיה עמך
לבוך חרפה חבלים שיחור שהכל כי אין הקנה ינה
לם פרו חזרה ויה פרו עץ כי אינן פרו כלל יאמר ובש
עלם שנסתנה ע"י ארבעה חובש חזרה יעלה נסתנה
ע"י הארץ וחבובין עליון שהכל חבלים
ומעבדים בלען שיה וטובים לבוך עליהם בורח פרו חזרה
פי פרו חזרה הם ונשים יבשים עץ אין עליה חכמה
בורח לא בחזרה ולא בסוף חפשי שהם חבלין ואינם חבל
וכן כל חבלים שיהם ואינם לחזרה וכן חסדן שיהם
חזון לטובה ינהם טעמים בורח לא לפניהם ולא -
לחזרהם הקדנפיל עמך ומה הנקוד בינה מעשה קדיון
בטיהם חטובים לבוך בורח פרו העץ כי הקדנפיל -
והגבול הם חסדן וכשהם יבשים ינהם טעמים בורח
פי קט הם חזרה חבלין כל וזו שנסתנה
לזרית בלען פת שעפשה וחבלין שעבדה פרו ויין שיהם
ופרות חובלות שהם פדים והסבך והחלף והגובה והחלה
והבטריה

פסוקי ברכה

והפטרות הנקרא ברכה אברך על כל שיהיה בברכה הנקראת
 וזוהי דרך ברכה הפשוטה להם כי פבר יצא מברך
 אדם אחר שנשבעה בזהם התקלות עליהם הנה
 יין חלוג עם האדם זה האדם על האדם הם ידון
 בדרך לומר זה היה שפור היין יורה האדם אברך
 בורא פרי הגפן אבל זה האדם רבים זעם שיש בהם
 טעם יין אברך טהור האדם האדם האדם
 היין שמונה בברך עליהם בורא פרי הגפן חנוכה כי ירצה
 שנחשך אחר רעה אהיה הרבנים בהשאלה וזה רע
 ואי שאלו חנוכה אדם ב"ן ברכה חנוכה כי רצה חנוכה
 כל רעה רעה וחלון באהרות כפי פונתו ית'
 נאכל בברך על פירות האיל בורא פרי הארץ ועל
 פרי הארץ בורא פרי העץ לא יאכל אדם חנוכה ואם
 אחר על כל שיהיה אדם חנוכה ואכיל על הכת
 ועל היין וכן כלל ברכות על זה הסדר שם בורך
 בורא אחר ברכה ברכה פוטם של אחר אחר שדיע
 חלון ברכות לא יאכל אדם חנוכה חנוכה וברך
 וכן התקינו החכמים בברכות הבוללות של אכילת
 שם שמים לבטלה ושיאכל האדם לעולם אדם חנוכה
 ולא חשש להאכיל בברכות הכותיות אבל הניחם ברכות
 החברותם אם יאכל פרוט ואם יאכל פרוט אחר

۱۹۹۹ ۱۹۹۸ ۱۹۹۷

222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1109 1110 1111 1112 1113 1114 1115 1116 1117 1118 1119 1120 1121 1122 1123 1124 1125 1126 1127 1128 1129 1130 1131 1132 1133 1134 1135 1136 1137 1138 1139 1140 1141 1142 1143 1144 1145 1146 1147 1148 1149 1150 1151 1152 1153 1154 1155 1156 1157 1158 1159 1160 1161 1162 1163 1164 1165 1166 1167 1168 1169 1170 1171 1172 1173 1174 1175 1176 1177 1178 1179 1180 1181 1182 1183 1184 1185 1186 1187 1188 1189 1190 1191 1192 1193 1194 1195

יצחק על פני הדיוט ברוך פני הדיוט יצחק
 יצחק פני כלל מן הדיוט יצחק זה עשר הדיוט יצחק
 יצחק יצחק יצחק יצחק יצחק יצחק יצחק יצחק
 יצחק יצחק יצחק יצחק יצחק יצחק יצחק יצחק

הסעודה בברכה שיהיה פטור הכל ואינו צריך לברך -
 ברכה אחרת אפילו שיהיה בסעודה יהיה חלף חן
 מאכל - ברוך על היין ברכת הפרטיות צד לברך -
 על כל מאכל שינבא בסעודה יהיה - ובכל אמן שיערך
 במאכל אחר שיהיה פטור ברכה כל המאכל יבא אחריו
 ער סוף הסעודה יהיה -

בית על חמם לבן בורח מן הבין שחלל ילד
יהי חמם ואינו חמם לבן בורח מן הבין שחלל ילד
אם לך מוס שחלל בורח מן הבין שחלל ילד

וטעם ושלח בורח פני הגבן אינו אלא וכן אם היו
 לפני פניה הדרך וההיכל הבורח על חנה לומר
 בורח פני הבורח וטעם ושלח בורח פני העץ אין
 חתומים וכן אם היה לפני גבשוש של רבן -
 ופיה למך על חנה לומר בורח חנה וטעם
 ושלח חתומים יאס ירי חתומים וטעם בורח פני גבשוש
 חתומים זה חתומים חתומים חתומים חתומים חתומים
 חתומים

פסוקי פסח

לא נתכן אתה לבדוקהרעה לעותך היום וחסדך שלח
היה טעור בעדך הברכה לעד טעור בסוכה כח מלי
אובד ואינו חור אעפ שהחלה היום כפי מה שחלצה
שחם בוך על הין והלחם שחבל על בוך הברכה
הרעה מוקרה להם וכן לירי חובת וכן רעה וכן חסד
חלבים כלל העולם בחנהגם לבוך
בהם הברכה הטובה לומר החובים להם ובורא פני חסד
כי כן חור נעים וחירות ~~לחובים~~ לחובים להם מן החור
וין ישחור לבד חור להחיל כח ורעה ללוי וכן ורעה לחוב
חור על חור בחנהג לה וחנהג חור חור

נסתפק חובך בכל און חובך זה בוך מן לא בוך חור
חור בעבור שחין חכמה עשה מן החנהג חור
חנהג חכמים כפי מה שהיה להם נרע חסד חור
שחם לה סוף מן החובים חור חור חור חור
חור בוך מן לא בוך חור חור חור חור חור חור
עשה מן חור חור חור חור חור חור חור חור
לחור פין בלח חור חור חור חור חור חור חור
חור חור חור חור חור חור חור חור חור חור חור
ואינו חור חור חור חור חור חור חור חור חור חור
חור חור חור חור חור חור חור חור חור חור חור
חור חור חור חור חור חור חור חור חור חור חור
חור חור חור חור חור חור חור חור חור חור חור
חור חור חור חור חור חור חור חור חור חור חור

וענינים מספרין לפר דהר חפץ ולבדק ואלה בלעך ואם
 אינם נחלסדו כגון פקלים וזכרים ודוהים פקטן ואפי
 ער שיבדק ופין פניו ואלה חול.
 שיהיו לפי האכל זה היו ברכיהם הפרטות שונות חזק
 על דהר ואלה ופוטו את השאר וזהו שן ברכיהם דהר
 חזק על כל ד' אלה בזכות הפרטות וזה לפרט וזה
 זה שיוכל להקדים הקדים וזהו שן וזהו באר יורה
 חלה וזהו שן דהר וזה לפרט חזק דכונן לה שיהיו
 נפטרין הכל חפץ ששבעה חלינים

שזה באר בפסוק דהר חפץ ושעורו וזמן ותהנה ואמן
 דהר לית שון ורוב שבהם נשבעה דהר הקדושה
 ד' וזהו להקדים הקדמה סוד להם וזהו לבדק עליהם
 תחלה אם וזה לבדק בפרטות וכל הקדש בפסוק
 קדש בפסוק בברכה דהר על חזק וכל ד' אלה קדש
 בברכה ואלו שזה חלינים שכתובין בשלש דהר וזהו
 חכמים שרובם תורה קדש ואלה חכמים שהתורה שם
 לבדק שאתו דהר לית שון ורוב שובשלה קדש רב
 תורה ואלה חכמים שיש להם שון דהר חפץ וזהו
 וזמן
 ד' כלם בסעודה דהר ברכה חזק חפץ לבדק
 נשבע סעודה על וזהו ד' חפץ חפץ בין שכל חפץ
 זהו

בשמים ובר ישרק שנגן ריח אור שטלה חורג אס
 היה מעץ חבור בורג עץ בשמים ואס מעשב בורג עשב
 בשמים ואס מעולה כאל חורג חמין היה אן אולתן בורג
 חייני בשמים שחן שבטחן כעין שחן
 חמשה חבור עלין בורג חייני בשמים הביאן לפנין רבין
 שהם חמין ברכה אהר בורג על אהר פטור הכל חמין שהביאן
 שחן והם אס בורג על יהוש בורג עץ בשמים פטור אס
 חמין ששניהם חמין עץ אבל אס הביאן לפנין בשם של
 עץ ובשם של עשב חבור על אה לעצמן ואה לעצמן אס
 רבא לפרט בברכתם ואין ברכת אהר פטור אס השני -
 אלא אס בן בורג הברכה הכוללת שהיא חייני בשמים -
 הביאן לפנין שני מינים דגאכל וא חורג חבור חמין -
 על הגאכל וטועם ואהב על חמורא
 היה רבא אהר בעצמן חורג וגאכל חבור חמין בריהן
 ואהב באכילתן אס חמורא חסור אס הוא מעץ אס
 מעשב חבור הברכה הכוללת חייני בשמים
 בשם שהרובל ערבן והרביבן חמין חמין חבור -
 בורג חייני בשמים רופא אן אולתן שפנים לאנות -
 הרובל שיש בה חמין הרבה חייני לבורג בורג חייני בשמים
 פעם אהר ואפי' ישב בה כל היום אבל אס נפנס נכד
 נפנס נכד חבור על כל פעם ופעם שפנים בה

פסוקי כתב הדת

על המושבה וחלפי החיים והקורר ותחתיו והלבושה והחסידי
וכינאד בדי חברי בורה על בטיח וכן בגרריו של -
גנה ושל טרה עשבי בטיחיה אעפ שחיבנך ברכה על
כל חיי טוב יס שלשה מיני היה טוב שחין חברין -
עליהן החזר היה טוב שהיה אסור להכיר בה כגון בשחי
עליו בטיחיה של עונה מן העריות ולפני שהם אסור
להיות בם והשני היה טוב ששחי להעביר היה טוב
כגון בטיחיה של חתיה אר מל בית הכסא ושחין ששחי
להעביר את האותה ולפני שהם נעשו להעביר היה טוב
והשלישי היה טוב שלא נעשה היום בעבדון של היה
כגון חוגמר שחוגמרים בן את הכלים ואת הדברים
אין חברין עליהם לפי שלא נעשה להיום בעבדון של
חוגמר בגדים חוגמרים ולי שחמרים בהם אינן חוגמר
לפי שחין עם עקר בטח אלא היה בלי עקר
בשחמרים של חסבת גנים אינן חברכים עליהם
כי כל חסבה של גנים סתם לעל היה זה
העצב היה שחוגמרין עליה ברה שחין חברכים עליה
הוא אחר הרוב היה ישראל הולך הן לברך והיה
היה טוב אם אעפ הכרך ורוב גנים אינן חברך שוה
של עליו הוא ואם רוב ישראל חברך הברכה הכוללת
בורא חיי בטיחיה

השער הרכיעי במסד הרבנות של כל נאמן
 שיהיה לבר מן ועל הנדח ונזר
 טוב שיביע לו שבעה היה תרומה חרשים אלהים
 ראוי להקריש פסוק טוב
 אתה ואתה - ופסוק בבר לי אהיה בקרבי עני אלה
 פסוק - ופסוק ה' קרבתך חנה לי - ופסוק הדור המים
 פעל - ידעת ה' כי ברוך משפטך - ופסוק ה' אלהי אתה
 אומתך אורי שחך כי ע"פ - ופסוק חנני עשיתי ארץ ובר
 נאמנו הללויה הולך את ה' מן השמים
 יש ברבות אהבה שאינם נכחם הרבנים שהוכרם אלה
 הם לרבות אהבה והם ע"ר שבח והנחיה לך ית' ויתברך
 לאכר תהיה הלא תראה להסירים שבכל עת ובכל דבר
 מוכרים להקב בברכה בשבח והנחיה א"ע שדנה נהני
 דבר - ואלה הרבנות הן על רבנים שיביעו לארץ בין לטוב
 בין לחלופין אך לא לארץ תהיה אבל הם תעשי ית' הנחיה
 וחלון ידענו שאיב הארץ לבין על הדעה כחן שידע
 לבין על הטובה מזה שחור שלמה על בפתח והנה
 את שחן - מן ששמו שחונה טובה
 חבור ברוך אתה ה' אלהי הטוב והאמיץ - שמו שחונה
 רעה מבור ברוך ויין האות - וכן האפסיר ובר -
 ואם מלא כל ארץ ברוך האלוי אורה לבעליה ואם
 חנה

פסוק כתב יד

חבב חלף חלף חבור החלף חבורה לבעלי פרסות
 יאה רין אחר חטפס נכרף שטטה ית' בין לאיש כרף
 בין לאיש רשע שטטן יס ככר כחוקתן אס טוב אס רע
 חבנך הנותן לאיש כחכין וכפרי מעללין יזב האדם
 לבין על הועה בטוב ^{ובטוב} לב אפפה כורף שמענך על הטובה
 בשמחה לב שכן אחר נחבבת אה' א' חלף בל' נ' ואל'
 נחבבה היתה שנכטוינ' בה היא נחבב' בעת שיכר
 לו שיקרה נישבה בשמחה כחן שטטה אינו עלי' הדיע
 לאדם טובה א' שחלע שמועה טובה אפ' שהרבה יס
 חלף שטובה א' חרנס' לו רעה חבור הטוב נחטב
 וכן אס נבעה חלף רעה א' שחלע שמועה רעה אפ' -
 שהרבה יס חלף שרעה א' חרנס' לו טובה חבור בין
 רין החלף חפני טחין חכרין על רבר שטי' לנא
 חלף ברה א' בענבור
 חלף ורשע' ובהרבעה שחריבים לחטות וברחוק -
 חבני אחי ישראל וברחוק הלבנה בארנוטה וברחוק
 חטט א' טיף כוכב בהיקתן ברשע טלה ובעת שיכנס
 לחורק ובעת צאת ובעת בעסב לבית החורש ובצאת
 ובעת צאת מן העיר בטלס מולת חלף טלה הדיקונ' החנות
 ע' ברבות והחידון לעבדותן להבנות כל ענין ולעשות
 ברכה לך כחלף לך חסד העב' חפני עתיד לחתון
 ברכה

[illegible]

דבר יורן בשמים בחרשטון וירבו המים על הארץ
 ויעלן הצבועות מן המים על פני המים וילכו
 הצבועות לה לקחת להם יש לן שרה וצורך שיחיה
 ואם יש לן לאחיהם מבורך הטוב והחיים ואם אין
 לן שרה מבורך ואומר מורים אכסרן לך ה' אליהם -
 שהורדת לכן בשמי ברכות בעתם ומשפחים ומפארי
 לך על שהכרת בשמי ברכות ~~היטב~~ ויהיה חסדך
 ונתתי בשמים בערב ונתתי היום יבולת ז' ו' -
 ב' מנורי בשם יורה ותקנוש ואם יורן בשמים
 בימים אחרים אותו בהלל ויהיה ב' מנורי מנורי
 על פני ארץ ושולל מים ע' ו' ומהלל חסד בבורח
 בתפלה גשם שתקנוש החכמים עליה בשמים עכרר
 של צב הסבות
 מ' שחל אבין ושחל חסד
 בורן דין השחל ואם הכה לן ירשה ואמר לן -
 שחבין חסד ירשה חסד חסד חסד בורן דין השחל
 ואם שהחבין ואם ישלל חסד ירשים חסד חבין -
 בחסד חסד הטוב והחיים בחסד שהחבין וזכור -
 חסד החכמים שחבין ובר טובה שהיה לן לבין חסד
 שהחבין וכל שחל לחסדים עתה חסד הטוב והחיים
 כרברר נעים וחירות שחל עליה בחסד
 יחזק בשלל חסדים חסד חסד חסד חסד חסד
 וזכור

4

۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۱۲۱۳۱۴۱۵۱۶۱۷۱۸۱۹۲۰۲۱۲۲۲۳۲۴۲۵۲۶۲۷۲۸۲۹۳۰۳۱۳۲۳۳۳۴۳۵۳۶۳۷۳۸۳۹۴۰۴۱۴۲۴۳۴۴۴۵۴۶۴۷۴۸۴۹۵۰۵۱۵۲۵۳۵۴۵۵۵۶۵۷۵۸۵۹۶۰۶۱۶۲۶۳۶۴۶۵۶۶۶۷۶۸۶۹۷۰۷۱۷۲۷۳۷۴۷۵۷۶۷۷۷۸۷۹۸۰۸۱۸۲۸۳۸۴۸۵۸۶۸۷۸۸۸۹۹۰۹۱۹۲۹۳۹۴۹۵۹۶۹۷۹۸۹۹۱۰۰

וְאֵבֶר בְּשֵׁמוֹתָיִם יִנְוֶה הֵם כְּשִׁיעֵלָה וְהוֹלֵךְ מִדְּבָר
 כְּשִׁיעֵלָה לִישׁוֹן וְחִבּוּשׁ שִׁיבָה מִחֲסוֹן וְהוֹלֵךְ מִכִּדּוּשׁ
 וְכִנְדוּשׁ אֶחָד עַל קֶרֶן לֵאמֹר חֲסוֹן וְאֵל עֹבֵד מַעֲלִים
 מִלֵּוֹה שֶׁחָזַר מִיִּשְׂרָאֵל בְּהֵלַל עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע שִׁמְעוֹנִי
 בְּהֵלַל בְּפִי קֵהֵל שִׁמְעוֹן וְבִן חֲנַנִים וְהוֹדֵנוּ לְפָנֶיךָ
 יְיָ שְׁלֹשָׁה וְהִתְנַסַּפְתָּ לְבִלְתִּי מְכַלִּית וְשָׁמַיִם חֲסִים
 כְּכֹךְ לְהִיטֵל חֲכָמִים כִּי אֵין לִקְדָּה אֵלֶּה חֲכָמִים וְאֵין
 עֹמֵד מִלֵּוֹה וְאֵין מִדְּבָר עֹמֵד בִּימֵינוּ מִדְּבָר בִּי
 אֵלֶּה הַיּוֹדֵעַ כֹּחַ נַפְשִׁי וְחֹכֶם דְּבָר רַע מוֹשִׁיעֵנִי
 וְחֹכֶם כֹּחַ מַרְבִּי וְחֹכֶם וְנִגְלָה עַל רִגְלִי הַקִּימָנִי
 וְאֵל וְהוֹה הַבִּיטָה בִּי מִלֵּוֹה נַפְשִׁי עֲבָרִי וְהִקְדֵּל
 אֶחָד כֹּחַ שְׂמִינִי מִלֵּוֹה הוֹה יִתְּנֵךְ סֶלֶה
 כֹּחַ לֵוִי שְׂמִינִי בִן נָסִים לִישְׁרָאֵל כְּשִׁיעֵלָה הָאֵל
 הַכֹּחַ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה חֵם הָאֵל לְבָרֵךְ כֹּחַ
 עַרְבֵי יוֹם טוֹב לְכִיכֵן שִׁיבָה יִשְׁרָאֵל מִחֲפָרִים וְקָרִיעַת
 יָם סוּף שֶׁהָיָה בּוֹם שְׂבִיעִי לֵאמֹר הַלְלוּהוּ וְכֵן יִתֵּן הַכֹּחַ
 מִדְּבָר בִּי אֵלֶּה שְׂמִינִי נָסִים וְנִפְלְאוֹת לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵינוּ
 הַזֶּה וְכֹחַ הָאֵל הָאֵל מִלֵּוֹה הָאֵל תַּחֲלֵךְ בְּתַפְלֵת הַפָּרוֹשׁ
 וְהִלָּל הָאֵל שְׂמִינִי מִחֲפָרִים בְּעַרְבֵי הַפֶּסַח בְּבֵית שִׁמְעוֹן
 הַכֹּחַ בְּנָסִים כִּי שִׁתְּרָן הַחֲמִיּוֹם וְהָאֵל תִּפְיֵן לְעִשְׂתֵּהוּ
 וְכֵן תַּחֲלֵךְ בְּשִׁבְעַת שִׁתְּרָן חֲכָמִים עַל לִשְׁתֹּן חֲזוֹן קָרִיעַת
 הַלֵּל

מכתב כבוד הרב

מנחת אסתר בכור יב ברכות לענין השפלה ופחד
הענינים והכלל ישראל ועמית נסים ונפלאות -
פרעון וקדמות ומהם המבונן והשכל לפיכך בזה
ולאחרים ומהם כי לא הביהותן האכזרית ע"ה כבוד
המלכים אלה יורו לנו הרק והשכל ירע ויהבונן
וכן בטח וכן הרוסה הקום שנעשה בו נס לישראל
במין ים סוף ומעבדות חורן חבין ב"ה אלה שעשה
נסים לאבותינו בחרס הוא
הרוסה הקום שנעשה בו נס לישראל חסד לבן
אלה הוא ומהם שרע ארעון וחבור ב"ה אלה שעשה
נס בחרס הוא הן שעשה נס לאבות בחרס הוא
הרוסה גוב חרות הן כמין השם שהושלך בו חנניה
מיטל ועל ריה חבור ב"ה אלה שעשה נס לחרוס
בחרס הוא וכן כל כוחה באר הרוסה הקום שעבדו
בו על חבור ב"ה אלה שנהן חרן חסן לעובדי וכוונת
הרוסה הקום שנעשה על זה הוא בחרן ישראל חור
שעקר על חסודם והם בארסה לחרן חבין שעקר
על מחקום הוא ואחר בשתייהן כשם שעקרה מחקום
הוא כן מעקר חכל חקוואת ותשיב לב עובדיה לעבדות
הרוסה בתי ישראל בשונן חבין ב"ה אלה חסיד גבול -
אלמנה והם ומהם בחורבם חור ברן דין חסיד

١٢٢

١٥٢٢

[illegible]

כתבם ביה דר

בני האדם על הארץ שבו יורד שור
כאלו הם כוכבים נובלים נרכים מלקום לקום
כאלו כוכבים שיש להם גב ועל הרומים שינעמן -
באפק ועל הברקים והרעמים וקול הדבורה שתשוע
לדור כאלו רמים גדולים על כל הארץ מכל מקור ברוך
שכח מלא עולם ואם ירבה לבין בברכה יתרו -
כוללת אור ב"ה אלה עושה מעשה ברהמים
על הרמים והנבעים ימים והקרים ומורדות אם
ואם אור האם לשלשים יום מברך עושה ברהמים
הרומה את הים הגדול אור שלשים יום אור ב"ה
אלה עושה את הים הגדול הרומה קטע בעין מברך
ב"ה י"ה מלא מברך הרומה קטע בעין בברכה
הרומה לבנה בהרומה מברך ב"ה י"ה אור עשה שור
כאלו מוכרים וברוך פין כל בראש ששים ושלמה ב -
ברכה ובבואם לעשות דוד וכן קניהם קטע ואמר
הרב להם וירח עשה לחופרים והדשים את ירד
שמש מברך אליהם חיים עד נהון בשחקים הקם
הקרים לקרש בן דוד חיים יולד עם בשלש ב"ה
י"ה אלה מקרש את עול ישראל ברהמים שנה לא
בין ברכה הירח בהרומה ופעם הרומה לענין בנה -
השולש שנה ויהי ^{עליו} שם ארץ ענינים באלו הנה ואלה
וזה

١٧٢٢

יאמר חבור ביהמ"ק ויאמר עד יום חלוקת חגג שיהיה
 מן לחדש להיות שהחבורה נתלץ ביום רביעי חבורה
 העולם ובנין ביום העולם ואם השולש היה ביום
 ט"ו ע"ה הקדמה החזיבית לכן יתחב חבור בער
 שיהיה השולש אדום ביום הקדמה ניסן של חלוקה -
 חלוקה מן כ"ה שנה שהקדמה ביהמ"ק ליל רביעי -
 כשרחש הקדש ביום רביעי בבקר חבור ביום עשירי
 בראשית יום השולש חלוקה ביהמ"ק

וכן יצא בדרך בחינת הקדש הנבנה בתהלה הדורש בראש
 טלח וה'ין לה נטיה כד לא לבכמן ולא לטרום וכן
 בחינת כל מוכב מחושה מוכב. לפי תהלה טלח טלח וכן
 לו נטיה וכן בחינת טלח בכל יום עולה למטה -
 בתנופה הנללית כל חי שיוע עב חלה הענינים ואחרי
 יצור על כל חלה בדרך עושה ברה שיה. וחזון לה
 תאכה בתכלית הדבר מסתקיה חזונים לענינים אלן כמין
 פסוק בדרך היוצר חזר ובורח חזר וכיוצא בו

כל שרואה בתי חמור העולם בישוען חמור בית גאון
 יסח"ה נכון מן שיהיה גאון ביותר כי הגאון לבוש
 יב"ש שכל"ה חלק גאון לבוש נחל שיהיה לבוש ירוש
 בעולם חמור בתי חמור העולם בהרבין יחמור אל נחמור
 ה"ה נחמור חמור חמור חמור חמור חמור חמור חמור

77h

פסוקי תורה

אשר צוה ילדתי
הכנס לארץ אשר
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שיהיו בני ישראל
לשנים ותבילתו אחת וחכמה באה שחוריהם הם
רובה נשמה ה' פנהל גפרית בוערה בה לעתיד לבוא
וכאן תבילתו בתפלה יום הכפורים בסדר תפלת הכבוד
וכשיבא יום המהלך אשר הוא ה' רצון ה' אלהים
שהכלתו יום אשר חוריהם מהלך
ה' חכמים עמלן להקטור וס' אשר יהי רצון מלפניך
ה' אלהים שיהיה וופה חכם להיות עמך
זה לי לזכרון ונשיבא אשר ב' ה' וופה חכמים
הרובה לחוריהם רצון אשר יקבץ אשר יהי רצון
מלפניך ה' אלהים שיהיה ברכה בחכמה
יהי ה' חכמים אשר ברוך השלח ברכה ברכה
אין חכמים בוער וחכמהלל לפני בוראן על רצונם שיעשו
יהי שיעשה בן תפלה תפלה שואל לכן יהי שחור חכמים
יהי וס' חכמים תפלה לשנה היום
הכנס לבית חוריהם יהי חכמה פסוקי חכמה
אלהים נח לי לשון חכמים ה' אלהים פתח לי חכמה
וה' אלהים יעזור לי על כן לא בלתי וגו' ויהי יהי
רצון מלפניך ה' אלהים שהם חכמים אשר חכמה
חכמי חכמים בורכי חוריהם להסבוק בבית חכמים

קלר

פססן פתב דרב

ומנחם ירוך עץ הי"ס והטעמים הכפונים לפניה
עמך נכסידה מן התורש יחור מורה אני לפניך ה
אלהים ששמה חלקי עם בני הנביאים חסידים לרוב
מורה לרובל שבו ז"ל העולם הזה ער הנה נכסי מורה
בכחור הי"ס עמך חלקי

הנכנס לעיר אשר לו חורה חומר יחי רבן חלפניך
האלהים שהכניסני לעיר זה בשלום ונשעננו

לשלום חומר מורה אני לפניך האלהים שהוציאני מעיר
זה בשלום ונכסידה בשלום חומר מורה אני לפניך ה
אלהים שהוציאני לשלום וכחן שהוציאני לשלום כן
תליכני לשלום והכעידני לשלום והסמכני לשלום -

תבליתי חפץ כל מעול וחמץ וכל חסד
ההרים כופץ על כל רבו שעתיד לבוא ולבקש רחמי
והוא מורה וחטבה דפי כאן על כל רבו - ואחור

הזכרים שכל החובה בשבחי ית' ולורה לך הנה חטובה
כבר כללנו והאכרמן הנה חובה חלה -

בזכות ואלהים ירע הסוד נטביל ברובה דובו הרמנים
להם לך מה שהם חפץ חסד אלה האכרמן חסדן כי
מי יספר עניני העולם עפלאנה הש"ה ועמנו ואין -

להסיר יתור חלה ורי בזה

השעור החמישי בצרכי חלכות כבו האורח

שהחובה

הסכה שבעה ימים הלך בנחת יום אל פעל השטח
 ה' שנים י"ב בנה לאו שירה לכל בטר שיטחט ויהי
 שיחכלע - זכן דברים טריחבע
 מלכו הסכה הסכה אין אמת חבים לבין ואינם חברים
 כמון נטילת ימים חדשונה והשדונה וכמון מ' טסון
 זה היום וטבת בלילה חמני סכנה עלוקה ששען חבור
 פסון זה היום וכן כל כולל באה וזה שדחורני קורב
 לבין בנטילה הרשונה כבו ירעה שהנטילה עולה
 היה וטח לרעמון ושינה חובה כל בופתה - ואם ברמון
 לא ברמון חלל על הטורה וואי טנכטן יפה חוכל בידים
 חלולכלבא ואינן טעון נטילה והבינהן היעב
 ח"ב חזר לקרוא עללער חורו קערה טעם ושענה
 לבין שברב ב"ב ונהי זה השכים לקרוא ברור
 מורה ח"ב לבין בהחלה ובשדונה כמון טחורן החכלים
 ע"ה בסורן בקריאה הפרטה בשבת שחמחולים בפסוק
 פאובים לשטור חמורה ופיתחים הפרעה בבין ואלהיה
 בבין ונהי חלל טעמן כן בקריאה הפרטה בשבת
 ילקח חסיה בכל ע"ה שיקרא חסיה במורה שח"ב לבין
 בהחלה ובסוף חמורן כבו העמן בפך חליש חללך
 טח ואין להחריף ואין הפרש זה קורב כושה ש"ה
 ח' קכח חורו חורה חלל חורה שחפורי חמלה חמון

פגשון כתב הדת

בלל ברכה אינן חזק נכון אחר שחיה כי היה חזק
הדבר נהיה לא ידע חלילה כי לא נון מקום לנכח
פעל השחיטה חזקת חלום נהיה כחוד אל וכן זה
כמה דור בלל ברכה אר פריש תרומה וחטאת
וזה בור אינן חזק לבן אחר עשיה וכן כל כיוצא -
אין לך חלילה שחזרבים אחר

עשיהם אלה שחזר הדור שבת תחת כנפי השכינה
טען הדור יפול לומר בערן בדיוקן אשר חזקתן בחלוקתן
ובזמן שערן לא נהגו ולא נאמרו ש שיטה לפיכך -
אחר שיטה חזק על המורה חכמי שקיי דתן חזקתן
ולא היה דתן לבן - אחרים באשר יפת תהיה חזקתן
דגמל לבן קורב עשיה כפונה ונלקח ואשר כי
היה חלילה על חזקתן - כבד חלילה

לך בחלקן שיטתן חלילה שעשייתן היה חזקתן ויש -
שעשייתן חלילה חזקתן כגון עשיה חלילה חסכה -
שעשייתן היה חלילה חזקתן שחיה חלילה חזקתן וכן
חלילה חלילה ובענין החזקתן בפסח חלילה חלילה
וחלילה חלילה כל חלילה שעשייה היה חזקתן חזקתן
בשעה עשייה וכל חלילה שעשייה חלילה חזקתן ויש לא
אחר עשייה חזקתן חזקתן חזקתן חלילה בשעה שעשייה
חזקתן חלילה חזקתן חלילה חלילה חלילה חלילה חלילה
בשעה

פיתגורס כתב דות

בשעה עשירה אלה בשעה לביטה ושיבה ופגון בעור
החלק בכסס נעשה חלקה חבור בשעה העשירה וכן
כל פילוסוף בזה כל חכמה או חכמה שגבולת
עליהם כל ישראל לעשות חסדן לאמן פגון סבה ותקרה
מגלה בימי פורים וכל חכמה שהיא חכמה כל פגון הציצים
והחלקה וכל חכמה שהיא חכמה ושיבה בכל עת
והוא חכמה לחכמה שהיא חסדן לאמן פגון חילת חכמה
ופירוס חבור עליה בשעה עשירה שהיא חכמה וקחלק
ואם לא בך על הסבה ותקרה חכמה ונחמה בשעה
עשירה חבור עליה שהיא חכמה בשעה שיבה ירי חכמה
בין חכמה חבור אלה על חכמה שהיא
פוסה חכמה לעצמן חכמה חבור אשר חכמה חכמה
על כל חכמה שהיא חכמה לעצמן בין שהיא חכמה
חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה
עצמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה
על חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה
לעצמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה
העצמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה
לא חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה
העצמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה
חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה
חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה

14

כתבן כתב הוד

ואת להקדים בשער זה פסוק דאן חסר ואל פסוק ויער
 מחזיק יצחק ופסוק כי לקח טוב נתתי לכם תלתי ופסוק
 להגיד בבקר חסור ופסוק מה ברכו את כל עברי
 ה' ופסוק הטב נפשונו בחיי' ופסוק כי טוב חסור מה
 ש' ואלתה נבו חלובעה כבר האכרת
 שכל חכמי ישראל מה זה שהזרם היו לבין להורית
 ולעבד לפאר ולהוד לאתו ית' בצאתו ובנאמן שפמ
 עקנתו בעתון ובאתו שנה בכל רובך ועין והוא ישר
 ארצותיך ונכבד חזשים לבקרים ובה חלונתך ונכד
 האכזרן הרבה עלי ברבך בכל רבו ועין ותקדמן נסה
 קצתם מה שלם נחצת לסהרן בסמרי החכמים ע"ה
 ואעפ שנתפצת בספרי ב"ה וכלם רבתי אבותיך הם
 אמנם יש בקצת חלק בינינו ולכן תקנתי אתי ברורי
 נסה לבנותה הנה פלגן יא ובריה אחרים שהיה
 האדם היה לבין להודות ולשבח אעפ שהיה נהנה מהם
 בדונם לעתים מאוחרים ובר פתחן חתל ב"ה גם
 בהם נוסדות בברכתם והחכמים ע"ה דרמיונים
 כלם בתקון סודי התפלגות שהתקין נלא השטח להתקין
 נוסחתם בפרטות אבל הניחזק הענינים ככה וסלגן
 לחבץ ואני הכעיר תקנתי נוסחתן בפרטות ואם לא
 ישון בעיני קצתם יחשבו שלא נכונת ולא יבינו כל
 ושעוים

“

משה בן יצחק

[illegible]

21

1000 1000 1000

כל עתה מן על ובר שיהיה בשבילך בשעתך כגון
 מי שיש לו שם מבורך מלביש ענינים יענין
 ימי על ענין מבורך המלך נרי ונע וכל בורכ
 מן שם נחמדי בדי ענין מבורך זיה כגון מישלך
 בפסוק זמן מבורך כשענינו מלביש ענינים לא
 לשם מלביש ענין מבורך בורכ
 בדי המלך לא בורכ וכן י"ח ברכות וכן מלך
 בתפלתו נחמדי בורכ קהל תהיה נחמדי זיה
 בבית הכנסת בכל יום בעת תפלתו בין נחמדי זיה
 בין שם נחמדי וכן הדמות בורכ כמלך
 בשמחה ששמה הוא וכן וכן לשם מן מלך בורכ
 בורכ לא ע"כ נחמדי בדי וכן הוא המלך ונחמדי
 מלך בורכ שמהם המלך בדי בכל יום
 יום מלך בלשון בשם עת המלך ונחמדי בדי
 נחמדי נחמדי הם בתפלת עת וכן שמה המלך
 ע"ה קברם במלכותם וקברם בפסוקים שמה מלך
 ונחמדי שמה ענין המלך בדי בורכ זיה
 בדי וכן שם יחמדי שם מלך בדי זיה
 נחמדי לא ענין המלך שמה יחמדי זיה זיה
 בדי וכן שם בורכ סכל בורכ זיה
 בדי מלך סמך ונחמדי שמה שמה לא שם
 להשמה

פרשת נחב הדם

לחישירכו אל הנכונה כי הם עליה יוריעו הפעם לאנשי
 חזק ארבי הקלה יורע דב ורין לא חסד כל טוב וזר
 לא יבין כל נשעים והחשכילים ביניהם לא יעלים
 ואלה הנשעים לחזרה לרדף עלם יתע נרע חזר יהיה
 בעולם וזה יגיע ואך יהיה כי כל זה ה' ונעטע רב
 חזרה וחי יוכל לספרם אף לכתבם שכל מה נעטע -
 ילדה אם ידיו כספר השמים בעולם נהיה הרחוק והנחל
 כדון ואיש יחיה שנים עד אין חספר כנפכר כנפכר השמים
 וכחול יונה יחיה ונעטע ברוך עוברת נעטע נקטה דין
 בידן יכנה חכמים האדם חז -

לבוך בכל דבר הקצת הקודם והקצת האחרים
 והקצת חטה קצתם בהלה ובסוף כחן שהרמל -
 חתם והחבין בין אלהים לעשות חזק בכל דבר
 בעת כי לב עין יקט רעה והא יורו ברור -
 כחן שחב חזק לבוך בכל דבר וכן חזק לנקט בכל -
 עת וכל רגע האדם חזק ית' וסליחה ופכר על -
 פני חן הבדל לו חזק החזק הישענה הפעם וזה
 בזרים חזקנים וסליחה וענינים חזקת אנשה
 העליונה חזקה חזקה ללכת חזק חזקה חזקה
 חזק החזק חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
 חזק חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה

159

229

— १९३३ २२ १९३३ २२ १९३३ २२ १९३३ २२

১৯৩০ সালের ১২ মার্চ তারিখের
 ১৯৩০ সালের ১২ মার্চ তারিখের

စံနှုန်း ၂၀၇၃၈ အရရှိ ပြုပြင်မှု အား အောင်မြင် ရှိပါသည်။

କଟକର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗ କରିବେ

— 2000 —

சென்னை நகராட்சித் துறைமுகப் பகுதி

१२३४५६७८९१०१११२१३१४१५१६१७१८१९२०२१२२२३२४२५२६२७२८२९३०३१३२३३३४३५३६३७३८३९४०४१४२४३४४४५४६४७४८४९५०५१५२५३५४५५५६५७५८५९६०६१६२६३६४६५६६६७६८६९७०७१७२७३७४७५७६७७७८७९८०८१८२८३८४८५८६८७८८८९९०९१९२९३९४९५९६९७९८९९

2- 12/12/2020 12:00 PM

72 700 000 000 000

ה'תש"ח י"ב אלול

ප්‍රතිපත්ති මණ්ඩලයේ සභාපතිතුමාගෙන් පිළිගැනීමක් ලෙසින්

— ၁၁၆ —

၁၂၂၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၂ ရက်နေ့

୧୦୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ୫୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ୫୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ୫୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ୫୦ ଟଙ୍କା

[illegible][illegible][illegible]

— १७२ —

1892

ד'ק ובר הבדל המהרה ע"ה חתום שמו -

১৯৩৬ সালের ১৫ জানুয়ারি

770

[illegible]

הנהגות ופיקודים
הנהגות ופיקודים

[illegible]

10

222

[illegible]

והנה קם האדם וזו שיהיה נחמדים בספר
אברהם אבינו הווינו אין תכונה להם
פ' להאריך את חיים קללה כ' פלס וזר' אבותינו
הם חלל מרה שיהיה וזו עם זכר נח שיהיה
תלמודי גורל מזה חסד רבני עולם ללמוד האטמה והחלוקה
פ' אברהם אין עליהם בזרוע וכל מה חלוקה דור
והנה שכל גור נספג כל דבר חסד שיהיה האטמה
האטמה הווינו שכל על סתירה זה כן יהוה שיהיה
וכן כל הקדש אבות שיהיה האטמה שיהיה
זכרם מוריס אברהם אין ביעם אבותינו שיהיה האטמה
אטמה

שבת ויחברך שם כבודך יהוה ויהודה
השמים והארץ וכל בשר
לפני ה' אלהינו ויהודה

הלל פז

הלל פז

הרעלה שבת ליל בורח ניסן

שבת העשרה חמשה עשר ניסן

ליל חמשה עשר ניסן

ליל חמשה עשר ניסן

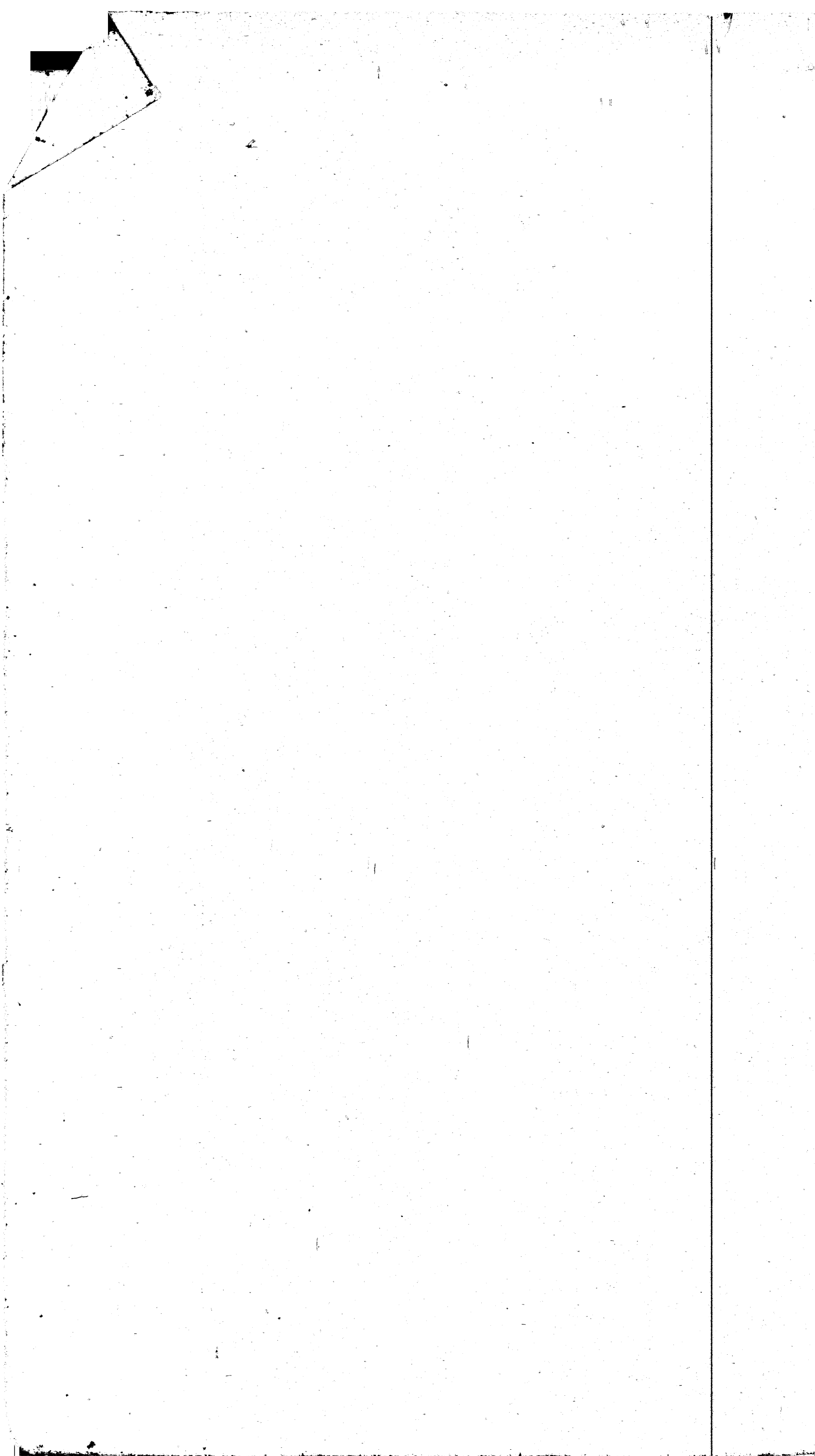
ליל חמשה עשר ניסן

ליל חמשה עשר ניסן

בן שלמה בן יוסף

השם הגדול

04056



→ 9/23/17

1/2 2/10 2 50

1000 1000 1000

28 00

15 00

39

[illegible]

הַיְהוָה יִשְׁמַרְנוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ
וְיִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ

וְיִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ

וְיִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ

וְיִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ

וְיִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ

וְיִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ

וְיִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ

וְיִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ

וְיִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ

וְיִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ

וְיִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ